

Universitätsbibliothek Wuppertal

Xenophontis, Philosophi Et Imperatoris Clarissimi, Qvae Exstant Opera

Xenophon

Francofurti, 1596

Liber tertius

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-331](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-331)

cum imperio Ciliciam obtinebat, impedi-
 re Cyrum terra non posset, quum aduer-
 sus regem is pergeret. Ceterum quo pacto
 copias Cyrus collegerit, & cum eis aduer-
 sus fratrem adscenderit: tum qui pugna
 commissa fuerit, perierit ipse, Græci dein-
 de salui ad mare peruenerint: Themisto-
 genes Syracusanus memoriae prodidit.
 Post ubi Tissaphernes, qui visus esset regi
 plurimum in gerendo aduersus fratrem
 bello profuisse, non solum eius, quam ipse
 prius obtinisset, verum etiam Cyri ditio-
 nis satrapa factus esset: mox ciuitates Ioni-
 cas omnes imperio suo parere volebat. Il-
 læ vero, quod partim in libertatem se vindic-
 are cuperent, partim Tissaphernem
 metuerent, quia Cyrum dum is adhuc ef-
 fet in viuis, Tissapherni prætuleraut: ne-
 quaquam cum in vrbes suas admittebant,
 sed missis Lacedæmonem legatis pete-
 bant, vt quando totius ipsi Græciæ præsi-
 des ac duces essent; se, natione Græcos,
 habitantes in Asia, non negligerent; sed
 darent operam, vt ipsorum ager a popula-
 tionibus immunis esset, atque ipsi libertate
 fruerentur. Lacedæmonij Thimbro-
 nem præfectum ad eos cum copiis mit-
 tunt, nimirum ex nouorum popularium
 numero CIC , ex reliquis Peloponnesiis plus
 minus IIICIC . Præter hos ab Athenien-
 sibus Timbro CCC equites postulant, qui-
 bus ipse stipendium se numeraturum aie-
 bat. Mittunt illi equitatum, quo Triginta-
 uiri vsi fuerant. Arbitrabantur enim, po-
 pulo expedire; si peregre illi profecti, per-
 irent. Posteaquam peruentum in Asiam
 esset, militem alium quoque de iis Græci
 nominis vrbebibus colligebat, quæ erant in
 Asiæ continente terra sitæ. Nam præpare-
 bant tunc vrbes vniuersæ in iis, quæ Lace-
 dæmonius aliquis imperasset. Cum his co-
 piis Thymbro in planiciem non descen-
 debat, quod ad hostium equitatum respi-
 ceret: satis esse sibi ducens, si popula-
 tionibus iis in regionibus prohibere posset,
 in quibus ipse degeret. Verum postea, quam
 eæ copiar, quæ Cyro militauerant, reuersæ
 ad suos incolumes, cum Thimbronis se
 copiis coniunxissent: tum deinde aduersus
 Tissaphernem etiam in planicie struebat
 aciem, oppidaque partim sponte dedita,
 suam in potestatem accepit, nimirum Perg-
 amum, itemque Teuthraniam, & Hal-
 farniam, quibus Eurysthenes ac Pro-
 cles, orti a Demarato Lacedæmonio, cum
 potestate præerant. Is a rege dono datam
 sibi regionem hanc acceperat, quod signa regis aduersus Græciam sequutus fuisset.

Themisto-
 genes hu-
 ius scriptor
 historiae.
 Vide No-
 tas.

Causse
 belli inter
 Græcos &
 Persas.

Olymp. 94. a. 4.

Neodamo-
 des, libertos
 latine di-
 xeris. Pol-
 lux.

Vide No-
 tas.

Elisarnen,

Αὐτοῦ κιλικίας ἀρχόντος συνέπειν μὴ διῦναι
 καὶ γὰρ ἀνατιοῦσθαι Κύρου πορρωτοτάτην ἐπὶ
 βασιλέα. ὡς μὲν οὖν Κδρος φράτθμα τε
 σιωλέξε, καὶ τὸ ἔχον ἀέβη ἐπὶ τὸν ἀδελ-
 φόν, καὶ ὡς ἡ μάχη ἐγέρτο, καὶ ὡς ἀπέθα-
 νε, καὶ ὡς ἐκ τούτων ἀπεσώθησαν οἱ Ἕλληες
 ἐπὶ θαλάτταν, Θεμιστοφύτης τῶν συρακουσίων
 γέγραπται. ἐπεὶ μὲν τοὶ Τισσαφέρνης, πολ-
 λὸν ἄξιον βασιλεῖ δόξας γεγνησθαι ἐν τῶν
 παρὰ τὸν ἀδελφόν πολέμῳ, σαλευσθεὶς κα-
 τεπέμψθη ὧν τε αὐτὸς παρὰ τὸν ἦρχε, καὶ ὧν
 Κδρος: ἀφ' οὗ ἤξιον τὰς ἰωνικὰς πόλεις ἀπά-
 σαι εἰσὶν ἰωνικοῦ εἴδους. αἱ δὲ, ἅμα μὲν
 ἐλθούσθαι βουλόμηναι εἶναι, ἅμα δὲ φοβού-
 μηναι τὸν Τισσαφέρνην, ὅτι Κδρος, ὅτ' ἔζη,
 αὐτὸν ἐκείνου ἠρημύμηναι ἦσαν, ἐς μὲν τὰς πόλεις
 οὐκ ἐδέχοντο αὐτὸν ἐς λακεδαίμονα δὲ ἐπεμ-
 πον παρὰ τὸν Κδρος, καὶ ἠξίωσαν, ἐπεὶ πάσης τ' ἐλ-
 λάδος παρὰ τὸν εἶναι, ὅτι μελεθῆναι καὶ
 σφῶν τῶν ἐν τῇ ἀσίᾳ Ἕλληων, ὅπως ἢ τε
 ἄσῃα
 ἔσειεν. οἱ οὖν λακεδαίμονιοι πέμπωσιν αὐ-
 τοῖς Θίμβρονα δέμοσιν, δόντες φρατῶτας
 τῶν μὲν νεοδαμοσίων ἐς χιλίους, τῶν δὲ ἄλ-
 λων πελοποννησίων ἐς τετρακισχιλίους. ἠτή-
 σατο δὲ ὁ Θίμβρων καὶ παρὰ ἀθηναιῶν τετρα-
 κισίους ἰππέας, εἰπὼν ὅτι αὐτὸς μισθὸν παρὰ
 ἑξ. οἱ δὲ ἐπέμψαν τῶν ἐπὶ τῇ τετρακισίᾳ ἰπ-
 πιδόσαντων, νομίζοντες κέρδος τῶν δῶν, εἰ
 τὰ πειρημοῖεν, καὶ ἀπολοῖντο. ἐπεὶ δὲ ἐς τὴν ἰωνίαν
 ἄσῃα ἀφίκοντο, σιωλήσθαι μὲν φρατῶτας καὶ
 ἐκ τῶν ἐν τῇ ἠπειρῷ Ἕλληίδων πόλεων. πᾶσαι
 γὰρ τότε αἱ πόλεις τ' ἐπέθοντο, ὅτι λακεδαίμο-
 νιος ἀνὴρ ἐπιτάττοι. καὶ σὺν μὲν ταύτῃ τῇ φρατῃ
 ὁρῶν Θίμβρων ὁ ἰππικὸν, ἐς τὸ πείδιον ἔκατε-
 βαίνει ἠγάπα δὲ εἰ, ὅπως τυχεροὶ ὦν, διώσῃ
 τῶν τῶν τῶν ἄλλων ἀδῆων τὸν Δαφουλάτ-
 τῆν. ἐπεὶ δὲ σωτήριος οἱ ἀναβαίνεις μὲν Κύρου
 σιωλέμεισαν αὐτῶν, ἐκ τούτων ἦδη καὶ ἐν τοῖς πε-
 δίοις ἀντετάθητο τῶν Τισσαφέρνης καὶ πόλεις,
 φρατῆρα μὲν ἐκ τῶν παρὰ τὸν Κδρος, καὶ τευθρα-
 νίαν, καὶ τὴν ἠλφάρναιαν ὧν Εὐρυθένης τε καὶ Προ-
 κλῆς ἦρχον, οἱ δὲ τὸν Δημόφρατῆ τῶν λακεδαί-
 μονίων. ἐκείνῳ δὲ αὐτὴ ἡ χώρα δῶρον ἐκ βασι-
 λέως ἐδόθη, αὐτὴ τ' ἐπὶ τῇ Ἕλλάδι συφραλείας.
 ἰωνίαν
 ἰωνίαν

παρὰ τὸν Κδρος

παρ' αὐτῶν ἦσαν δὲ αὐτῶν καὶ Γοργίων καὶ Γογγύλος, ἀδελφοὶ ὄντες, ἔχοντες, ὁ μὲν γάμβριον καὶ παλαγάμβριον, ὁ δὲ, μυρίαν καὶ χερσίων. δῶρον δὲ καὶ αὐτὰ αἰ πόλεις ἦσαν παρὰ βασιλέως Γογγύλου, ὅτι μόνος ἐρετριέων μηδίσας ἔφυγε. ἡ δὲ αἰ ἀδελφεὺς οὖσας καὶ καὶ κείνος ὁ Θίμβρων ἐλάμβανε. λαριστῶν γε μὴν τὴν ἀγροτικὴν καλουμένην, ἐπεὶ οὐκ ἐπέτρετο, παρὰ στρατοπέδου σαμῆδος ἐπολιόρκει. ἐπεὶ δὲ ἄλλως οὐκ ἐδύνατο εἰλεῖν, Φρεατίαν τεμόμενος, ὑπόνομον ὠρύττειν, ὡς ἀφαιρησόμενος τὸ ὕδωρ αὐτῆς. ὡς δὲ οὐκ ἐπέτρετο οὐκ ἐθέλοντες πολλάκις ἐπέβαλλον ἐς τὸ ὄρυγμα καὶ ξύλα καὶ λίθους, ποιησάμενος αὐτὸν χελώνιον ξυλίνιον, ἐπέτρεπεν ἐπὶ τῇ Φρεατίᾳ. καὶ τούτῳ μὲν τοὶ ἐκδραμόντες οἱ λαριστῶν νύκτωρ κατέκαυσαν. δοκῶντος δὲ αὐτῶν ὁ δὲ ἐν ποίῳ, πέμπουσιν οἱ ἔφοροι, Σπολιπόντα λαριστῶν ἐράθιθεσθαι ὅτι κείαν. ὡς ἐφέσω δὲ ἡδ' ὄντος αὐτῶν, ὡς ὅτι κείαν πορβομήδου, Δερκυλλίδας δὲ ἔξω ἀφίκετο ἐπὶ τὸ ἐράτευμα, αἰὲρ δοκῶν ἐπὶ μάλα τῆς μηχρμικῆς, καὶ ἐπεκαλεῖτο δὲ Σίσυφος. ὁ μὲν οὖν Θίμβρων ἀπῆλθεν οἴκαδ' αὐτοῦ, καὶ ζημιώθεις ἔφυγε. κατηγήροισιν γὰρ αὐτῶν οἱ σύμμαχοι, ὡς ἐφίκα δὲ πᾶσι τῶν στρατῶματι τῶν φίλους. ὁ δὲ Δερκυλλίδας, ἐπεὶ παρέλαβε τὸ ἐράτευμα, γοῖς ὑπόπλους ὄντας ἀλλήλοισιν τὸν Τισαφέρνην καὶ τὸν Φαρναβάζον, κρινολογισάμενος τῶν Τισαφέρνην, ἀπῆγαγε ἐς τὴν Φαρναβάζου χώραν τὸν ἐράτευμα, ἐλάμενος πατέρω μάλλον, ἢ ἄμα ἀμφοτέροις πολεμῶν. ἡ δὲ καὶ παρ' αὐτῶν ὁ Δερκυλλίδας πολέμιος τῶν Φαρναβάζου. δέμοσις γὰρ γυρόμενος ἐν ἀβύδῳ ὅτι Λυσάνδρου ναυαρχῶντος, ἀβελήθεις ὑπὸ Φαρναβάζου, ἐστάθη τὴν ἀσπίδα ἔχων ὁ δοκῶν ἐπὶ τοῖς σπουδαίοις τῶν λακεδαίμων. ἀπαξίας γὰρ ζημιώματι ἐστὶ. καὶ ἀπῆλθεν δὲ πολὺ ἦδ' ὄν ὅτι τὸν Φαρναβάζον ἦν. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ σπουδῶν διεφερεν ἐς τὸ δέχθαι τὸ Θίμβρωνος, ὡς παρήγαγε τὸ ἐράτευμα ἀπὸ τῆς Φιλίας χώρας μέχρι τῆς Φαρναβάζου ἀγολίδος, τῆς μὲν βλάφας τῶν ἐξυμμάχους. ἡ δὲ ἀγολὶς αὐτῆς ἡ μὲν Φαρναβάζου, ἐστὶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ταύτης τῆς χώρας, ἕως μὲν ἐπὶ Ζηνὶς δαρδανίας.

A Etiam Gorgio & Gongylus, fratres, ad ipsius partes trāsire; quorum alter Gambrium cum Palagambrio, Myrinam & Grynium alter possidebat. Hæc quoque oppida Gongylo a rege donata fuerant, quod is solus ex Eretrienfibus exfulauerat, quia Medorum partes sequutus esset. Nonnulla oppida Thimbri non satis munita vi cepit. Larissam quidem certe, quam vocant† Ægyptiam, imperata facere detrectantem, castris circum eam locatis obfedit. Quumque capi alia ratione non posset, ut puteum auerteret, cuniculum agebat, aquam oppidanis adempturus. At vero quum illi extra muros eruptione facta, sæpe numero ligna & lapides in fossam coniecissent: testudinem ligneam supra fossam statuit. Hæc quoque Larissæi noctu excurrentes incendunt. Itaque quum nihil agere videretur, mittunt ad eum Ephori, qui denuntiarent, ut relicta Larissa in Cariam militem transferret. Etiam Ephesi, profecturus in Cariam, quum Dercyllidas ad exercitum venit, qui Thimbroni in imperio succederet. Existimabatur is vir esse ingenio maxime sollerti, eaque de causa Sisyphi cognomentum habebat. Quamobrem domum Thimbri reuertitur, ac damnatus, exfulatum abiit. Nam a sociis accusabatur, quod exercitui licentiam spoliandi fœderatos, concessisset. Dercyllidas acceptis copiis, quum Tissaphernem ac Pharnabazum inuicem sibi suspectos esse non ignoraret: habito cum Tissapherne colloquio, militem in Pharnabazi ditionem abduxit, quod bellum cum alterutro, quam simul cum ambobus, gerere mallet. Præterea veteres etiam inimicitia inter Dercyllidam ac Pharnabazum intercedebant. Nam quo tempore Dercyllidas Abydi prætor erat, tenente classis imperium Lysandro; criminationibus Pharnabazi grauatus, cum scuto stare iussus fuerat. Ducunt autem hoc Lacedæmonij virtutis studiosi pro quadam ignominia macula, quod ordinis non seruati poena sit. Quamobrem hac quoque de causa multo lubentius aduersus Pharnabazum copias ducebat. Tantum vero vel primo belli initio Thimbri præstabat imperandi scientia, ut copias per amicorum fines vsq; in Æolidem Pharnabazo subiectam, sociis nullo detrimento adfectis, duceret. Ceterum hæc Æolum regio parebat illa quidem Pharnabazo, sed obtinuerat eam cum titulo satrapæ ab ipso Zeni Dardanensis, quamdiu viueret.

Propterea quod Cyprius maior Ægyptiam eam donasset. Vide lib. vii. pag. 179. E.

Dercyllidas Thimbroni succedit. Olymp. 95. a. 1.

Causa cum Pharnabazo Dercyllidas bello petiuerit.

μηχανη- πικος

ουδε

Mania
mariti
sufficitur.

Is posteaquam morbo extinctus esset, & A Pharnabazus iam alij præfecturam trade-
re pararet: Mania Zenis vxor, & ipsa Dar-
danensis, cum comitatu copiarum profe-
cta, sumtisque secum pecuniis, quibus &
ipsum Pharnabazum donaret, & concu-
binis eius, atque aliis, qui plurimum apud
eum possent, gratificaretur; ad Pharna-
bazum iter faciebat. Hinc ad colloquium
admissa, sic eum compellat. Maritus meus,
Pharnabaze, & amicus erat tuus, & tribu-
ta sic pendebat; vt tu illum collaudares,
atque etiam honore prosequeris. Qua-
propter si nihilo minus ego tibi operam,
quam ille, præstitero: quid causæ fuerit,
cur alium satrapam constituas? Quod si
tibi non placuero, tua erit in potestate, vt
ademtum mihi imperium alij tribuas. Au-
ditis his Pharnabazus, mandandam femi-
næ præfecturam statuit. Illa postquam re-
rum in ea ditione potita fuit, non solum
tributa pendebat, itidem vt maritus fece-
rat: sed etiam præterea, quoties ad Phar-
nabazum iret, munera secum adferebat.
Quod si ad ipsius ditionem Pharnabazus
descenderet, inter alios propratores lon-
ge ipsum elegantissime ac lautissime acci-
piebat. Neque tantum eas vrbes Pharna-
bazo custodiebat, quas acceperat: verum
etiam maritimas quasdam dicto non au-
dientes adiciiebat imperio suo, nimirum
Larissam, & Hamaxitum, & Colonas;
quum copias Græcas stipendio conductas
muris admoueret, atque ipsa militem pu-
gnantem de carpento spectaret. Quod si
quem prædicaret, eum muneribus dona-
bat largiter. Quo factum, vt conducticias
copias longe omnium splendidissimas red-
deret. Etiam Pharnabazi signa sequeba-
tur, quoties ille vel in Myforum, vel Pifi-
darum fines irrueret, qui tum regis diti-
onem infestabant. Itaq; Pharnabazus eam
vicissim magnifice colebat, & nonnum-
quam in consilium vocabat. Quum au-
tem annos iam XL excessisset, gener ipsius
Midias partim sumtis alis ex quorundam
fermonibus, qui turpe dicerent esse, quod
imperio femina potiretur, ipso priuati ho-
minis vitam agente: partim quod haberi
sibi fidem ab ea videret, quæ vt ab aliis pe-
rinde, ac in tyrannide fieri oportet, sibi
cauebat, ita ipsum non aliter complecte-
batur, ac generum complecti socrus so-
let: ingressus ad eam, suffocando mor-
tem adtulisse mulieri proditur. Præter-
ea filium ipsius, adulescentem longe formosissimum,
ac plus minus xvii natum an-
nos, interemit. His perpetratis, Scepsim & Gergithem occupat, munita sane oppida,

Mania
fraude ge-
neris perit
cum
filio.

ἐπεὶ δὲ κληῖνος νόσῳ ἀπέθανε, τὸν ἀποκταζο-
μένην τῆς Φαρναβάζου δὴν δούλαι πλὴν σατρα-
πείαν, Μανία ἢ τῆς Ζηνίως γυνή, δαρδανίς καὶ
αὐτῆ, ἀναζήσασα πόλιν, καὶ τὰ χρήματα λα-
βοῦσα, ὡς καὶ αὐτῆς Φαρναβάζου δούλαι, καὶ
τοὺς ἀκίσιον αὐτῆς χεῖρας, καὶ τοῖς δυναμέ-
νοισι μάλιστα τῶν Φαρναβάζου, ἐπορεύετο. ἐλ-
θοῦσα δὲ εἰς τὸ λόγιον, εἶπεν· ὦ Φαρναβάζε, ὁ
ἀνὴρ σοὶ ὁ ἐμὸς καὶ ἰδίῳ φίλος ἦν, καὶ τὰς πόλεις
ἀπέδιδου· ὡς σὺ ἐπαμῶν αὐτὸν, ἐτίμας. ἡ
ἐν ἐγὼ σοὶ μηδὲν χεῖρον ἐκείνῳ ὑπηρεῶ, τί σε
δὲ δὴ ἄλλο σατραπὴν καθιστάω; ἡ δὲ πρὸς μὴ
δύσεσκω, ὅτι σοὶ δὴ ποῦ ἔσαι ἀφελουμένη ἐμὲ
δὴν δούλαι τὴν δούλαι. ἀκίσιον ταῦτα ὁ Φαρ-
ναβάζος, ἐγὼ δὲ τὴν γυναικα σατραπείαν. ἢ
δὲ ἐπεὶ κτεῖν τὴν πόλιν ἐχέω. τίς τε πόλις
ἐστὶν ἡ τὴν ἀνδρὸς ἀπέδιδου, καὶ πρὸς τοῖς,
ὁπότε ἀφικνοῖτο πρὸς Φαρναβάζον, αἰεὶ ἦγε
δῶρα αὐτῆς. καὶ ὁπότε κληῖνος εἰς τὴν πόλιν κα-
ταβάνοι, πολὺ πύργων τῶν ἑσπέρων καὶ
κλίμα καὶ ἡδίστα ἐδέχετο αὐτὸν. καὶ αἰεὶ τε παρέ-
λαβε πόλιν, διεφύλαττεν αὐτῆς, καὶ τῶν οὐχ
ἑσπερίων πόλεων ἐλάμβανεν ὅτι σατραπείας,
λακωνίαν τε, καὶ ἀμαξίτιον, καὶ κελωνάς· ἔξε-
νικῶν μὲν ἑλληνικῶν πόλεων λαβοῦσα τοῖς τείχε-
σιν, αὐτῆ δὲ ἐφ' ἑσπερίων πόλεων, ὅτι ἐ-
παμῶνε, τὰ τῶν δῶρα ἀμέμπτως ἐδίδου. ὡς
τὸ λαμπερότατον ὁ ξενικὸν κατεσκεδάσατο.
συμπερατῶν δὲ τῶν Φαρναβάζου καὶ ὁπότε
εἰς μουσίς ἢ πεισίδας ἐμβάλοι, ὅτι πλὴν βα-
σιλέως πόλιν κακουργοῖεν. ὡς καὶ ἀντετί-
μα αὐτῆς μεγαλοπρεπῶς ὁ Φαρναβάζος,
καὶ ζυμβουλον ἔστιν ὅτε παρεκάλεθ' ἡδὴ δὲ οὐ-
σης αὐτῆς ἐτῶν πλέον ἢ τετρακοντα, Μι-
δίας θυγάτηρ ἀνὴρ αὐτῆς ὢν, ἀναστρωθεὶς
ἑσπερίων, ὡς ἀγρόν εἶη, γυναικα μὲν δὲ
χρῆν, αὐτὸν ἢ ἰδιώτῃ εἶη, τὰς μὲν ἄλλοις φυ-
λακτομένης αὐτῆς, ὡς πρὸς τὴν τυραννίδα τῶν πο-
λεων, ἐκείνη δὲ πεισεύσης καὶ ἀσπαζομένης, ὡς
πρὸς τὴν γυναικα μὲν ἀσπαζομένης, εἰσελθὼν ἀ-
ποπνήξαι αὐτῆ λέγεταί. ἀπέκτετε δὲ καὶ τὸν
ἕνον αὐτῆς, τὸ, τε εἶδος ὄντα πάλιν λαόν, καὶ ὅ-
τι ὄντα ὡς ἐπὶ ἀχάθοντα. ταῦτα δὲ ποιήσας,
σκεψίμην καὶ γέργιθον, ἐχουράς πόλιν, κατέχευεν.
ἐντα

δαίρη

λόγον

λαμπερό-
τατα

πρὸς τὴν
πόλιν

ἡ δὲ πρὸς μὴ
δύσεσκω, ὅτι
σοὶ δὴ ποῦ
ἔσαι ἀφελου-
μένη ἐμὲ
δὴν δούλαι
τὴν δούλαι
ἀκίσιον
ταῦτα ὁ
Φαρναβάζος
ἐγὼ δὲ τὴν
γυναικα
σατραπείαν
ἢ
δὲ ἐπεὶ
κτεῖν τὴν
πόλιν ἐχέω
τίς τε πόλις
ἐστὶν ἡ τὴν
ἀνδρὸς ἀπέ-
διδου
καὶ πρὸς
τοῖς
ὁπότε
ἀφικνοῖτο
πρὸς
Φαρναβάζον
αἰεὶ ἦγε
δῶρα
αὐτῆς
καὶ ὁπότε
κληῖνος
εἰς τὴν
πόλιν
καταβάνοι
πολὺ
πύργων
τῶν
ἑσπερίων
καὶ
κλίμα
καὶ
ἡδίστα
ἐδέχετο
αὐτὸν
καὶ
αἰεὶ
τε
παρέ-
λαβε
πόλιν
διεφύλαττεν
αὐτῆς
καὶ
τῶν
οὐχ
ἑσπερίων
πόλεων
ἐλάμβανεν
ὅτι
σατραπείας
λακωνίαν
τε
καὶ
ἀμαξίτιον
καὶ
κελωνάς
ἔξε-
νικῶν
μὲν
ἑλληνικῶν
πόλεων
λαβοῦσα
τοῖς
τείχε-
σιν
αὐτῆ
δὲ
ἐφ'
ἑσπερίων
πόλεων
ὅτι
ἐπαμῶνε
τὰ
τῶν
δῶρα
ἀμέμπτως
ἐδίδου
ὡς
τὸ
λαμπερό-
τατον
ὁ
ξενικὸν
κατεσκεδά-
σατο
συμπερατῶν
δὲ
τῶν
Φαρναβάζου
καὶ
ὁπότε
εἰς
μουσίς
ἢ
πεισίδας
ἐμβάλοι
ὅτι
πλὴν
βασιλέως
πόλιν
κακουργοῖεν
ὡς
καὶ
ἀντετίμα
αὐτῆς
μεγαλοπρεπῶς
ὁ
Φαρναβάζος
καὶ
ζυμβουλον
ἔστιν
ὅτι
παρεκάλεθ'
ἡδὴ
δὲ
οὐσης
αὐτῆς
ἐτῶν
πλέον
ἢ
τετρακοντα
Μιδίας
θυγάτηρ
ἀνὴρ
αὐτῆς
ὢν
ἀναστρωθεὶς
ἑσπερίων
ὡς
ἀγρόν
εἶη
γυναικα
μὲν
δὲ
χρῆν
αὐτὸν
ἢ
ἰδιώτῃ
εἶη
τὰς
μὲν
ἄλλοις
φυλακτομένης
αὐτῆς
ὡς
πρὸς
τὴν
τυραννίδα
τῶν
πόλεων
ἐκείνη
δὲ
πεισεύσης
καὶ
ἀσπαζομένης
ὡς
πρὸς
τὴν
γυναικα
μὲν
ἀσπαζομένης
εἰσελθὼν
ἀποπνήξαι
αὐτῆ
λέγεταί
ἀπέκτετε
δὲ
καὶ
τὸν
ἕνον
αὐτῆς
τὸ
τε
εἶδος
ὄντα
πάλιν
λαόν
καὶ
ὅτι
ὄντα
ὡς
ἐπὶ
ἀχάθοντα
ταῦτα
δὲ
ποιήσας
σκεψίμην
καὶ
γέργιθον
ἐχουράς
πόλιν
κατέχευεν
ἐντα

ἔνθα καὶ τὰ χεῖματα μάλιτα ἠὲ τῆ Μαυρία. αἱ δὲ
 ἵδηαι πόλεις οὐκ ἐδέχοντο αὐτὸν, ἀλλὰ Φαρ-
 ναβάζω ἐσώζον αὐτὰς, οἱ ἐνόητες Φερευοί. οὐ
 ἵ τὰ τὰς οὐ Μιδίας πέμψας δῶρα τὰς Φαρνα-
 βάζω, ἠξίον ἔχον τὴν χώραν ὡς τὴ Μαυρία. ὁ
 δὲ ἀπεκρίνατο, Φυλακίην αὐτὰ, ἐστὶ αὐτὸς
 ἐλθὼν σὺν αὐτῷ σκείνω λάβη τὰ δῶρα. ἔγδ
 αὐτὸς ἐβύλασθαι, μὴ ὑμφορήσας Μαυρία.
 ὁ δὲ Δερκυλλίδας ἐν τῆ τῶ τῶ χερσὶ ἀφικνη-
 ται, καὶ δὴ τὸν μὲν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ λαβείωσαν,
 καὶ ἀμαξιτὸν καὶ κελωνὰς, τὰς ὅπτιθα λατ-
 τῖους πόλεις, ἐξούσας παρέλαβε. πέμπων δὲ
 καὶ πρὸς τὰς αἰολίδας πόλεις, ἠξίου ἐλθε-
 ροῦσθαι τὴ αὐτὰς, καὶ πρὸς τὰ τείχη δέχε-
 σθαι, καὶ ἑυμάχοις γίνεσθαι. οἱ μὲν οὖν
 νεανδρῆς, καὶ ἰλίδας, καὶ κελύται ἐπειθοντο.
 καὶ γὰρ οἱ Φερευοῦντες ἑλλήους ἐν αὐταῖς,
 ἐπεὶ ἡ Μαυρία ἀπέθανεν, οὐ πῶν τι κελῶς
 πείθειοντο. ὁ δὲ ἐν κέβρωι, μάλα ἰσχυρῶ χω-
 εῖω, τὴν Φυλακίην ἔχον, νομίσας, εἰ ἀφου-
 λάξθε Φαρναβάζω τὴ πόλιν, ὑμνηθῆναι αὐτῷ
 σκείνω, οὐκ ἐδέχτο τὸ Δερκυλλίδου. ὁ δὲ, ὄρ-
 γιστοῦμος παρὰ σκευάξτο πρὸς δολίην. ἐπεὶ δὲ
 θυομύρα αὐτῷ ἐπὶ ἐγίγνωτο τὰ ἱερά τῆ πρὸς τῆ
 τῆ ὑπεραίμα πάλιν ἐθύετο. ὡς δὲ ὁσδε ταῦτα ἐ-
 κδηγέρθητο, πάλιν τῆ τείχη καὶ μέγρι τετάρων
 ἡμερῶν σκαρτέρη θυομύρος, μάλα χαλεπῶς
 φέρων. ἔσπευδε γὰρ, πρὶν Φαρναβάζον βοηθῆ-
 σαι, τὸ σκαρτέρησθαι γνέσθαι πάσης τὴ αἰολίδος.
 Αἰθναδάς δὲ τις σικυώνιος λοχαγός, νομίσας
 τὸ μὲν Δερκυλλίδου φλυαρῆν ἀφελῆσθαι,
 αὐτὸς δὲ ἰσχυρῶς εἶ) ὁ ὕδαρ ἀφελῆσθαι τὸς κέ-
 βρηνίους, πρὸς δραμῶν σὺν τῆ εἰαυτῶ τῆς, ἐπὶ
 εἶ) τὸ κριώλιου συλχοῦ. οἱ δὲ ἐνδοθεν, ἐπεξε-
 λθόντες αὐτὸν ἰε σικυῶνισαν, καὶ δύο ἀπέκτε-
 ναι, καὶ τὸς δῆλους πᾶσι καὶ βελόντες ἀ-
 πῆλασαν. ἀρτομύρου δὲ τὸ Δερκυλλίδου, καὶ
 νομίζοντος ἀθυμοτέρων καὶ τὴν πρὸς βολεῖω ἐ-
 σθεσθαι, ἐρχον) ἐκ τῆ τείχους πρὸς τὴ ἑλλήων
 κήρυκες, οἱ καὶ εἶπον, ὅτι αὐτὸν ὁ πρὸς ποιόη,
 οὐκ ἐρέσκη σφίσι, αὐτὸς δὲ βύλασθαι σὺν τοῖς
 ἑλλήοι μὲν, ἢ σὺν τῶ βαρβαρῶ εἶ). ἐπὶ δὲ
 ἀφελῆσθαι αὐτῶ ταῦτα, πρὸς τὸ πρὸς
 πρὸς αὐτῶ ἠκε λέγων, ὅτι ὅσα λέγειεν οἱ πρὸς
 σθεν, καὶ αὐτῶ δοκίμωτα λέγειεν. ὁ οὖν Δερκυ-
 λίδας ὄψης, ὡς τὸν ἔτυχε κεκαλλιερηκῶς,

A & in quibus imprimis opes suas Mania re-
 conditas habebat. Oppidis reliquis ex-
 cluditur, praesidiariis militibus ea Pharna-
 bazo integra seruantibus. Secundum hac
 missis ille muneribus ad Pharnabazum, ut
 agrum eum legibus illis, quibus habuerat
 Mania, sibi obtinere liceret, postulat. Re-
 spondet is, seruare Midiam hac munera
 debere, donec ipse veniret, eumque vna
 cum muneribus caperet. Etenim vitam
 sibi acerbam fore; non vindicata Maniae
 morte. Haec inter, aderat Dercyllidas, ac
 B statim vno die Latissam, Hamaxitum, Co-
 lonas; oppida maritima; per deditioem
 spontaneam capit. Deinde missis ad vrbes
 Aelicas nuntiis, ut libertatem recupera-
 rent, seque intra muros admitterent, & fo-
 cietatem quoque coirent, postulabat. Erant
 dicto audientes Neandrenses, & Ilienses;
 & Cocylitae: quia post mortem Maniae
 praesidiarij Graeci non admodum erga eas
 recte se gesserant. At qui Cebrenem, mu-
 nitissimum oppidum, cum praesidio tene-
 bat, quia se praemiis ornatum iri a Pharna-
 bazo putabat, si oppidum in eius fide se-
 ruasset: Dercyllidam non admittebat. Tum
 ille excandescens, ad oppugnationem se
 parabat. Sed quum primo die facta resacra,
 perlitatum non esset; postridie sacrificia
 iterabat. Quum extra ne tum quidem
 addicerent, idem die tertio faciebat: ad-
 eoque totos quatuor dies extra consulere
 non cessabat, grauiter eam rem ferens pro-
 pterea, quod totam Aelidem in potesta-
 tem suam redigere mtauraret prius, quam
 Pharnabazus opem laturus aduentaret.
 Tum Athenadas quidam Sicyonius, co-
 D hortis ductor, quod inepte Dercyllidam i-
 stic desiderare, ac se Cebreniis aquam adi-
 mere posse existimaret: accurrens cum co-
 horte sua fontem obturare conabatur. At
 oppidani in eos irruentes Athenadam vul-
 nerant, milites duos occidunt, ceteros par-
 tim comminus partim eminus adorti re-
 pellunt. Ea res quum molesta Dercyllidae
 accidisset, iamque suos minus alacriter oppu-
 gnaturos oppidum existimaret: caducea-
 tores a Graecis ex oppido missi veniunt, ac
 minime sibi probari aiunt, quae a praefecto
 gererentur: malle se a Graecorum, quam
 barbari partibus stare. Dum inter se hu-
 iusmodi colloquium habent, aduenit et-
 iam a praefecto quidam, qui diceret, om-
 nia primis a caduceatoribus exposita,
 sibi quoque probari. Quamobrem Der-
 cyllidas statim, vti tum forte perlitauerat,

Res a Dercyllida gē-
sta.

Athenadas
temeritas.

eodem die sumtis armis ad portas duce-
 bat, quibus apertis oppidani eum admise-
 runt. Quumque praesidium imposuisset,
 recta Scepsim ac Gergethen versus con-
 tendit. Tum Midias, qui Pharnabazum
 aliquando venturum vereretur, & ciues
 metueret, missis ad Dercyllidam nuntiis,
 cupere se cum ipso colloqui significat, si
 obsides accepisset. Ille missis ad ipsum ex
 quavis vrbe socia singulis, iussit; vt ex his
 quam multos, & quos vellet, acciperet.
 Midias quum x ex eis retinuisset, oppido
 est egressus: quumque in castra Dercylli-
 dae venisset, quibus condicionibus incun-
 da societas esset, interrogabat. Responde-
 bat is, vnam esse conditionem, vt ciues li-
 beros suis vti legibus permitteret. Simul
 hæc loquutus, Scepsim pergebat. Midias
 vero, qui intelligeret, inuitis ciuibus se
 prohibere non posse: vt oppidum ingre-
 deretur, permittebat. Tum Dercyllidas
 facto Mineruæ sacro in arce Scepsiorum,
 Midiaæ praesidiarios eduxit: & oppido ci-
 uibus restituto, hortatus est omnes, vt tam-
 quam Græci ac liberi homines rempubli-
 cam administrarent. Post egressus, Ger-
 githem versus pergebat, multis eum Sce-
 psis deducuntibus partim honoris causa,
 partim ob laticiam, quam ex iis rebus, que
 tum gesta erant, percipiebant. Etiam Mi-
 dias ipsum comitatus, vt sibi Gergithio-
 rum oppidum traderetur, rogabat. Cui
 respondebat Dercyllidas, nihil non im-
 petraturum esse, quod æquum foret. At-
 que his dictis, vna cum Midia ad portas
 accedebat, vniuersis copiis in binos in-
 structis, pacateque subsequens. At
 qui erant in turribus, eisque admodum
 excelsis, quum Midiam ipsi adesse viderent,
 tela nulla emittebant. Quumque
 Dercyllidas his eum verbis compellaret:
 Iube portas aperiri, Midia, vt te præeun-
 te fanum vna ingrediar, ac Mineruæ sa-
 crificem: cunctabatur is quidem, sed quia
 metuebat, ne confestim comprehende-
 retur, aperiri eas mandabat. Itaque Der-
 cyllidas ingressus vna cum Midia, perge-
 bat in arcem: ac milites quidem alios pro-
 pter mœnia subsistere in armis iube-
 bat, ipse cum suis Mineruæ sacrificabat.
 Facta re sacra mandat, vt etiam Midiaæ
 satellites in agminis sui frontem se cum
 armis conferrent, vt qui stipendia factu-
 ri apud se deinceps essent. Nec enim quid-
 quam Midiaæ periculi amplius imminere.

ταύτη τῆ ἡμέρᾳ ἀναλαβὼν τὰ ὄπλα, ἠγεί-
 το πρὸς τὰς πύλας. οἱ δὲ ἀναπετάσαντες ἐ-
 δεξάντο. καταστήσας δὲ καὶ ἐν ταῦτα φρου-
 ροὺς, ἀφ᾽ οὗς ἤβη πλεῖσθη καὶ πλεῖν γέ-
 ρηται. ὁ δὲ Μειδίας, πρὸς δοκῶν μὲν τὸν Φαρ-
 ναβάζον, ὁκνῶν δὲ ἰδὲ τὸς πολίτας. πέμψας
 πρὸς τὸν Δερκυλλίδαμ, εἶπεν, ὅτι ἔλθοι αὐ-
 ἐς λόγους, εἰ ὁμήρου λάβοι. ὁ δὲ, πέμψας
 αὐτῷ ἀπὸ πόλεως ἐκάστης τῶν ἑυμμάχων ἑ-
 να, ἐκέλευσε λαβεῖν τῶν ὁπόσους τε καὶ ὁ-
 ποίους βούλοιο. ὁ δὲ, λαβὼν δέκα, ἔξηλ-
 θε· καὶ ἑυμμίξας τῷ Δερκυλλίδα, ἠρώτα,
 ὅπῃ τίσιν αὐτῷ ἑυμμάχος ἦροιο. ὁ δὲ ἀπεκρί-
 νατο, ἵ ἐφ᾽ ᾧ τε τὸς πολίτας ἐλθούσους τε ἐφ᾽ ᾧ τις
 καὶ ἀβηνομοὺς εἶεν. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων, ἤβη
 πρὸς πλεῖσθη. γνοὺς δὲ ὁ Μειδίας, ὅτι οὐκ
 αὐτῷ δυνάμει κωλύειν βία τῶν πολιτῶν, εἰ-
 σεν αὐτὸν εἰσιέναι. ὁ δὲ Δερκυλλίδας ἴστας τῆ
 Αθηνῶν ἐν τῷ τῷ σκῆψων ἀκροπόλει, τὸς σκῆψων
 μὲν Μειδίου φρουροὺς ἔξηγαγε, τῶν δὲ
 τοῖς πολίταις πλεῖσθη, καὶ τῶν ἀκελευσά-
 μνος, ὡς πρὸς ἑλλείνας καὶ ἐλθούσους χρεῖ,
 οὕτω πολιτῶν, ἔξελθὼν τῷ ἤβη πλεῖσθη γέ-
 ρηται. ἑυμμάχους πεμπον δὲ πολλοὶ αὐτὸν καὶ
 τῶν σκῆψων, πρῶτος τε καὶ ἡδονομοὺς τοῖς σκῆψων
 πεπραγμένοις. ὁ δὲ Μειδίας παρεπόμε-
 νος αὐτῷ ἤξιον τῶν γεργητιῶν πόλιν πα-
 ραδουῖαι αὐτῷ· καὶ ὁ Δερκυλλίδας μὲν
 τοῖς ἐλεγε, ὡς τῶν δικαίων ὁσθένος ἀτυχῆ-
 σθ. ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, ἤβη πρὸς τὰς πύ-
 λας αὐτῷ Μειδία, καὶ ὁ φράτθμα ἠ-
 κελούσῃ αὐτῷ ἐς δύο εἰρηνικῶς. οἱ δὲ ἀπὸ
 τῶν πύργων, καὶ μάλα ὑψηλῶν ὄντων, ὁρῶν-
 τες τὸν Μειδία αὐτῷ, οὐκ ἔβαλλον. εἰ-
 πόντος δὲ τῷ Δερκυλλίδου· κέλευσον ὦ Μει-
 δία ἀνοῖξαι τὰς πύλας, ἵνα ἠγῆ μὲν σὺ, ἐγὼ δὲ
 ἐς τὸ ἱερόν σου εἰλθῶ, καὶ ταῦτ᾽ ἴστω τῆ Α-
 θηνῶν, ὁ Μειδίας ὡκνή μὲν ἀνοίξαι τὰς πύλας,
 φοβούμενος ὅτι, μὴ τῶν ἀρχῶν συλληφῆ, ἐ-
 κέλευσεν ἀνοῖξαι. ὁ δὲ, ἐπεὶ εἰσηλθὼν, ἔχων τὰ
 τὸν Μειδία, ἐπορεύετο πρὸς τὴν ἀκρόπολιν καὶ
 τὸς μὲν ἀγῶνις φραπῶτας τῷ ἐκέλευσε θέσθαι οὐκ
 πρὸς τὰ τείχη τὰ ὄπλα, αὐτὸς ὅσων τοῖς πρὸς
 αὐτὸν ἔθνε τῆ Αθηνῶν. ἐπεὶ δὲ ἐπέτυτο, αἰσῆπε
 καὶ τὸς Μειδίου δορυφόρους θέσθαι τὰ ὄπλα
 ὁ μὲν τοῖς

ὁ μὲν τοι Μιδίας, ἀπορῶν ὅτι ποιίῃ, εἶπεν ἔ-
 γὼ μὲν τοι νῦν ἀπέμει, ἔφη, ξενία σοι τῷ θε-
 σκιδάσον. ὁ δὲ, ἔμμε δὲ, ἔφη, ἐπεὶ ἀγαθὸν ἐμὲ
 τεθυκῶτα ξενίζεσθαι ὑπὸ σοῦ, ἀλλὰ μὴ ξε-
 νίζῃ σε. μὲν οὖν παρ' ἡμῖν. ἐν ᾧ δὲ ἀντὶ δει-
 πνον τῷ θεσκιδάσσεται, ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια
 πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀγασκεψόμεθα καὶ ποιή-
 σομεν. ἐπεὶ δὲ ἐκαθέζοντο, ἠρώτα ὁ Δερκυλ-
 λίδας· εἶπέ μοι ὦ Μιδία, ἔφη, ὁ πατήρ σε
 δεχόμενος τὸ οἶκον κατέλιπε; μέλισσα, ἔφη.
 καὶ πόσαι σοι οἰκίαι ἦσαν; ἑπτά πόσαι δὲ χωραὶ; B
 πόσαι δὲ νομαί; ἀπογράφοντος δὲ αὐτῷ, οἱ πα-
 τέρων ἐόντες τῷ τὸ σκήπτρον εἶπον· ψεύδεταί σε σοῦ,
 ὦ Δερκυλλίδα. ὑμῆς δὲ γ' ἔφη, μὴ λίαν μι-
 κρολογεῖσθε. ὅτι δὲ ἀπεγέγραπτο τὰ πα-
 τέρων· εἶπέ μοι, ἔφη, Μανία δὲ ἴνους ἔστι; οἱ δὲ
 πτόρτες εἶπον, ὅτι Φαρναβάζου. ὅρα οὖν καὶ
 τὰ ἐκείνης, ἔφη, Φαρναβάζου; μέλισσα ἔ-
 φασαν. ἡμέτερα ἀνείη, ἔφη, ἐπεὶ κρατῶ-
 μεν. πολέμιος γὰρ ἡμῖν Φαρναβάζος. ἀλλ'
 ἠγείσθω τις, ἔφη, ὅπως κῆται τὰ Μανίας καὶ τὰ C
 Φαρναβάζου. ἠρωτῶν δὲ τῶν ἄλλων ὅτι
 πτω Μανίας οἰκισιν, ἔφη, παρὰ λήφει ὁ Μιδίας,
 ἠρωτῶν καὶ κῆτος. ἐπεὶ δὲ εἰσηλθὼν, ἐκάλεσε ὁ
 Δερκυλλίδας τὴν ταμίαν. φράσας δὲ ποῖς
 τῶν πρῆταξ λαβὼν αὐτοῖς, ἠρωτῶν αὐτοῖς· ὡς,
 εἴ τι κλέπτοντες ἀλώσονται τῷ Μανίας, τῷ θε-
 σκιδάσσεται ἀποσφαγήσονται. οἱ δὲ ἐδείκνυσαν. ὁ
 δὲ ἐπεὶ εἶδε πτόρτα, κατέκλεψε αὐτὰ, καὶ κα-
 τεσημήνατο, καὶ φύλακας κατέστησεν. ὄξιν δὲ
 δὲ, οἷς ἄρην ὅτι ταῖς θύραις τῶν παζιάρχων D
 καὶ λογαγῶν, εἶπεν αὐτοῖς· μισθὸς μὲν τῷ ὑμῖν,
 ὦ ἄνδρες, ἑπταεργασαί τῇ στρατιᾷ ἔγχεσιν
 αὐτῷ, ὅκακιχλίους αἰδράσιν ἔμμε δὲ ὑποθε-
 εργατόμια, καὶ ταῦτα πρὸς ἔσθαι. ταῦτα δὲ εἶ-
 πε, γινώσκων ὅτι ἀκούσαντες, πολὺ ἐπιθῶ-
 ἔσονται. τακτότεροι καὶ θεραπείαι κώτεροι ἔσονται.
 ἐρωτῶν δὲ τῷ Μειδίῳ· ἐμὲ δὲ ποῦ χρῆ οἰ-
 κεῖν, ὦ Δερκυλλίδα; ἀπεκρίνατο, ἐνταῦθα
 καὶ τὸ δίκαιότατον, ἐν τῇ πατρὶδι τῇ σαυτῷ
 σκήπτρῳ, καὶ ἐν τῇ πατρὶδι οἰκίᾳ. ὁ μὲν δὲ Δερ-
 κυλλίδας ταῦτα θεσπεσάμενος, καὶ λαβὼν
 ἐν ὅκτῃ ἡμέρῃς ἐνέει πόλιν, ἐβλάβετο ὅ-
 πως ἀμὴν ἐν τῇ φιλίᾳ χημάζων βαρὺς εἴη τοῖς
 ξυμμαχίαις, ὡς ἔφ' Ὀμήρων, μὴδ' αὖ Φαρνα-
 in finibus hibernaret, ac sociis Thimbronis exemplo molestus esset: neque Pharna-

Tum Midias inops consilij: Ego vero abeo
 nunc, ait, vt hospitales epulas tibi parem.
 Cui Dercyllidas: Non profecto, inquit.
 Nam turpe fuerit, epulum abs te mihi ho-
 spitale præberi, qui rem sacram ipse feci; ac
 non me potius te velut hospitem excipere.
 Atque adeo nobiscum maneto, vt interea,
 dum cœna parabitur; inter nos, quod fieri
 equum erit, tum consideremus, tum re ipsa
 exsequamur. Post vbi confedisent, inter-
 rogās Dercyllidas Midiam: Dic mihi Mi-
 dia, inquit, an pater tuus te principē domus
 reliquit? Maxime, subiecit Midias. Et
 quotnam erant domus tibi? quot agri? quot
 pascua? Heic quum Midias omnia referret
 in tabulas, Scepsij, qui aderant; Imponit,
 inquit, hic tibi mendacio, Dercyllida.
 Verum ille: Nō nimis, ait, fordide rationes
 vobis ineundæ sunt. Tandem quum pa-
 trita Midia bona tabulis consignata fuif-
 sent: Dic mihi, subiecit, cuiusnam Mania
 fuerit? Responsum ab omnibus, fuisse hanc
 Pharnabazi. Ergo, inquit, etiā Mania bo-
 na Pharnabazi sunt? Maxime, aiunt. Nimi-
 rum iam nostra sunt, inquit, quando victo-
 ria nos potiti sumus. Nā Pharnabazus ho-
 stis noster est. Quamobrem eo nos aliquis
 ducat, vbi Mania ac Pharnabazi opes sitæ
 sunt. Heic quum alij ad ædes Mania Der-
 cyllidam ducerent, quas Midias occupa-
 rat, etiam ipse sequebatur. Ingressus Der-
 cyllidas quæstores arcessit, iussiq; ad pari-
 toribus hos comprehendere, futurum præ-
 dixit, vt si quid de Mania bonis furto surri-
 pere deprehenderentur, statim iugularen-
 tur. Ibi quum illis commonstantibus in-
 spexisset vniuersa, rursus obsignata occu-
 dit, additis etiā custodibus. Post egressus,
 ad tribunos, & cohortium præfectos, quos-
 cumq; pro foribus reperiebat. Stipendium,
 inquit, exercitui partum habemus, quod
 prope in annum vnum vel octies mille suf-
 fecerit. Quod si quid præterea consequu-
 ti fuerimus, id etiam habituri sumus. At-
 que hæc idcirco proferebat, quod futu-
 rum non ignoraret; vt his auditis, longe
 ordinis obseruantiores, & in officio para-
 tiores essent. Tum vero quærente Midia:
 Vbinam mihi habitandum erit, Dercylli-
 da? Istic, inquit, vbi te habitare est acquisi-
 tum: nimirum Scepsi in patria tua, & qui-
 dem in domo paterna. His rebus confe-
 ctis Dercyllidas, ac diebus octo nouem
 oppidis captis: secum ipse deliberabat, quo
 pacto fieri posset, vt neque fœderatorum
 exemplo molestus esset: neque Pharna-

πόσοι δὲ
χωραὶ

σκηπτῶν

ἡμῖν

ἔργασαι

ἔσονται.

δικαιότα-
τον, ὦ Μι-
δία, ἐν

Midias in-
iuste partem
amittit.

Dercylli-
da præde-
tia.

bazus, se spreto, cum copiis equestribus oppida Græci nominis infestaret. Quare mittit ad eum, qui interrogaret; pacem an bellum mallet. Pharnabazus, qui existimaret, Æoliam munitionis instar oppositam esse Phrygiæ, quæ ipsius domicilium esset: indutias fieri maluit. Quæ res vbi successisset, Bithynicam in Thraciam profectus Dercyllidas, ibidem hibernavit, non admodum hoc grauter ferente Pharnabazo: quod Bithyni sapius illi bellum facerent. Ac Dercyllidas quidem sine vlllo periculo res Bithynorum rapiebat, ferebat: & numquam non ampla commeatus copia abundabat. Post vbi ex litore aduerso a Scuthe locij quidam ad cum venissent, nimirum equites Odryæ plus minus c c, & cetrati plus minus c c c: castris illi positis, valloq; munitis, interuallo fere xx stadiorum ab agmine Græco, & a Dercyllida grauis armaturæ peditibus quibusdam postulatis, qui eorum in castris excubias agerent; prædatum exierunt, magnamque mancipiorum & rerum copiam nacti sunt. Iam plurimis captiuis castra referta erant, quum intellecto Bithyni quot exiissent, & quot Græcos milites in excubiis reliquissent: magno numero cetratorum equitumque collecto, sub primam auroram in grauis armaturæ pedites, qui c c erant, irruunt. Quum propius accessissent, alij telis, iaculis alij aduersus eos vtebantur. Illi quia vulneribus confecti peribant, atque interim nihil efficiebant, quippe qui intra vallum, quod altitudinem viri æquaret, conclusi essent: perrupta sua munitione, aduersus hostes ferebantur. Ii vero, quacumque excurreretur, cedebant: ac facile, cetrati quum essent, grauis armaturæ pedites eludebant: simul hinc & inde iaculando, multos in excursionibus singulis sternebant. Tandem velut in caula conclusi, iaculis confecti fuerunt: exceptis plus minus xv, qui Græcorum in castra salui peruenerunt. Nam vbi primum hi rem intellexissent, discesserant: medioque in prælio, Bithynis haud animaduertentibus, elapsi fuerant. Hac re subito confecta, & Odryfarum e Thracia custodibus interemtis: Bithyni captiuos suos recipiunt, atque ita discedunt, vt Græci re animaduersa suis opem ferentes, aliud nihil in castris, quam nuda cadauera reperirent. Odryæ quum rediissent, θέντες, ὅθεν ἄλλο ὄρον, ἢ νεκροὺς γυμνὰς ἐν

Odryfarum
tumeritas.

καὶ ἑρωτᾷ, πότερον εἰρήνην ἢ πόλεμον ἔχον βούλεται. ὁ μὲν τοι Φαρναβάζος, νομισαὶ πλὴν ἀγορίδα ὅτι τετράχιστα τῆ ἑαυτῶ οἰκῆσθ φρυγία, ἀποδὰς εἶλετο. ὡς δὲ ταῦτα ἐγίνετο, ἔλθων ὁ Δερκυλλίδας ἐς πλὴν τῆ βιθυνίας ἰδα δρακίω, ἐκὼς διεχίμαζεν, ὅθεν τῶ Φαρναβάζου πρὸν ἡ ἀπορροῦ. πολλὰ κίς γὰρ οἱ βιθυνοὶ αὐτῶ ἐπολέμου. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὁ Δερκυλλίδας ἀσφαλῶς φέρων καὶ ἄγων πλὴν βιθυνίδα, καὶ ἀφῆνον ἔχων τὰ ὅτι τήδεα διετέλεθ' ἐπεὶ δὲ ἦλθον [τότε* αὐτῶ τῶ τῶ Σδύθου πέραθεν ζύμμαχοι, τῶ ὄδρουσῶν ἰππεῖς τε ὡς ἀφῆσοι, καὶ πελτασταὶ ὡς τετακτοὶ: οὗτοι στρατοπέδου ἀμύνει καὶ ὡς ἐξασυρωσάμενοι ἀπὸ τῶ ἐλλειψῶ ὡς εἶκοσι σαδία, ἀπὸ τῶ φύλακας τῶ στρατοπέδου τὸν Δερκυλλίδαν τῶ ὀπλίτην, ἐξήσαν ὅτι λείαν καὶ πολλὰ ἐλάμβανον ἀδράποδά τε καὶ χεῖματῶ. ἦδη δὲ οἷτος τῶ στρατοπέδου αὐτοῖς μεσοῦ πολλὰν ἀίχμαλῶτων, καταμαθόντες οἱ βιθυνοὶ, ὅσοι τ' ἐξήσαν, καὶ ἔσοις κατέλιπον φύλακας ἐλλειψῶς, ζυλλεγῆτες παμπληθῆς πελτασταὶ καὶ ἰππεῖς, ἀμὴ ἡμέρα ὡροσπίωσι τοῖς ὀπλίταις ὡς ἀφῆσοῖσι οὖσιν. ὅτι δὲ ἐγγὺς ἐγίνοντο, οἱ μὲν ἔβαλλον, οἱ δὲ ἠκόντιζον ἐς αὐτοῖς. οἱ δὲ, ἐπεὶ ἐπὶ δόσωντο μὲν καὶ ἀπέδησκον, ἐποίησαν δὲ ὅθεν, κατῆρμένον ἐν τῶ σαυρωμαπὶ ὡς [ἐν* ἀδρομῆκῶ ὅτι, ἀφῆσαν ὅτε δὲ αὐτῶ ὀχύρωμα, ἐφῆροντο ἐς αὐτοῖς. οἱ δὲ ἦ μὲν ἐκτέλειεν, τ' ὡς ἐκχώρωσι, καὶ ῥαδίως ὡς ἐκχώρωσι ἀπέφθον πελτασταὶ ὀπλίταις: εἶθεν δὲ ἐγένοντο ἠκόντιζον, καὶ πολλοὺς αὐτῶ ἐφ' ἐκάστη ἐκδρομῆ κατέβαλλον. τέλος δὲ, ὡς ἄρ' ἐν αὐλίω σκηαδίτες, κατῆκοντιδῆσαν. ἐσώθησαν μὲν τοι αὐτῶ ἀμφὶ τῶς πεντεκῆδεκα ἐς τὸ ἐλλειψῶν, καὶ οὗτοι ἐπεὶ ὄθεν ἦσαν τοῦ ὅ τῶ ὄραμα, τ' ἀποχώρησαντες, ἐν τῆ μάχῃ ἀπὸ τῶ ὄρα πεσόντες, ἀμελησάντων τῶ βιθυνοῦ. ταχὺ ὅ ταῦτα ἀφῆσαν ἀμύνοντες οἱ βιθυνοὶ, καὶ τῶς σκηνοφύλακας τῶ ὄδρουσῶν δρακῶν ἀποκλείναντες, ἀπολαβοῖτες πρῶτα τὰ ἀίχμαλῶτα, ἀπῆλθον: ὡς οἱ ἐλλειψῶ, ἐπεὶ ἦσαν τοῦ, βοηθῶν στρατοπέδου. ἐπεὶ μὲν τοι ἐπὶ μῆλθον οἱ ὄδρουσαι, δάφαν-

Handwritten marginal notes in Greek script, including phrases like "καὶ ἑρωτᾷ", "πότερον", "εἰρήνην", "πόλεμον", "βούλεται", "ὁ μὲν", "Φαρναβάζος", "νομισαὶ", "πλὴν ἀγορίδα", "ὅτι τετράχιστα", "τῆ ἑαυτῶ οἰκῆσθ", "φρυγία", "ἀποδὰς εἶλετο", "ὡς δὲ ταῦτα ἐγίνετο", "ἔλθων ὁ Δερκυλλίδας", "ἐς πλὴν τῆ βιθυνίας ἰδα δρακίω", "ἐκὼς διεχίμαζεν", "ὅθεν τῶ Φαρναβάζου πρὸν ἡ ἀπορροῦ", "πολλὰ κίς γὰρ οἱ βιθυνοὶ αὐτῶ ἐπολέμου", "καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὁ Δερκυλλίδας ἀσφαλῶς φέρων", "καὶ ἄγων πλὴν βιθυνίδα", "καὶ ἀφῆνον ἔχων τὰ ὅτι τήδεα διετέλεθ'", "ἐπεὶ δὲ ἦλθον", "[τότε* αὐτῶ τῶ τῶ Σδύθου πέραθεν ζύμμαχοι", "τῶ ὄδρουσῶν ἰππεῖς τε ὡς ἀφῆσοι", "καὶ πελτασταὶ ὡς τετακτοὶ", "οὗτοι στρατοπέδου ἀμύνει", "καὶ ὡς ἐξασυρωσάμενοι ἀπὸ τῶ ἐλλειψῶ ὡς εἶκοσι σαδία", "ἀπὸ τῶ φύλακας τῶ στρατοπέδου τὸν Δερκυλλίδαν τῶ ὀπλίτην", "ἐξήσαν ὅτι λείαν καὶ πολλὰ ἐλάμβανον ἀδράποδά τε καὶ χεῖματῶ", "ἦδη δὲ οἷτος τῶ στρατοπέδου αὐτοῖς μεσοῦ πολλὰν ἀίχμαλῶτων", "καταμαθόντες οἱ βιθυνοὶ, ὅσοι τ' ἐξήσαν, καὶ ἔσοις κατέλιπον φύλακας ἐλλειψῶς", "ζυλλεγῆτες παμπληθῆς πελτασταὶ καὶ ἰππεῖς, ἀμὴ ἡμέρα ὡροσπίωσι τοῖς ὀπλίταις ὡς ἀφῆσοῖσι οὖσιν", "ὅτι δὲ ἐγγὺς ἐγίνοντο, οἱ μὲν ἔβαλλον, οἱ δὲ ἠκόντιζον ἐς αὐτοῖς", "οἱ δὲ, ἐπεὶ ἐπὶ δόσωντο μὲν καὶ ἀπέδησκον, ἐποίησαν δὲ ὅθεν, κατῆρμένον ἐν τῶ σαυρωμαπὶ ὡς [ἐν* ἀδρομῆκῶ ὅτι, ἀφῆσαν ὅτε δὲ αὐτῶ ὀχύρωμα, ἐφῆροντο ἐς αὐτοῖς", "οἱ δὲ ἦ μὲν ἐκτέλειεν, τ' ὡς ἐκχώρωσι, καὶ ῥαδίως ὡς ἐκχώρωσι ἀπέφθον πελτασταὶ ὀπλίταις", "εἶθεν δὲ ἐγένοντο ἠκόντιζον, καὶ πολλοὺς αὐτῶ ἐφ' ἐκάστη ἐκδρομῆ κατέβαλλον", "τέλος δὲ, ὡς ἄρ' ἐν αὐλίω σκηαδίτες, κατῆκοντιδῆσαν", "ἐσώθησαν μὲν τοι αὐτῶ ἀμφὶ τῶς πεντεκῆδεκα ἐς τὸ ἐλλειψῶν, καὶ οὗτοι ἐπεὶ ὄθεν ἦσαν τοῦ ὅ τῶ ὄραμα, τ' ἀποχώρησαντες, ἐν τῆ μάχῃ ἀπὸ τῶ ὄρα πεσόντες, ἀμελησάντων τῶ βιθυνοῦ", "ταχὺ ὅ ταῦτα ἀφῆσαν ἀμύνοντες οἱ βιθυνοὶ, καὶ τῶς σκηνοφύλακας τῶ ὄδρουσῶν δρακῶν ἀποκλείναντες, ἀπολαβοῖτες πρῶτα τὰ ἀίχμαλῶτα, ἀπῆλθον", "ὡς οἱ ἐλλειψῶ, ἐπεὶ ἦσαν τοῦ, βοηθῶν στρατοπέδου", "ἐπεὶ μὲν τοι ἐπὶ μῆλθον οἱ ὄδρουσαι, δάφαν-

θαλασσινὰς τῶν ἐαυτῶν, καὶ πολλὸν οἶνον ἐκπιόν-
 τες ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ ἰπποδρομίας ποιήσαντες, ὁ-
 μῶδ' ἢ τὸ λοιπὸν τοῖς Ἕλλησι στρατοπεδουσα-
 ῖμοι ἦγον καὶ ἔχον τὴν Βιθυνίδα. ἄμα δὲ
 παρ' ἧς τὸ πορθῶντος ὁ Δερκυλλίδας ἐκ-
 τῆς Βιθυναῖν, ἀφικνεῖται ἐς Λαμψάκην. ἐν-
 ταῦθα δὲ ὄντος αὐτοῦ, ἔρχονται ἀπὸ τῆς οἴκτου
 πελῶν Ἀρακὸς τε καὶ Ναυάτης καὶ Ἀντιθέ-
 νης. οὗτοι δὲ ἦλθον ἐπισκεψόμενοι τὰ τε ἄλλα
 ὅπως ἔχοι τὰ ἐν τῇ ἀσίᾳ, καὶ Δερκυλλίδα ἐ-
 ρωτῶντες, μή οἱ τὸν δῆμον καὶ τὸν ἐπιόντα ἐπι-
 αὐτὸν. ἐπιτεῖλαι δὲ σφίσι αὐτοῖς τῶν ἐφόρων,
 καὶ ζυγαλέων τῶν στρατιῶν εἰσὶν, ὡς
 οὐ μὴ παρέθεν ἐποίησαν μέμφοιντο αὐτοῖς, ὅτι
 δὲ νῦν οὐδὲν ἠδίκησαν, ἐπαμφοῖεν καὶ παρὰ τῶ
 λοιπὸν χρόνου εἰσὶν, ὅτι, ἐὼ μὴ ἀδικῶσιν,
 οὐκ ἐπιβήσομεν αὐτῶν δὲ δίκην παρὰ τῶν ζυγα-
 λῶν ποιῶσιν, ἐπαμφοῖνται αὐτοῖς. ἐπεὶ
 μὲν τοὶ συγκαλέσαντες τῶν στρατιῶν ταῦτ'
 ἔλεγον, ὁ τῶν Κυρῆων στρατηγὸς ἀπεκρί-
 νατο· ἀλλ', ὡς ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, ἡμεῖς μὲν
 ἐσμὲν οἱ αὐτοὶ καὶ τὸν παρῶν δῆμον, ἀλ-
 λος μὲν νῦν, ἄλλος δὲ παρελθὼν. τὸ οὖν ἀ-
 πτόν τῶν νῦν μὲν μὴ δὲ ἀμφοτέρωθεν, τότε δὲ, αὐτοὶ
 ἦδη ἰκανοὶ ἐστὶν γηγάσκειν. Ἐυσκηνοῦτων δὲ τῶ
 τε οἴκτου παρὰ τῶν Δερκυλλίδα, ἐ-
 πεμνήθη τις τῶν παρὰ τῶν Ἀρακῶν, ὅτι κατε-
 λελοίπειν παρὰ τῶν τῶν χερρόνησων ἐν
 Λακεδαιμονίᾳ. τότε δὲ λέγει· ἔφασαν, ὡς νῦν
 μὲν οὐ δύναμιτο τὴν χερρόνησον ἐργάζεσθαι.
 Φέρεσθαι γὰρ καὶ ἀγαθὰ κατὰ τῶν θρακῶν.
 εἰ δὲ ἀποτῆχθαι ἐκ θαλάσσης ἐς θαλάσ-
 ταν, καὶ σφίσι αὐτῶν πολλὴν καὶ ἀγαθὴν εἶ-
 ἔργαζεσθαι, καὶ ἄλλοις τὸ πόσι βέλονται λα-
 κεδαιμονίων. ὡς τ' ἔφασαν οὐκ αὐτομάτῃ,
 εἰ καὶ πεμνήθη τις Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῆ πό-
 λεως οὐκ ἐν δυνάμει ταῦτα παρὰ τῶν οὐκ ἐν Δερ-
 κυλλίδας παρὰ μὲν ἐκείνοις οὐκ εἶπεν αὐτῶ
 τῆ εἰρηνομένη ταῦτ' ἀκούσας, ἀλλ' ἐπεμνήθη
 αὐτοῖς ἀπὸ ἐφέσου δὲ τῶν Ἑλλήνων πόλεων,
 ἠδὲ μὲν οὐκ ἐμὴν ὄψαλ' ἔξ Ἑλληνίδας πό-
 λης ἐν εἰρήνῃ ἀδαμονικῶς διαγούσας. οἱ
 μὲν δὲ ἐπορθῶντο ὁ δὲ Δερκυλλίδας, ὅτι ἔ-
 γνω μὲν τεσσάρων, πάλιν πέμψας παρὰ τῶν Φαρ-
 ναβάζων, ἐπήρετο· πότρε βέλονται αὐτοῖς
 ἔχον, κατὰ τῶν θρακῶν καὶ τῶν χερρόνησων, ἢ πόλεμον.

A suis humatis, magnaue vini copia super
 iis exhausta, & equestri certamine insti-
 tuto; castra deinceps sua cum Græcorum
 castris coniungebant, itaque Bithynorum
 agros populationibus ac flammis vastab-
 ant. Ineunte vere Dercyllidas e Bithy-
 norum finibus excedens, Lampfacum ve-
 nit. Ibi quum esset, Aracus & Nauates,
 & Antisthenes a magistratibus patriæ mis-
 si ad eum accedunt. Aderant autem par-
 tim vt inspicerent, quo pacto se res Asiati-
 cæ haberent: partim Dercyllidæ signifi-
 cantur. Dercyllidæ imperium prorogant
 olyn p. 95. a. 2.
 tur.
 Bturi, prorogatum esse ipsi etiam in sequen-
 tem annum imperium. Præterea manda-
 tum esse sibi aiebant ab Ephoris, vt con-
 uocatis militibus dicerent, non probare
 se, quæ antehac designassent: quod vero
 in hoc tempore neminem læsissent, in hoc
 eos se collaudare. De cetero significare,
 non passuros se, vt iniuria quemquam ad-
 ficiant: sin erga socios iuste se gegerent, id
 se prædicaturos. Hæc quum militibus ad-
 concionem aduocatis dicta fuissent, præ-
 fectus copiarum, quibus Cyrus vsus fue-
 rat, in hunc modum respondit: Nos qui-
 dem, Lacedæmonij, nunc iidem sumus,
 qui anno superiore fuimus: sed alium nunc
 imperatorem habemus, quam prius. Qua-
 propter ipsi iam satis perspicere potestis,
 quamobrè id temporis deliquerimus, nunc
 omnis expertes culpæ sumus. Quum autem,
 legati, qui Lacedæmone venerant, a Der-
 cyllida contubernio exciperentur: qui-
 dam ex Araci comitibus memorat, reli-
 quisse se Lacedæmone Cherronesiorum
 legatos. Eos aiebant dicere, coli Cherro-
 netum hoc tempore non posse, quod a
 DThracibus omnia raperentur, ferrentur:
 verum si muro a parte maris vna vsque ad
 alteram clauderetur, non solum ipsos ter-
 ram amplam & fertilem, quam colerent,
 habituros; sed reliquos etiam Lacedæmo-
 nios, qui quidem vellent. Itaq; non mirum
 sibi fore dicebant, si quis Lacedæmonio-
 rum domo cum copiis eo mitteretur, qui
 hanc rem perficeret. His auditis Dercylli-
 das, quæ sui esset animi sententia tum ad il-
 los dissimulabat, Ephesoq; per Græci no-
 minis ciuitates ipsos dimittebat; lætus inter-
 rim, quod oppida Græca tranquillo bea-
 toq; in statu visuri essent. Atq; hi quidem ita
 profecti sunt. Ceterum Dercyllidas post-
 eaquam sibi manendum ad exercitum in-
 tellexit, rursus missis ad Pharnabazum
 nuntiis interrogabat; induciasne, quæ
 per hiemem fuissent, an bellum mallet.

ἐποπο-
ρευομενος

χερρόνη-
σίτων

ὁπόσις

ἔχει
ἀπιπμ
λεν

Dercyllidæ
imperium
prorogant
olyn p. 95. a. 2.

Quumque Pharnabazus, etiam id temporis, indutias bello prætulisset: pace oppidis ipsius concessa, cum copiis Hellepontum in Europam traiecit; ac per Thraciam pacatam itinere facto, hospitioque exceptus a Seuthe, Cherronesum ingreditur. In ea quum oppida x i vel x i i esse accepisset, ac terram omnis quidem illam generis rerum fertilem & optimam, sed quæ a Thracibus infestari diceretur: dimensus eam, porrigi Isthmum ad triginta septem stadia comperit. Itaque minime rem negligendam ratus, facto prius sacrificio ducere murum cepit, quum locum uniuersum in milites partitus esset, ac præmia non iis solum promississet, qui primi suam muri partem absoluisent; sed etiam aliis, prout quisque mereretur. Ita murus ante autumnum absolutus fuit, quum verno tempore inchoatus esset. Intra murum ipsum Dercyllidas vndecim oppida, portus plures, agrum partim frumentarium amplum ac fertilem, partim consitum, permulta denique pulcherrimaque; pascula, in usum omnis generis iumentorum, complexus est. His ita confectis, rursus in Asiam traiecit; quumque inspiceret oppida, cetera quidem recte se habere videbat: tantum Chiorum exsules Atarna occupasse comperit, oppidum munitum, vnde factis excursionibus Ioniam populando se alerent. Et quamuis magnam Atarnis frumenti copiam esse intellexeret, nihilo tamen minus castris circumdatam obsedit; & octauo mense compulsis ad deditionem faciendam obsessis, loci curam Draconti Pellenensi committit: ipse largissima commeatus copia in eum conuecta, vt illuc veniens diuersorium haberet, Ephesum contendit, itinere tridui sitam a Sardibus. Coluerant inter se pacem hæcenus Tissaphernes & Dercyllidas, itidemque Græci habitantes in his finibus, ac barbari. Verum posteaquam legati

Celeritas
Dercylli-
da in mu-
nienda
Cherro-
neso.

Al Ionico-
rum

* Græcorum oppidorum Lacedæmonem profecti significassent, posse Tissaphernē, si velit, Græci nominis oppida sui iuris efficere: atque addidissent, existimare se, statim ipsum permissurum eis, vt arbitrato suo republicam administrarent, si Caria, domicilium Tissaphernis, infestaretur: auditis his Ephori ad Dercyllidam mittunt, & cum copiis eum in Cariam traicere iubent. Præterea Pharaci præfecto classis imperant, vt cum nauibus oram Cariae legeret. Φιέναι ακούσαντες ταύτα οί εφοροι έπεμψαν δεξαμένην σιω τας στρατιώματα πητι κελαι, κη φάρακα τή ναυαρχην σιω ταις ναυσι τω δεσπλητη.

Α ελομδρου δε τω φαρναβαζου και τότε απον-
δαις, ουτω καιταλιπων και ταις παει εκεινον
πολης φιλιας εν ειριωη, δεξαμένη τον ελ-
λήσποντον σιω τας στρατιώματα εις τω δι-
ρώπην και δεξή φιλιας της δρακης πορβυ-
θις, και ξενιαθεις υπό σδθου, αφικνηται
εις χερρόνησον. ιω καιταματων πόλεις μη εν-
δεκα η δώδεκα έχουσαν, χροειαν δε παμφορω-
τάτλη κη δεξισην ουσαν, κη κωμωδω δε, ως-
πρ ελέγετο, υπό τω δρακων, επει μεβων
Β θρε τω ιδωμοδ έσπα και τειάκοντα σα δεξ,
οση η μέλησεν, δλλα θυσαμνος ετειχζε, κη
μέρη διελών τοις στρατιώταις ο χωρειον, κη αθ-
λα αλθις υποχρόμνος δωσιν τοις ποσφοτις
εκ τήχισαι, και τοις άλλοις, ως έχασοι ειεν
αλθιοι, απετέλεσε ο τήχος, δεξάμνος δπο
ηεινοδ χροίου, πορ οπωρεας, και έποίησεν εν-
τος τω τειχοις ει δεκα μη πόλης, πολλοις δε
λιμδρας, πολλω δε και αγαθω γλω αποει-
μον, πολλω δε πεφυτευμδρω, παμπληθεις
C δε και παληαλας νομας πορποδαποις κη-
νεσι. ταυτα δε πορ εχας, διεβαινε παλιν εις
τω ασιαν. οπισκοτων δε ταις πόλεις, εωρε
τα μηδ άλλα καλας έχουσας, χιων δε φυγά-
δαις δρεν τ αταρνεα έχοντας, χωρειον ισουρον, Αταρνα
και εκ τήτε ορμωμδροις, φέροντας και α-
γροντας τω ιωνιαν, και ζαίτας εκ τήτε. πυ-
θόμνος δε, οπι πολις οίτος ενιω αλθις, ποει-
γρατο πεδδυσάμνος ε πολιορκη και εν οκτω
μησι τω δεσπλητη ε πολιορκη και εν οκτω
D αυτα δεσπλητη πελλωεα επιμελητιω, και
κατασιδάσας εν τω χωρειω εκπλεω πορ-
τα πα επιτήδεια, ινα ειη αυτα καιαγαγη, ο-
πότε αφικνοίτο, απήληεν εις εφεσον, η απεχθ
επο τρεων τειων ημερων οδον. και μεχρη
τήτε τω χρόνου εν ειριωη διησεν Τιοσα φέρ-
της τε και Δερκυλλιδαις, και οί ταυτη ελλιωες
και οί βαρβαροι. επει δε αφικνούμνοι πορ-
εσθς εις λακεδαίμονα δπο τω τ έλλιωιδων ιωνιδων
E πολεων εδιδασχον, οπι ειη επι Τιοσα φερης, ει
βούλοίτο, αφιέναι αυτονόμους ταις ελλιωιδαις
πόλης ει ουν κακως πασθ και εια, ειθα πορ ο
Τιοσα φερης οίχης, ουτως αν εφασαν τάχιστα
νομίζην αυτον συζωρήσθν αυτονόμους σφας α-
πορς τ Δερκυλλιδην, και εκέλθον αυτον Δερκυ-
λιδαν αλ-
γελυς, και
οι μηδ οκτα.

Δερκυ-
λιδαν αλ-
γελυς, και
οι μηδ οκτα.

οὐδὲ δὴ ταῦτ' ἐποίω. ἐτύχμε δὲ κατὰ
 τῶτον τὸν χρόνον καὶ Φαρναβάζος πρὸς Τισ-
 σαφέρνην ἀφικόμενος, ἀμα μὲν ὅτι στρατηγὸς
 τῶν πρώτων ἀπεδέδεικτο Τισσαφέρνης, ἀ-
 μα δὲ Διμαρτερόμνος, ὅτι ἔτοιμος εἴη
 κρητὴν πολεμεῖν, καὶ ξυμμάχεσθαι, καὶ στυγε-
 ράλλειν τὸς ἑλλήνας ἐκ τῆς βασιλείας. ἄλ-
 λως τὲ γὰρ ἔπειθ' ἔτι τῆς στρατιᾶς τῶν Τισ-
 σαφέρνης, καὶ τῆς ἀγολίδος χαλεπῶς ἔφερον
 ἀπεστρημῶς. ὁ δὲ ἀκρόων, πρῶτον μὲν βί-
 βη, ἔπειθ' ἀφ' ἧς σὺ ἐμοὶ ἔπι καρίαν, ἐ-
 πείθ' ἀδὲ καὶ πρὸς τῶν βουλομένων. ἐ-
 πείθ' ὁ δὲ ἔπειθ' ἔδδξεν αὐτοῖς ἰκανὰς φυλα-
 χὰς ἐς τὰ ἐρύματα καταστήσαντας, Διμαρ-
 τήν πάλιν ἔπι τῆς ἰωνίας. ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ Δερ-
 κυλλίδας ὅτι πάλιν πεπεραχότες εἰσὶ τῶν με-
 τ' αὐτῶν, εἰπὼν τῶν Φαράκι, ὅτι ὅτι ὀκροῖ μὴ
 ὁ Τισσαφέρνης καὶ ὁ Φαρναβάζος ἐρήμιον οὐ-
 σαν κατακίοντες φέρωσι καὶ ἀγαστῆρας, ἐ-
 δέβαινε καὶ αὐτὸς. πορτολόμοιοι δὲ καὶ οὗτοι
 ὄσον πτωχολογίαν τῶν στρατιωμάτων, ὡς
 πωρελλυδοτῶν τῶν ἐφεσίων ἐς τὴν πολε-
 μίαν, ὅθεν φησὶ ὄρασαν ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν σκω-
 ποδ' ὅτι τῶν μνημῶν, καὶ ἀπὸ μαρτυρίας
 ἐς τὰ παρ' αὐτοῖς μνημεῖα καὶ τύρας ἰνὰς,
 καὶ ὄρασαν τῶν στρατηγῶν ἢ αὐτοῖς ἢ ὁ-
 ἔδος, καὶ ἄρας τὴν λυκαονίδας, καὶ τὸ φρα-
 κὸν, ὅσον ἐτύχμε παρὸν φράτθμα, καὶ τὸ
 ἑλλήνικόν, ὅσον εἶχεν ἐκείτερος αὐτῶν, καὶ τὸ
 ἰππικὸν μάλα πολὺ, τὸ μὲν Τισσαφέρνους,
 ὅτι τῶν δὲ φησὶ κέρει, τὸ δὲ Φαρναβάζου, ὅτι
 τῶν δὲ ἰωνίαν. ὡς δὲ ταῦτα ἤθετο ὁ Δερκυ-
 λίδας, τοῖς μὲν ταξιαρχοῖς καὶ τοῖς λοχαγοῖς
 εἶπε τῶν στρατιωμάτων τῶν τῶν ἐς ὅκτω, τὸς
 δὲ πελταγὰς ὅτι τὰ κρητὰ ἐκείτερον
 μὲν κρητὰσθαι, καὶ τὸς ἰππίας ὅσοι γε δὴ
 καὶ οἷος ἐτύχμεν ἔχον. αὐτὸς δὲ ἔθυετο. ὅσον μὲν
 δὴ ἦν ἐκ πελοποννήσου φράτθμα ἠσυχίαν
 εἶχε, καὶ παρεσθλάζετο ὡς μαχόμενον ὅσοι δὲ
 ἦσαν ἀπὸ τριώλης τε καὶ ἀχιλλείου, καὶ ἀπὸ
 νήσων, καὶ τῶν ἰωνικῶν πόλεων, οἱ μὲν ἴνες κα-
 ταλιπόντες ἐν ταῖς οἰκῶν ταῖς ὅπλα, ἀπεδίδρα-
 σκον (καὶ γὰρ ἦν βαθὺς ὁ οἶκος ἐν ταῖς μαχά-
 δρου πεδίω) ὅσοι δὲ καὶ ἔμμενον, δὴλοι ἦσαν οὐ-
 μνησῶτες. τὸν μὲν οὖν Φαρναβάζον ἐξήγει-
 λατο μάχεσθαι κελθόν. ὁ μὲν τοι Τισσαφέρνης, τὸ, τε Κύρπον φράτθμα καὶ λαλοῖζόμενος,

A Atque hæc quidem ab iis gerebantur. For-
 te tunc Pharnabazus etiam ad Tissapher-
 nem venerat, partim quod is imperator o-
 mnium designatus esset; partim ut testaretur,
 se paratum esse ad gerendum communi
 nomine bellum, ineundamque societa-
 tem, quo Græci finibus regis eiicerentur.
 Nam ceteroqui summum imperium Tis-
 sapherni Pharnabazus inuidebat, & Æo-
 lia se spoliatum esse grauter ferebat. Tis-
 saphernes, quum hæc e Pharnabazo au-
 diret; Primum, inquit, mecum in Cariam
 transito, deinde de his consultabimus.
 B Quum in Cariam transissent, impositis
 in munitiones præfidiis, quæ sufficerent,
 rursus eis in Ioniam transire visum est.
 Dercyllidas autem, ubi rursus eos Mæan-
 drum transmisisse accepisset: habito cum
 Pharace colloquio, quo vereri se ostendebat,
 ne Tissaphernes ac Pharnabazus
 Ioniam a præfidiis nudam percurrendo
 popularentur: & ipse Mæandrum transiit.
 Incedebant hi cum copiis villo ab-
 que ordine, quod hostes ante se agrum
 Ephesiorum ingressos scirent, quum sub-
 cito de aduersa eos specula in monumetis
 conspiciant: ipsique contra, quibusdam
 suorum in monumenta, quæ penes
 se erant, ac turrets adscendere iussis; pro-
 pter viam, qua ipsis erat pergendum, ac-
 ciem instructam vident, nimirum Cares
 cum scutis albis, Persicas item copias,
 quotquot aderant, & Græcas, quas ha-
 bebat vterque, & ingentem equitatum,
 cuius pars ea, quæ Tissaphernis erat, cor-
 nu dextrum obtinebat; altera Pharnabazi,
 sinistrum. Id quum Dercyllidas sensisset,
 tribunis & cohortium præfectis imperat,
 ut quamcelerrime in octonos aciem
 instruerent; cetratis & equitibus, quot
 quidem & quales id temporis habebat,
 ad margines vtrimque collocatis: ipse in-
 terim exta consulit. Tum quotquot erant
 e Peloponeso milites, tranquilli subsiste-
 bant, & ad prælium se parabant. At quot-
 quot Prienenses, & Achillienses ad-
 erant, itemque de insulis & oppidis Ioni-
 cis; eorum nonnulli, relictis in segete ar-
 mis, fuga sibi consulebant: (& erat tunc
 densa in Mæandri planicie seges) de al-
 liis, qui subsistebant, animaduerti poterat,
 minime tamen ipsos in acie mansuros.
 Nuntiabatur, Pharnabazum prælij
 committendi hortatorem fuisse: verum
 Tissaphernes, qui secum ipse cogitaret,

στρατι-
γίας

ὡς ὀκροῖ

στρα-
τηγίας

Consule
Nicias.

† Lectio
marginis.

Tissapher-
nus timi-
didas.

Al. Caria.
Stephanus
πάλι πάλι.
Lydia.

Consule de
hoc loco
Thucydi-
dem in v.

quo pacto Cyri milites aduersus ipsos pu-
gnassent, eisque Græcos omnes similes
esse arbitraretur, vt prælium iniret, ad-
duci non poterat. Adeoque missis ad Der-
cylidam suis, cupere se cum ipso in collo-
quium venire, significabat. Tum Dercylidas
ex suis equitibus ac peditibus præ-
stantissimos ad spectu quosque secum su-
mens, ad nuntios prodit, & his eos verbis
compellat: Ego vero paratus eram, in-
quit, prælio decernere, quemadmodum
videtis. Quia tamen mecum colloqui Tif-
saphernes cupit, ne id quidem detrecto.
Verum si colloquium instituendum erit,
pignera fidei & obsides vltro citroque
dandi sunt. His & adprobatis, & ex-
ecutioni mandatis, vterque discessit ex-
ercitus: barbarorum Tralles, oppidum
Phrygiæ: Græcorum Leucophryn, quo
loco Dianæ fanum erat in primis sacrosan-
ctum, & stagnum maius stadij amplitu-
dine, non nihil arenosum, aqua iugi, po-
tabili, calida. Hæc tum fuere gesta. Po-
stridie loco constituto conueniunt, & vi-
sum est vtrinq; audiendum, quibus con-
ditionibus pax iniri possit. Heic Dercylidas
aiebat, si rex oppida Græci nominis
legibus & institutis suis vti sineret: contra
Tissaphernes & Pharnabazus, si Græcæ
copiæ regis e finibus, & Lacedæmoniorum
præfecti oppidis excederent. Hæc inter
se loquuti quum essent, indutias pacti sunt,
donec de iis, quæ acta inter ipsos fuissent,
Dercylidas quidem Lacedæmonem; Tif-
saphernes vero ad regem retulisset. Eo-
dem hoc tempore, quo ista Dercylidas
in Asia gerebat, hoc quoque contigit. Suc-
censebant Eleis iam dudum Lacedæmoni-
j, quod & societatem cum Atheniensibus,
Argiuis, Mantineis coiunxerant; &
Lacedæmonios equestri gymnicoq; cer-
tamine arcerent, quos indictam lata sen-
tentia multam sibi debere dicerent. Quã-
quam Elei nõ hoc solo contenti, etiam Li-
chæ curru Thebanis tradito, qui victores
a præconibus proclamabantur, ingressum
Licham ad coronandum aurigam suam
flagris cædentes, hominem ætate iam pro-
uecta, expulerant. Ac præter hæc, inter-
iecto aliquo temporis spatio, quum mis-
sus esset Agis, vt ex oraculi cuiusdam præ-
scripto Ioui sacrificaret; prohibuerant Elei,
ne vota de prospero belli euentu ab eo
fierent, quod esse dicerent, in more maio-
rum, ne qui Græci bellum aduersus Græcos
moturi, oracula consulere: quo factum
erat, vt Agis re sacra non peracta dis-

ως ἐπολέμησεν αὐτοῖς, καὶ τότε πρῶτος νό-
μιζων ὁμοίους εἶναι τοὺς Ἕλληνας, οὐκ ἐβούλε-
το μάχεσθαι ἀλλὰ πέμψας πρὸς Δερκυλλί-
δην, εἶπεν ὅτι ἐς λόγους βούλομαι αὐτὸν ἀ-
φικέσθαι. καὶ ὁ Δερκυλλίδης, λαβὼν τὰς
κρείττους τὰ εἶδη τῶν περὶ αὐτὸν ἰππέων καὶ
πεζῶν, παρεστῆς πρὸς τοὺς ἀγγέλους, καὶ
εἶπεν· ἀλλὰ παρεσθλάσμεν μὲν ἔργον
μάχεσθαι, ὡς ὄρατε· ἐπεὶ μὲν τοι ἐκείνος
βούλεται ἐς λόγους ἀφικέσθαι, οὐδ' ἐγὼ ἀ-
πλήρω. ἀν' μὲν τοι ταῦτα δὴν ποίησιν, πρὸς
καὶ ὁμήρου δοτέον καὶ ληπτότεον. δὴ ταῦτα
καὶ παρὰ ταῦτα, τὰ μὲν στρατὸμαχίαν
ἀπῆλθε, ὁ μὲν βαρβαρικὸν, ἐς βόθρῳ τῆς
† Φρυγίας, ὁ δὲ Ἕλλητικόν, ἐς λυκίῳ φριω, καί τις
ἔστα ἡ Ἀρτέμιδος ἱερὸν μάλα ἄγιον, καὶ
λίμνη πλεονὴν σαδίου, ἡσάμμος, ἀέν-
ναος, ποτίμου καὶ θερμοῦ ὕδατος. καὶ τότε μὲν
ταῦτα ἐπαράσθη. τῆ δὲ ὑστεραίᾳ ἐς τὸ συσκεῖ-
μενον χρόνον ἦλθον, καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πυθέ-
σθαι ἀλλήλων, ὅτι τίη ἀνὰ τὴν εἰρωμένην ποιή-
σαντο. ὁ μὲν δὲ Δερκυλλίδης εἶπεν, εἰ ἀ-
πὸ νόμοις ἐστὶ βασιλεὺς τῶν Ἕλληίδας πόλεις.
ὁ δὲ Τιωταφέρνης καὶ Φαρναβάζος εἶπον, ὅτι
εἰ ἔξελθοι τὸ Ἕλλητικὸν στρατὸμαχίαν ἐκ τῆς
[βασιλέως] * χῶρας, καὶ οἱ λακεδαίμωνιον
πρὸς αὐτὸν ἐκ τῶν πόλεων. ταῦτα δ' εἰπόν-
τες ἀλλήλους ἀποιδὰς ἐποίησαντο, ἕως ἀπα-
γελθείη τὰ λεγόμενα, Δερκυλλίδα μὲν, ἐς
λακεδαίμονα, Τιωταφέρνην δὲ, ὅτι βασιλεὺς.
D τότε δὲ πρὸς τὸν μὲν ἐν τῇ ἀσίᾳ ὑπὸ
Δερκυλλίδα, λακεδαίμονιοι κατὰ τὸν αὐτὸν
χρόνον, πάλαι ὄργιστοὶ μὲν τοῖς ἡλείοις, καὶ ὅτι
ἐποίησαντο ἑμμάχια πρὸς ἀθιναίους καὶ
ἀργείους καὶ μακιδόνους, καὶ ὅτι δίκην φά-
σχοιλες καὶ ἀδεδιχάσθαι αὐτῶν, ἐκώλυον καὶ τῶν
ἰππικῶν καὶ τῶν γυμνικῶν ἀγῶνος. καὶ οὐ μόνον
ταῦτ' ἦρκεν, ἀλλὰ καὶ Λείχη πρὸς ἀδιδίτες θη-
βαίοις τὸ ἄρμα, ἐπεὶ ἐκρητύθησαν τοὶ νικῶντες, ὅτε
εἰσῆλθε Λείχης σφαιραίσων τὸν ἡμίονον, μεστ-
E γέντες αὐτὸν ἀνδρᾶ ἡρόλια, ἔξῃ λασαν. τότε δὲ
ἵππερον καὶ ἀγίδος πεμφθέντος θυσοῦ τῶν Διὸς
καὶ μακιδόνων ἡνείκα, ἐκώλυον οἱ ἡλῆδοι μὴ πρὸς-
δύχεσθαι ἰκίῳ πολέμῳ, λέγοντες ὡς καὶ ὁ ἀρ-
χὸν εἴη ἔτι νόμιμον, μὴ χρεσησθεῖσθε τῶν
Ἕλληνας ἐφ' Ἕλλητῶν πολέμῳ. ὡς ἄρ' αὐτὸς ἀ-
πῆλθεν.

πῆλθεν. ἐκ τῶν δὲ πρῶτων ὀρχιζόμε-
 νοις ἔδδξε τοῖς ἐφόροις καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ σω-
 φρονίᾳ αὐτοῖς. πέμφαντες δὲ πρέσβεις
 εἰς ἠλιν, εἶπον, ὅτι τοῖς τέλεσι τῶν λα-
 κεδαιμονίων δικαίον δοκίμη εἶναι, ἀφίεναι
 αὐτοὺς τὰς πελοποννήσου πόλεις ἀβιθόμους.
 Σποκρινάμων δὲ τῶν ἠλείων, ὅτι οὐ ποιή-
 σιάν ταῦτα (ἐπιλήθιδας γὰρ ἔχουσι τὰς
 πόλεις) φερούσαν ἔφησαν οἱ ἐφοροί. ἀγῶν
 δὲ τὸ φράτδμα Ἀγίς ἐπέβαλε Δία τῆς ἀ-
 χαίας εἰς τὴν ἠλείαν ἑκατὰ λαίριον. ἀγῶ-
 νι δὲ τὸ φράτδματος ἐν τῇ πολεμίᾳ ὄν-
 τος, καὶ κροτομόνης τῆς χώρας, σεισμὸς ἐ-
 πιγίγεται. οὗ Ἀγίς, θεῖον ἠγασάμενος, ἐξ-
 ελθὼν πάλιν ἐκ τῆς χώρας, Δία φηκε τὸ
 φράτδμα. ἐκ δὲ τῶν τοῦ ἠλείου πολὺ στρα-
 τῶν οὐτεροὶ ἦσαν, καὶ διεπερὶσθόντο ἑκάστης
 τὰς πόλεις, ὅσας δυσμενεῖς οὕσας τοῖς λα-
 κεδαιμονίοις ἤδεσαν. περὶ δὲ τῶν ἐπιου-
 τῶν, φαίνοισι πάλιν οἱ ἐφοροί φερούσαν ἐπὶ
 τὴν ἠλιν, καὶ ξυμπεφρατῶντο τὰς Ἀγίδι,
 πλὴν βοιωτῶν καὶ κρηνηίων, οἱ τε ἄλλοι
 ξυμμαχοί, καὶ οἱ ἀθηνῶσι. ἐμβαλόντος δὲ
 τῶν Ἀγίδος δὲ ἀλάστος, βύθους μὲν λατρεῖ-
 ται, ἀποσάντες τῶν ἠλείων, πρὸς ἀρχή-
 σαν αὐτῶν. βύθους δὲ μακίστοι, ἐχόμενοι τὸ δὲ
 πελαγίς. ἀγαθόντι δὲ τὸ ποταμὸν πρὸς
 ἐχέριον ἑκατὰ λαίριον, καὶ ἀμφίδολοι, καὶ
 μαργαρεῖς. ἐκ δὲ τῶν ἐλθὼν εἰς Ὀλυμπίαν,
 ἔθηκε τὰς Διὸς τὰς Ὀλυμπίαν, καλύειν δὲ οὐ-
 δεις ἐπὶ ἐσφραγίᾳ. ἴστας δὲ, πρὸς τὸ ἀγῶν
 ἐπορεύετο, κῶπων καὶ κῶων πλὴν χώραν,
 καὶ ἑκατέρωθεν μὲν κτιών, ἑκατέρωθεν
 δὲ ἀνδρείοι ἀπὸ τῆς ἠλίας ἐκ τῆς χώρας. ὥσ-
 τε ἀκούοντες καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἀρκεί-
 δων καὶ ἀχαίων, ἐκόντες ἦσαν συφρατῶν
 ἠλοῖοι, καὶ μετῴχον τῆς ἀρχαίας. καὶ ἐγῆ-
 ῖσεν ἡ φρατῖα ἡ φρατῖα ὡς φησι πελοποννήσους τῇ πε-
 λοποννήσῳ. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο πρὸς τὴν πόλιν,
 τὰ μὲν πρὸς ἀρχήν καὶ τὰ γυμνάσια καὶ ἄλλα ὄν-
 τὰ ἐλυμαίνετο πλὴν δὲ πόλιν (ἀτείχιστος γὰρ
 ἦν) ἐνόμισαν αὐτὸν μὴ βούλεσθαι μάλλον, ἢ
 μὴ διώασθαι ἐλθῆναι. δηελόντος δὲ τῆς χώρας,
 καὶ οὐσης τῆς φρατῖας περὶ κυλλῶν, βελό-
 νηοι οἱ περὶ Ξενίαν, τὸ λεγόμενον, μεδίμνω
 ἀπομερήσασθαι ἑκατὰ λαίριον, δι' αὐτῶν πρὸς ἀρχήν τοῖς λακεδαίμονίοις

cederet. His inquam de caussis quum suc-
 cederent Eleis Lacedamonij, decretum
 ab Ephoris & conuentu publico factum
 est, quo statuebatur, esse coercendam E-
 leorum insolentiam. Quapropter missis
 Elidem legatis denuntiant, æquum vide-
 ri Lacedæmoniorum magistratibus, vt E-
 lei vicina oppida legibus & institutis suis
 vti permetterent. Ad quæ quum illi re-
 spondissent, nequaquam id se facturos,
 qui hæc oppida iure belli adquisiuis-
 sent: copias aduersus eos ducendas Ephori de-
 creuerunt. Eum exercitum Agis ducens,
 per Achaiam non procul ἑκατὰ λαίριον Eleo-
 rum agrum est ingressus. Quumque iam
 in hostico esset exercitus, ac regio vastare-
 tur: terra concuti cepit. Tum Agis, qui
 diuinitus hoc accidisse prodigij duceret,
 relicto Eleorum agro, dimisit exercitum.
 Ex eo longe facti audaciores Elei, legatos
 ad eas vrbes mittebant, quotquot infestas
 esse Lacedæmoniis scirent. Atque hoc an-
 no elapso, rursus Ephori copias aduersus
 Elidem decernunt, sequentibus Agidis si-
 gnatum aliis fociis, tum Atheniensibus;
 exceptis Bœotis, & Corinthiis. Quum-
 que per Aulonem Agis copias in hosticum
 duceret, mox Lapreatæ ab Eleis defectio-
 ne facta, ad ipsius se partes adiungebant.
 Idem statim & Macistij, & his proximi
 ἑκατὰ λαίριον Petalienses fecere. Post vbi transiisset
 amnem, dedunt ei se* Leprini, Amphio-
 doli, Marganenses. Deinde profectus O-
 lympiam, nemine amplius prohibente,
 Ioui Olympio rem sacram facit. Peracto
 sacrificio, versus urbem pergebat, agrum
 ferro & igni vastans, atque ex eo permul-
 ta tum iumenta, tum mancipia secum au-
 ferens. Adeoque complures & Arcades
 & Achæi, quum hæc audirent, sponte sua
 se ad exercitum Agidis conferebant, & in
 prædæ partem aliquam admittebantur.
 Quo factum, vt hæc expeditio quasi qua-
 dam in Peloponneso frumentatio fuerit. Ad
 urbem ventum quum esset, suburbana &
 gymnasia, sane pulchra, vastabat Agis:
 urbem vero, quæ quidem munita non e-
 rat, non tam ipsum existimabant haud po-
 tuisse, quam non voluisse occupare. In-
 terim dum vastatur Eleorum ager, ac pro-
 pter Cyllenen agit exercitus; Xenix com-
 plices, spe metiendi medimno argentum
 paternum, quod dici solet, Eleos ad La-
 cedæmonios accedere sua volentes opera,

κατὰ λαίριον.

εις

ἢ ἐπι-
ταλις.

λαίριον.

ἢ φρατῖα

ἢ πρὸς

Bellum inter Eleos & Lacedæmonios.

ἢ Larissa Eleorum agrum scilicet annis.

Olymp. 95. an. 3.

ἢ al. Epit. talienfes * al. Leprini.

cum gladiis ex ædibus eruptione facta, ce-
des edunt: quumque nonnullos inter-
fecissent, & inter eos quemdam, qui
Thrasydæum populi ducem facie refer-
ret: ipsum Thrasydæum se peremisse opi-
nabantur. Quo fiebat, ut populus qui-
dem animis protinus deiectis, se tranquil-
le contineret: percussores autem omnia
sibi confecta putarent, eorumque com-
plices in forum arma transferrent. At e-
nim Thrasydæus forte tunc ibidem ad-
huc dormiebat, vbi ad ebrietatem pota-
uerat. Quamobrem ut intellectum fuit
a populo, Thrasydæum necdum interfe-
ctum esse: hinc inde domum illam cir-
cumfudere, quemadmodum examen a-
pum ducem suum circumdare consue-
uit. Ille populo collecto se ducem præ-
bens, pugnam comittit; in qua populus
victoria potitus est. Tum extra urbem ad
Lacedæmonios illi se conferunt, qui cæ-
dium auctores exstiterant. Agis Alpheo
traiecto discedens, quum Epitalio, pro-
pter Alpheum amnem, præsidarios, &
Lysippum prætorem, vna cum Eleis ex-
fulibus imposuisset, dimisit exercitum: at-
que ipse domum profectus est. Quod re-
liquum erat æstatis, itemque subsequens
hiems a Lysippo, & militibus eius, diri-
piendo Eleorum agro consumitur. Æsta-
te proxima Thrasydæus missis Lacedæ-
monem suis, de muro deiiciendo adsen-
sus est, & de dimittenda Cyllene, atque
aliis oppidis † Triphylia, nimirum Phri-
xa, Epitalio, Leprina, Amphidolis, Mar-
ganensibus: item Acræiis & Lasiæ,
quam * Arcades sibi vindicabant. Epeum
tamen, situm inter Macistum & Heræam
oppidum, Elei sibi relinqui postulabant.
Nam agrum illum omnem se x x x talen-
tis emitte ab iis aiebant, qui prius oppidum
possedissent, eamque pecuniam persolu-
tam esse. Lacedæmonij vero, qui nihilo
iudicarent æquius esse, vi aliquid emen-
tem, ac vi auferentem inferioribus extor-
quere; cogebant eos hanc quoque libe-
ram dimittere. Neque tamen vetabant,
quo minus Elei Iouis Olympij fano præse-
sent, quamquam id antiquitus non ob-
tinuissent. Existimabant enim illos, qui
deposcere id sibi vellent, rusticos eius a-
gri esse; nec satis ad hoc idoneos, ut fa-
no præsentent. De his quum conuenif-
set, inita pax est, & societas, inter Lac-
dæmonios & Eleos. Atque hic fuit eius
inter Eleos & Lacedæmonios belli exitus.

Hoc est, a-
gri Elien-
sum. Is
curita di-
Eius fuerit,
Stephanus
pæi πλ.
docebit.
* Lectio
marginis.

Αὐκπεσόντες δὲ οἰκίας ἕξιψ' ἔχοντες σφαγᾶς
ποιοῦσι, καὶ ἄλλας τε ἴνας ἀποκτείνουσι, καὶ
ὁμοίον ἴνα Θερασυδάω ἀποκτείναντες πῶ τῷ
δήμου παρσάτη, ὦντο Θερασυδάω ἀπε-
κτείναν. ὥστε ὁ μὲν δῆμος πρὸς ἑλᾶς κατη-
θύμισε, καὶ ἡσύχαι εἶχεν· οἱ δὲ σφαγαῖς
πρὸ τ' ὦντο πεπεραγμένα εἶ), καὶ οἱ ὁμο-
γώμονες αὐτοῖς δὲ ἐφέροντο τὰ ὄπλα εἰς τὴν
ἀρχαίαν. ὁ δὲ Θερασυδάω ἐπὶ κατεύδων ἐτύ-
χμεν οὐδ' ἐμεθύσθη. ὡς δὲ ἤδετο ὁ δῆμος
ὅτι οὐ τέθνηκεν ὁ Θερασυδάω, ἀπειπλήσθη
ἢ οἰκία ἐνθεν καὶ ἐνθεν, ὡς παρ' ἑσμοῦ με-
λίτην ὁ ἡγεμὸν. ὅτι δὲ ἦγετο ὁ Θερασυ-
δάω ἀναλαβὼν τὸν δῆμον, ἡγομένης μέ-
χης ἐκράτισεν ὁ δῆμος. δὲ ἐπεσον δὲ παρὸς
τὸς λακεδαίμονας οἱ ἐξ ἡρήσων τῶν σφα-
γᾶς. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ὁ ἄγχι ἀπὸ τῶν διέβη [πά-
λιν * τὸν ἀλφειὸν, φρουρὸς καταλιπὼν ἐν
ἑπιταλίῳ, πλησίον τῷ ἀλφειῷ, καὶ Λύσιπ-
πον ἀρμόστην, καὶ τὸς δὲ ἡλίδος φυλάδας, ὅ
μὲν φράτθμα διήκεν, αὐτὸς ὁ οἶκος δὲ ἀπῆλ-
θε. καὶ ὁ μὲν λοιπὸν ἦερος, καὶ τ' ὅτι ὄντα ἡ-
μῶν παρ' ἑσμοῦ τῷ Λύσιππου καὶ τῷ παρ' αὐ-
τὸν ἐφέρετο καὶ ἦγετο ἢ τῷ ἡλείων χώρῳ. τῷ
δὲ ὅτι ὄντος ἦερος πέμψας Θερασυδάω εἰς
λακεδαίμονα, ἐμειχόρησε τὸ σφέας τε ὁ τῷ
σφᾶς
παρ' αὐτῶν καὶ κυλλιδίῳ, καὶ τῶν τρι-
φυλλίδας πόλεις ἀφείνα, φείξαι, καὶ ἑπι-
τάλιον, καὶ τὸ λεωρίνα, καὶ ἀμφιδόλους, καὶ
λεπτεῖνας,
μυρρημῆς παρὸς δὲ ταύταις, καὶ ἀκρωεῖας,
καὶ λασιῶνα, τ' ἑσμοῦ ἀρχαίων τὸ λεγόμενον. αἰπλεγ-
ἠσφοῦ μὲν τοι, τὴν μεταξὺ πόλιν ἡράμας καὶ
μακίσου, ἡξίωσι οἱ ἡλίδος ἔχον. παρ' αὐτῶν γὰρ
ἔφασαν τὴν χώραν ἀπάσαν παρ' αὐτῶν τότε ἔ-
χόντων τὴν πόλιν, τριάκοντα ταλάκων, καὶ
ὁ ἀρχαῖος δεδωκέναι. οἱ δὲ λακεδαίμονες,
ἡγόντες μὴ δὲν διχομήτερον εἶ) βία παρ' αὐτῶν,
ἢ βία ἀφελουμένων παρ' αὐτῶν ἡπτόνων λαμ-
βαίναν, ἀφείναν καὶ ταύτην ἰσάκασαν. τῷ μὲν
τοῖς παρσάται τῷ Διὸς τῷ Ὀλυμπία ἱερῷ, καὶ
ἐπὶ τῷ ἀρχαῖος ἡλείοις ὄντος, ὅσα ἀπῆλα-
σαν αὐτοῖς, νομίζοντες τὸς ἀπὸ τῶν μὲν ἡλίδος χω-
ρεῖσας εἶ), καὶ ἔχοντες παρσάται. τῶν δὲ
συλχηρηθέντων, εἰρήνην τε γίνεται καὶ ἑυμμα-
χία ἡλείων παρὸς λακεδαίμονας. καὶ οὕτω μὲν
δὴ ὁ λακεδαίμων καὶ ἡλείων πόλεμος ἐλήξε.
μὲν δὲ

μὲν δὲ τὸν ἄγχι
αὐτῶν καὶ κυλλιδίῳ
λακεδαίμονας
σφᾶς τῶν
φείξαι
εἰς ἡλίδος
βία παρ' αὐτῶν
ἢ βία ἀφελουμένων
παρ' αὐτῶν ἡπτόνων
λαμβαίναν
αὐτοῖς
νομίζοντες
ἀπὸ τῶν μὲν ἡλίδος
χωρεῖσας
εἶ), καὶ ἔχοντες
παρσάται
τῶν δὲ
συλχηρηθέντων
εἰρήνην
τε γίνεται
καὶ ἑυμμα-
χία ἡλείων
παρὸς
λακεδαίμονας
καὶ οὕτω
μὲν
δὴ ὁ
λακεδαίμων
καὶ ἡλείων
πόλεμος
ἐλήξε.
μὲν δὲ

μὲν δὲ τὸ Αἴγιον ἀφικόμενος ἐς Δελφοὺς, καὶ
 τὴν δεκάτην ἀποθύσας, πάλιν ἀπιὼν, ἔκλειψεν
 ἐν ἡράκλειον, γέρον ἠδὲ ἄνδρα, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας
 λακεδαίμονα ἐπίστατον, ἐκεῖ δὲ τὸν ἀπὸ τῆς ἡμέρας
 σέξαι ἔτυχε σεμνοτέρους, ἢ καὶ αἱ ἡμέραι παρήλθον,
 καὶ ἐδὲ βασιλέα κελύσαντα, αἰτέλερον πρὸς
 βασιλείας, Λεωτυχίδης, υἱὸς Φάσκων Αἰγίδος
 (ἢ) Αἰγίλαος ἡ ἀδελφός, εἰπόντος δὲ τῷ Λε-
 ωτυχίδου· ἀλλ' ὁ νόμος, ὃν Αἰγίλαος, οὐκ ἀ-
 δελφόν, ἀλλ' υἱὸν βασιλέως βασιλεύειν κε-
 λυῖται· εἰ δὲ υἱὸς ὢν μὴ τυγχάνοι, τὸ ἀδελφός,
 καὶ ὁ βασιλεύει, ἐμὲ αὖτ' ἀδελφός, ἢ Αἰγίλαος.
 πῶς, ἐμὸν γέροντος, ὅτι ὄντινα κελύσαντα πατέρα,
 οὐκ ἔφη σέ εἶναι ἐαυτὸν. ἀλλ' ἢ πολὺ κάλλιον ἐ-
 κείνου εἰδὴ ἡ μήτηρ καὶ νῦν ἐπιφθάνει. ἀλλ' ὅ-
 ποτε δὲ αὖτ' ὡς μάλα σοὶ ψευδομένῳ κελύ-
 σαντα, ἐκ τῆς θαλάμου ἐξελθὼν σφισμῶ
 ἐς τὸ φανερόν τὸν σὸν πατέρα. σιωμῶν τῆρ-
 σε τῶν αὐτῶν καὶ ὁ ἀληθέστατος λεγόμενος
 χρόνος εἶναι, ἀφ' οὗ γὰρ τοῖς ἔφη σέ, καὶ ἐφαίη
 ἐν τῇ θαλάμῳ, δεκάτη μὲν ἐξήρου. οἱ μὲν
 τοιαῦτ' ἔλεγον. Διοπίθης δὲ, μάλα χρησιμο-
 λόγος ἀνὴρ, Λεωτυχίδῃ ξυμπαροῦσαν εἶπεν·
 ὡς καὶ Ἀπόλλωνος χρησμός εἴη, φυλάξασθαι
 τὴν χωλίαν βασιλείαν. Λύσανδρος δὲ πρὸς
 αὐτὸν ἔφη Ἀθηναίου ἀντίφην, ὡς οὐκ οἶοι-
 τὸ τὸν θεὸν τῆς κελύσαντα φυλάξασθαι, μὴ
 πρὸς πλάσας τις κελύσαντα, ἀλλὰ μάλλον μὴ
 οὐκ ὢν τῆς ἡμέρας βασιλεύσει. πρὸς τὰς παρὰ
 αὐτὴν χωλίαν εἶναι τὴν βασιλείαν, ὅποτε μὴ ἀφ'
 Ἡρακλέους τῆς πόλεως ἡγήσιντο. τοιαῦτα δὲ
 ἀκούσαντα ἡ πόλις ἀμφοτέρων, Αἰγίλαον εἶ-
 λοντο βασιλέα. οὐπω δὲ ἐν αὐτὸν ὄντος ἐν τῇ
 βασιλείᾳ Αἰγίλαος, θύοντος αὐτῷ τῷ τελα-
 γμένων ἵνα θεῶν ἔφη τῇ πόλεως, εἶπεν ὁ
 μὲν τῆς, ὅτι ἔπιβουλίαν τινὰ τῶν θεῶν φά-
 νοιεν οἱ θεοί. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἔθυσεν, ἐπὶ δεινότερα
 ἔφη τὰ ἱερά φάμεσθαι. ὁ δὲ τῶν ἡμέρας, εἶ-
 πεν ὡς Αἰγίλαος, ὡς ἔφη εἰ ἐν αὐτοῖς εἴη μὲν τοῖς
 πολεμίοις, ἔτι μοι * σημεῖονται. ἐκ τούτου
 θύοντες καὶ τοῖς ἀποθύσαισι καὶ τοῖς σωτήρ-
 σε, καὶ μόλις κελύσαντες, ἐπαύσαντο. λη-
 γούσης δὲ τῆς θεσίας, ἐν τῷ πένθ' ἡμερῶν κελύ-
 σαντα πρὸς τὴν ἐφόρον ἔπιβουλίαν,
 καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῶν κελύσαντα Κινάδωνα.

A Secundum hæc Delphos profectus Agis, quum decumam obtulisset: in reditu iam senex apud Heræam ægrotare cepit, ac vi-
 uis Lacedæmonē deportatus, statim mor-
 tem obiit: sepulturam nanctus augustio-
 rem, quam quæ homini conueniret. Post-
 equam de more dies aliquot elapsi esset,
 ac iam regem designari oporteret: cōten-
 debant inter se de regno Leotychnides, qui
 se Agidis filium perhiberet; atque Agefi-
 laus, Agidis frater. Quumque Leotychi-
 des diceret, iubere legem, vt non frater re-
 gis, sed filius regno potiatur; ac si forte fili-
 us nullus exstet, fratrem in regno succede-
 re: Me igitur regem asse oportet, subiecit
 Agefilaus. At qui illud, me supstite? Quod
 is, quem tu patrem adpellas, suum te esse
 negauerit. Atque id etiam modo profite-
 tur mater, quæ rem longe certius ipso tenet.
 † Quin & Neptunus admodum men-
 tiri te significauit, quod patrem tuum ter-
 ræ motu e cubiculo in hominum conspe-
 ctum expulerit. Est itidem testimonio tem-
 pus ipsum, quod esse veracissimum perhi-
 betur. Nam post illud tempus, quo fugit,
 & amplius in cubiculo conspectus nō fuit,
 tu mense natus es decimo. Huiusmodi ab
 eis in medium proferebatur, & Diopirthes
 insigniter oraculorum gnarus, Leotychi-
 dæ caussam adiuuans, aiebat etiam profe-
 ctum ab ipso Apolline oraculum esse, quo
 significaretur, regnum claudum vitari de-
 bere. Cui Lyfander pro Agefilao respon-
 debat, existimare se, non hoc ab Apolline
 præcipi, vt caueatur, ne quis offendens ad
 aliquid, claudicet: sed id potius, ne quis a-
 lienus a regia familia regno potiatur. Om-
 nino enim regnū fore claudum, vbi non
 orti ab Hercule reipublicæ sint præfuturi.
 Hæc vt ex ambobus intellexit ciuitas, Age-
 filaum regem designat. Is quum necdum
 anni vnus spatium regnum obtinuisset, atq;
 maiorum ex instituto sollempne quoddam
 sacrum pro patria faceret: monuit vates,
 indicari diuinitus in extis occultam coniu-
 rationem grauiissimam. Quum rursus exta
 consulerentur, dixit etiam grauiora signi-
 ficari. Quum tertio sacrificium iteraretur:
 Mi Agefilæ, inquit, eiusmodi sunt extorū
 significationes, quasi si iam ipsos inter ho-
 stes versaremur. Tum vero facta re sacra
 Diis & auerruncis & seruatoribus, quum
 vix perlitatum esset sacrificare desierunt.
 Quinto post sacrificia diē quidā ad Epho-
 ros coniurationem occultam, & princi-
 pem eius auctorem Cinadonem defert.

Agidis mors.
 Plat. Lyfand. p. 815.
 Agefilæus Leotychnides de regno contentio.
 † Consule Notas.
 Plat. Lyfand. p. 815.
 V. Oporæu. p. 85.
 Scyd. Aristot. Av. v. 992.
 Plat. Agefil. p. 1091. de def. orac. p. 710.
 Agefilæus rex claudum.
 Coniuratio aduersus reipublicam Spartanā.

ὁ ἀδελ-
 φός βα-
 σιλεύς
 ἐμὲ
 ἀλλ' ὁ πο-
 σιδῶν ὡς
 ἔφουσε, re-
 τίμης ἐ-
 φυγε, καὶ
 ἕκ ἐφαίη

† Consulē
Notas.

† Ita Lace-
demonij
Senatores
vocabant,
qui erant
numero 28.
Aristot. in
Pol. Plutar.
Lycur.

† seruos, &
libertos, si-
ue tirones &
seruis de-
lectos.

Spartani
coniuratos
opprimunt.

† Genus e-
pistole La-
conica. Vi-
de Plutar.

Lysandro.
p. 812.

Erat is & forma iuuenis pulcher, & animo firmus ac valens, non tamen e parium numero. Quumq; interrogarent illū Ephori, qui rem deferebat, quo pacto negotiū hoc suscepturi essent: respōdit, abductū se in forū extremū a Cinadone fuisse, iussūq; numerare, quot in foro Spartani eisēt. Tū ego inquit, numerato rege, Ephoris, † seniorib. ceteris plus minus XL: quamobrē, inquam, hos me numerare iussisti Cinado? Existimato, inquit, illos hostes esse, reliquos omnes socios, qui plures in foro sunt, quam quater mille. Addebat, ostēdisse Cinadonem in viis, modo vnū, modo duos hostes occurrentes; ceteros omnes, socios. Quin etiam quotquot essent Spartanorū in prædiis, ex iis vnum dominum hostem esse, socios vero in singulis cōplures. Interrogantibus hinc Ephoris, quot homines huius instituti conscios esse perhiberet: respondebat, Cinadonem dicere, coniurationis principes non multos habere conscios, sed fide tamen dignos. Hos autem scire, velle hanc rem vniuersos & † helotas, & novos populares, & infimæ classis homines, & finitimos. Nam vbiicumque Spartanorum apud hos aliqua mentio fiat, neminem celare posse, quam cupide vel crudos sint deonoraturi. Rursus quum quærerēt, vnde se arma sumturos perhiberēt: dixisse respondit Cinadonē, ipsos quidem, qui coniuncti essent, habere arma: pro turba vero promissa sibi ad fabrum ferrariorum officinas deducto multas ficas, multos enses, multa verua, multas bipēnes & ascias, multas falces demonstrasse. Præterea dicere hominem, etiam illa vniuersa arma esse, quibus terram homines colant, ligna lapidesq; cadant; itemq; opificia cetera quamplurima, habere sua quædam instrumenta, quæ armorum loco sufficiāt, præsertim aduersus inermes. Rursus interrogatus, quādo hæc essent inchoanda: dixit, imperatū esse sibi, vt domi maneret. His auditis Ephori, hominē explorata dicere arbitrabantur; metuq; perculsi, ne id quidem conciliū, quod paruum vocant, cogunt: sed seniores alius aliunde conuenientes, hoc consilij capiūt; vt Cinadonem cum nonnullis aliis ex iuētute Aulonem ablegarent, iussum istinc Aulonitas quosdam & helotas abducere, quorū essent in † scytala descripta nomina. Imperant eidem, vt mulierē quādam illinc abduceret, fama quidē illā formosissimā;

Αὐτὸ δὲ ἦν καὶ θεῖδος † νεανίσκος, . . . καὶ ἦν νεανίσκος καλός, χλω εὐραστός, & μέγιστος ὁμοίων ἐργαζομένων ὅτι ἐφόρων, πῶς φαίη τὴν ἀράξιν ἐσεῖν, εἰ πενὸ εἰς ἀγέλας, ὅτι ὁ Κινάδων ἀγαθῶν αὐτῶν ὅτι ἔχων τὴν ἀδοράς, ἀριθμῆσαι κελεύει, ὅποσοι εἴεν ἀσπαρτιάται ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ἐγὼ, ἔφη, ἀριθμῆσας βασιλέα τε, καὶ ἐφόρους, καὶ γῆραιούς, καὶ δήσιος ὡς τε παρακρίτα, ἠέμελλον τί δὴ με τῆσσι, ὃ Κινάδων, ἐκέλευσας ἀριθμῆσαι; ὃ δὲ εἶπε τούτοις, ἔφη, νόμιζέ σοι πολέμιος εἶναι, τοὺς δὲ δήσιος Β παύσαις ἑυμμάχοις, πλέον ἢ ἰετῆρακιχαλίαις ὄντας τοὺς ἐν τῇ ἀδορᾷ. ὅτι δὲ κινῶναι δὲ αὐτὸ ἔφη ἐν τῇ ὁδοῖς, εἶτα μὲν ἕνα, εἶτα δὲ δύο πολέμιος ἀπὸ τῶν τῶν, τοὺς δὲ δήσιος ἀπὸ τῶν, συμμάχοις, καὶ ὅσοι δὲ ἐν τοῖς χωρίοις ἀσπαρτιάταις τύχοιεν ὄντες, ἕνα μὲν πολέμιον τὴν δεαστότην, ἑυμμάχοις δὲ ἐν ἑκάστῃ πολλὰς. ἐρωτῶντων δὲ τὴν ἐφόρον, πόσους φαίη καὶ τοὺς ἑυμμάχοις πῶς ἀράξιν εἶναι, λέγειν καὶ πῶς τῆσσι ἔφη αὐτὸ, ὡς σφίσι μὲν τοῖς ἀσπαρτιάταις καὶ παύσαις πολλοί, C ἀξιόπιστοι δὲ συνδεδέναι αὐτοὺς μὲν τοῖς πᾶσιν ἐφαθὲ σιωπῶν καὶ εἰλωσι καὶ νεοδαμῶδεσι, καὶ τοῖς ὑπομείσοι, καὶ τοῖς ἀσπασίοις. ὅπως γὰρ ἐν τῆσσι τῶν λόγος γινώσκω πῶς ἀσπαρτιάταις, ἔδει αὐτὸ ἀξίον κρύπτειν ὅτι μὴ ἔχῃ ἰδέσθαι καὶ ἀμύνειν αὐτῶν. πάλιν ἐν ἐρωτῶντων, ὅπλα δὲ ποῖν ἐφαθὲ λήψασθαι; τὸ δὲ εἶπε, ὅτι οἱ μὲν δὴ πᾶσι σιωπῶντα ἡμέτεροι ἡμῶν αὐτοὺς ἐφαθὲ ἰεὸ πᾶσι κεκτημένα ὅτι ἄλλα ἀγαθὰ ἐς τὸν αἰῶνα, ὅτι δὲ εἶπε αὐτὸ ἔφη πολλὰς μὲν μαχαίρας, πολλὰ δὲ ξίφῃ, πολλὰς δὲ ὀβελίσκους, πολλὰς δὲ πελέκεις καὶ ἀξίνας, καὶ πολλὰ δρέπανα. λέγειν δὲ αὐτὸ ἔφη, ὅτι καὶ τῶντα ὅπλα παύσαις εἶναι, ὅποσοις ἀσπαρτιάταις καὶ γὰρ καὶ ξύλα καὶ λίθοις ἐργάζονται, καὶ τῶν δῆλων δὲ τεχνῶν τῶν πλείστων τὰ ὄργανα ὅπλα ἔχον ἄσπασίως, δήσιος τε καὶ ἀσπασίως. πάλιν τὸ αὐτὸ ἐρωτῶντων, ἐν τίνι χωρίῳ τῶντα μέλλῃ ἀσπαρτιάταις, εἶπε, ὅτι ὅτι δὲ ἡμῶν οἱ παρῆλθον εἶναι. ἀκούσαντες τῶντα οἱ ἐφοροί, ἐσκεμμένα τε λέγειν ἠγάσαντο αὐτοὺς, καὶ ἔξε- E πλάγησθαι καὶ εἰ δὲ τὴν μικρὰν καλαμῶν ἐκκλησίαν ἑυλλεξάντες, δὴ καὶ ἑυλλεξάντες τὴν ἑσθῆν των δήσιος τὸν δῆλον, ἐβλάσαντο πέμψαι τὸν Κινάδωνα ἐς αὐλῶνα σὺν δήσιος τῶν νεωτέρων, καὶ κελεύσαι ἠέμελλον τῶν αὐλῶν τῶν τέπνας, καὶ τῶν εἰλωτῶν τῶν ἐν τῇ στυτάλῃ γεγραμμένων. ἀγαθὴν δὲ ἐκέλευον καὶ πῶς γινώσκω, ἢ καλλίστην μὲν ἐλέγετο αὐτοῖσι εἶναι, λυμῆνε-

λεμῆνε
καὶ ἀσπασίως
ἐργάζονται
καὶ τῶν δῆλων
ἐκκλησίαν
καὶ τῶν νεωτέρων
καὶ τῶν εἰλωτῶν
καὶ τῶν στυτάλῃ
καὶ τῶν γεγραμμένων
καὶ τῶν ἀγαθῶν
καὶ τῶν κελεύσεων
καὶ τῶν ἀλλήλων
καὶ τῶν ἐλέγετο
καὶ τῶν αὐτοῖσι
καὶ τῶν εἶναι
καὶ τῶν λυμῆνε-

λυμνησάται δι' ἐαυτῶν τὰς ἀφικνησάντων λα-
κεδαμονίων καὶ παρσούτερων καὶ νεωτέρων. ὑπη-
ρετήκη δ' ἡ καὶ ἄλλ' ἡδὴ ὁ Κινάδων τοῖς ἐφόροις
τοιαῦτα. καὶ τότε δὴ ἐδόξε τῷ σκυτάλει αὐτῷ, ἐν
ἡγεγεμμένοι ἦσαν, οἷς ἔδδξ' ἔλληφθίονα.
ἐρωτῶν δ' ἰππασίας ἀλοῖ μὲν αὐτῶν ἴππων, εἶπον,
καὶ τὸ παρσούτατον τῷ ἰππαζρέτων κέλδ' ἐσοί
ξυμπεμψαί εἰς ἡ ἐσπία, οἱ αὖ τὴν ἰππασίαν
ἐμεμελήκη δ' αὐτοῖς, ὅπως ὁ ἰππαζρέτης εἰ-
δείη ἕως αὐτῶν πέμπειν, καὶ οἱ πεμπόμενοι εἰ-
δέν, ὅτι Κινάδων δέοι συλλαβεῖν. εἶπον δ' ἡ δ' ἔ-
πο τῷ Κινάδων, ὅτι πέμψοιεν βίβας ἀμαξίας, ἵνα
μὴ πεζῶν ἀγῶσι τὰς ληφθέντας, ἀφαιρίζοντες
ὡς ἐδιδύατο μάλιστ' ὅτι ἐφ' ἑνα ἐκείνον ἔπεμ-
πον. ἐν δ' τῇ πόλει ἐξωελάμβανον αὐτόν, ὅτι δ'
πρωτὰ οὐκ ἦδ' ἐξ, ὅπου δὲ μέγας εἶη, καὶ
ἀκρόστατον πρὸς τῷ Κινάδωνος,
οἵπνες εἶεν οἱ ξυμπεμψόμενοι, ἵνα μὴ ἀποδρασί. ἐ-
μελλον δ' οἱ συλλαβόντες, αὐτὸν μὲν κατέχον,
τὰς δ' ἐξωελάμβανον αὐτῶν, ἡγερέσθησαν,
ἀποπέμπειν τὴν ἀρχὴν τοῖς ἐφόροις. οὕτω
δ' ἐχόν οἱ ἐφόροι πρὸς τὸ πρωτὰ, ὡς ἐκαὶ
τῷ μοῖραν ἰππασίαν ἔπεμψαν τοῖς ἐπ' αὐλῶνος.
ἐπεὶ δ' εἰλημμένοι τῷ ἀνδρὸς ἦκεν ἰππασίαν φέ-
ρασαν τὰ ὀνόματα ὧν ὁ Κινάδων ἀπέγραψε,
τῶν ἀρχῶν τὸν τε μόνον Τισαμνόν καὶ τὰς
τῶν ὀππ. ὅππ. ὅππ. κριωτάτους ἐξωελάμβανον. ὡς δ' ἀν-
ήθη ὁ Κινάδων, καὶ ἡλείχετο, καὶ ὡμολόγησεν ὅτι
καὶ τὰς ἐξωελάμβανον ἔλεγε, τέλος αὐτόν ἦγον-
το, πρὸς τὸν βουλόμηνος ταῦτα πρὸς τῶν. ὁ δ' ἀ-
πεκρίνατο, μηδενὸς ἦτων εἶναι ἐν λακεδαίμο-
νι. ἐν τούτῳ μὲν τῷ ἡδὴ δεδεμμένος καὶ τὸ χεῖρε
καὶ τὸν βράχην ἐν κλοιῷ, μεταστρώμηνος καὶ
κεντούμηνος αὐτὸς τε καὶ οἱ μετ' αὐτῶν καὶ τὴν
μὲν δὴ τῶν πόλιν πρὸς ἦσαν. καὶ ἔπειτα τὸν διττὴν δίκην ἐ-
δίκης
τυχον. μὲν δ' ταῦτα Ἡρώδας πρὸς συρακού-
σιος, ἐν φοινίκῃ ὧν μὲν ναυκλήρου πινός, καὶ ἰ-
δῶν τεύχεα φοινίκας, τὰς μὲν, καὶ τὰ πλεού-
σας ἄλλοθεν, τὰς δὲ, καὶ αὐτὰ πεπληρωμένας,
τὰς δὲ, καὶ ἐπὶ καὶ τὰς ἀναστρώμηνος πρὸς τὰς.
σας δ' καὶ τὰς, ὅτι καὶ τριακσίας δέοι αὐτὰς
ἀνάστατον ὅππ. ὅππ. τὸ πρὸς τὸν ἀναστρώμηνον
πλοῖον ἐπὶ ἑλλάδα, ἔξῃ γὰρ τῶν λακεδαί-
μονίους, ὡς βασιλέως καὶ Τισαφέρους τὸν σὺ-
λον τὸν πρὸς τὰς ἀναστρώμηνων. ὅποι δὲ, οὐ-

A sed quae commeantes ad se Lacedaemoni-
os tum prouectioris aetatis, tum iuuenes,
corrumperet videretur. Et Cinadonis ope-
ra ceteroquin etiam ad huiusmodi nego-
tia vsi fuerat Ephori. Quamobrem id quo-
que temporis ei scytalam tradunt, in qua
perscripti erant, quos capi vellent. Quum-
que interrogaret, quosnam ex iuuentute
sibi adiungere deberet itineris comites: ab-
ito, inquit, & Hippagretæ natu maximo
impera, vt sex vel septem, qui forte aderūt,
tecum mittat. Interim ipsis curæ fuerat, vt
Hippagretæ ille sciret, quinam mittendi es-
sent: & qui mitterentur, capiendum esse
Cinadonem, non ignorarent. Significant
etiam Cinadoni, tria se plaustra mittere, ne
captos itinere pedestri adducere necesse
haberet: vti quā possent maxime tenerent,
vnius ipsius causa hæc instituta esse. Quod
quidem in vrbe hominem non compre-
hendebāt, ea de causa fiebat, quod quan-
ta coniuratorum multitudo esset, ignora-
rent; & intelligere prius de Cinadone vel-
lent, quinam coniurationis participes es-
sent, quam illi se proditos animaduerte-
rent; ne fuga scilicet sibi cōsularent. Et fu-
turum erat, vt ij, quibus erat ipsius capiendi
negotium datum, hominem secum reti-
nerent; perquisitisque rei cōscis, eorum
nomina litteris consignata quamprimum
Ephoris mitterēt. Erat Ephorum in hoc
negotio tanta cura, vt eis, qui Aulonem
proficiscebantur, etiam cohortem equi-
tum mitterent. Capto Cinadone, quum
venisset quidam eques, adferens secum a
Cinadone consignata nomina: mox Tifa-
menum hariolum, & conspiracy principis
ad nocēdum in primis idoneos com-
prehendunt. Reductus Cinado, & conui-
ctus, omniaque confessus, indicatis etiam
coniurationis cōscis, quum tandem in-
terrogaretur, quo hæc consilio instituisset:
vt Sparta nullo inferior essem, inquit. Se-
cundum hæc ipsius, & cōiurationis socio-
rum manus, & colla, & numellis constri-
guntur; & flagris ac stimulis cruciati per
vrbem circumducuntur. Posteaquam illi
adfecti supplicii essent, Syracusanus qui-
dam Herodas, qui cum nauclero quodam
in Phoenicia tum viueret, triremesq; Phœ-
nissas partim aliunde istuc adpellere, par-
tim ibidem instrui, partim adhuc ædificari
videret; audiret etiam, trecentas numero
futuras: prima naue, quæ in Græciam ten-
deret, conscensa, Lacedaemoniis indicat,
hanc classem tum a Tissapherne, tum a re-
ge parari: quo autem ea mittenda esset,

Tres Spar-
tani erant
hippagre-
tae, sic ab e-
quitatu cō-
gregando
dicti.

Ephorum
prudentia,

Cinadonis
ambitio
& suppli-
cium.

κλοιῶνα-
τάτων su-
pra. p. 479.

Belli aduer-
sus regem
Lacōnicī
origo.

ignorare se fatebatur. Excitatis hoc nuntio Lacedæmoniis, sociosque cogentibus, & quid faciendum esset, deliberantibus: Lylander, qui & Græcos existimaret navalibus copiis fore superiores, & secum ipse perpenderet, quo pacto peditatus ille saluus euasisset, qui cum Cyro adscenderat: Agefilao persuadet, ut ille se suscepturum in Asiam expeditionem policeretur, si triginta Spartani sibi adiungerentur, & tironum πικρῶ, & sociorum υτιοῦ agmen. Præterea cogitabat & ipse cum Agefilao proficisci, ut Decemviratus ab se in oppidis institutos, quos Ephori sustulerant, iussis omnibus more patrio rempublicam gerere, de integro cum Agefilao institueret. Posteaquam ad hanc expeditionem Agefilaus operam suam obtulisset, quum alia, quæ postulabat, concesserunt ei Lacedæmonij: tum annonæ tantum, quantum in sex menses sufficeret. Hinc ubi cum alia sacrificia, tum etiam profelici traiectu fecisset, egreditur patria, missisque nuntiis ad oppida, quot milites a singulis mitti, ac sibi præsto esse vellet, denuntiat. Ipsi animus erat Aulidem proficisci, atque istuc rem sacram facere: quo loco etiã Agamemnon, quum Troiam nauigaret, sacrificauerat. Eo quum venisset Agefilaus, accepto Bœotorum principes de ipsius sacrificiis nuntio: missis equitibus imperat, ut de cetero sacrificiis abstineret; & quas illi forte matatas hostias inuenere, de ara hinc inde disiciunt. Agefilaus Deos testari, triremem iratus conscendere, nauigio soluere. Geræstum quum venisset, ibique copias amplissimas coegisset: Ephesum cum classe petiit. Eo delatus ut erat, Tissaphernes missis ad ipsum suis, cuius rei gratia venisset, quærebat. Agefilaus autem: ut Asiæ ciuitates, inquit perinde legibus suis utatur, atque aliæ, quotquot apud nos in Græcia sitæ sunt. Tissaphernes ad illa vicissim: Ergo si voles, inquit, indutias pacisci tãtis per, dum ad regem misero: futurum arbitror, ut his impetratis ad tuos, si velis, redire possis. Equidem hoc non nollem, subiecit Agefilaus, ni me deceptum iri abs te existimarem. At tibi licet, ait, ut a nobis fide data certus sis; omnino sine fraude futurum, ut siquidem hæc ipse præstes, nos durantibus indutiis, quæ tui sunt imperij, minime damno adficiamus. His ita cõuentis, Tissaphernes Herippide, Dercyllide, Megialio, missis ad se, sacramentum præstitit, omnino sine dolo malo se pacem procuraturum.

Plut. Lysand. p. 820. ait hanc fuisse causam Bœotici belli: additq. z. alias.

Agefilai adversus Persas expeditio.

Α δὲν ἔφη εἰδέναι ἀνὲ πλεοναυμένων ὅτι λακεδαιμόνιων, καὶ τοῖς συμμάχοις ξυναγαρόντων, καὶ βαλδουμένων τήν τε ποιήν, Λύσανδρος, νομίζων καὶ τὰ ναυικῶ πολὺ πείσεια, τοῖς ἔλληνας, καὶ τὸ πλεον λογίζομενος ὡς ἐσώθη ὁ μὲν Κύρος ἀνάβασι, πείθει τὸν Ἀθηναίων ἑποσηται, καὶ αὐτὰ δῶσι τεράκοντα μὴν ἀπαρτιατῶν, ἐς διχαλίους ὅτι νεοδαμωδῶν, ἐς ἑξαχιχαλίους δὲ τὸ ξυώταγμα τὸν συμμάχων, φρασίθεαται ἐς τὴν ἀσίαν. πρὸς ὅτι τῆν τε λογισμῶ καὶ αὐτὸς βεβαιώθη αὐτὰ ἐβούλετο, ὅπως τὰς δεκαρχίας τὰς κατασταθείσας ἐκείναις ἐν τῇ πόλει, ἐκπεπαιωκίας ὅτι ἔχει τὰς ἐφόρους, οἱ τὰς πατείας πολίειας παρήγαλαν, πάλιν κατὰ σήσθε μετ' Ἀθηναίων. ἐπαγγελάμενος ὅτι τὸν Ἀθηναίων τὸν φρατῶν, διδασί τε οἱ λακεδαιμόνιοι, ὅσα αὐτῶν ἦτησε, καὶ ἑξαμήνησιν οἱ περὶ τὸν θυσιάνηρος καὶ τὰλλα ὅσα ἐδῆ, καὶ τὰ Δραβατήρια, ἐξήλθε, τὸ μὴ πόλεσι Δραπέμφας ἀγγέλοις, πρὸς τὸν ὅσους τε δεοὶ ἐκασταχοθέν πέμπεσθαι, καὶ ὅσοις παρήναι αὐτὸς ὅτι ἐβελήθη ἐλθῶν θυσιαν ἐν αὐλίῃ, ἐνθα αὐτῶν ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι ἐς τῶν ἐπὶ ἐπέ, ἐθύετο. ὡς δὲ ἐκεῖ ἐθύετο, περὶ μὲν οἱ βοιωτάρχου ὅτι θυοὶ, πέμφαντες ἰππέας, τῶν τε λοιπῶν τὸ ἐκέλευον μὴ θυῖν, καὶ οἷς ἐνέτυχον ἱερέσιν τε θυσιάνηρος, διέρριψαν ἀπὸ τῶν βωμῶν. ὅτι τὸν περὶ μὲν θυσιάνηρος τοῖς θεοῖς, καὶ ὀργίζομενος, ἀνάβασις ἐπὶ τὴν τεμένην, ἀπέπελθ' ἀφικόμενος δὲ τὸν φρασῶν, καὶ συλλέξας ἐκ τῶν ὅσων ἠδυνάσθη φρασίθεατος πλῆσθον, ἐς ἑφέσον τὸν ἑσλὸν ἐποίησε. ἐπεὶ ὅτι ἐκῆσε ἀφικέσθαι, πρὸς τὸν μὲν Τισσαφέρην πέμφας ἤρετο αὐτῶν, πῶς δέοι καὶ ἡσθ. ὁ δὲ εἶπεν, [ὅτι αὐθιγόμενος καὶ τὰς ἐν τῇ ἀσίᾳ πόλεις εἶ], ὡς αὐτῶν καὶ τὰς ἐν τῇ παρ' ἡμῶν ἐλλάδι. πρὸς αὐτῶν εἶπεν ὁ Τισσαφέρην: εἰ τοῖνυ θελῆς ἀπέσθαι ἕως ἀν' ἐγὼ πρὸς βασιλέα πέμφω, οἷμα αἰ σε αὐτὰ Δραπεμφάμενον ἀποπέλθῃ, εἰ βούλοιο. ἀλλὰ βουλοίμεν αἰ, ἔφη, εἰ μὴ οἰοίμεν ὑπὸ σοῦ δὲ ἀπατάσθαι. ἀλλ' ἔξεστιν, ἔφη, ἔτι τῶν πᾶσιν λαβῆν, ἢ μὴ ἀδύλων σὲ φράττοντος αὐτῶν, ἡμᾶς μηδὲν τῆς σῆς ἀρχῆς ἀδικήσθαι ἐν ταῖς ἀπονδαῖς. ἐπὶ τῶν ρηθῆσε Τισσαφέρην μὲν ὡμοσε τοῖς πεμφθεῖσι πρὸς αὐτὸν Ηεῖπαῖδα, καὶ Δερκυλλίδα, καὶ Μεγαλίω, ἢ μὴ πρὸς ἀδύλων τῶν εἰρήναιον ἐκείνων

[Marginal notes in Greek script, partially illegible]

liberis, pecuniis, quas ad manum haberet, & ce equitibus deficeret. Ac fortunas quidem huius alias apud Cyzicum relinquit, ipsum vna cum filio ad Agefilaum subuehendo perducit. Is re perspecta, mirifice delectatus, vicissim & ipse mox de Pharnabazi regione ac imperio percunctabatur. Ceterum posteaquam elatus animo Tissaphernes ob missas sibi a rege copias bellum Agefilao denuntiasset, ni Asia excederet: reliqui focij, & omnes, qui aderat Lacedæmonij, grauter admodum id accidisse sibi præ se ferebant, quod impares adparatui regio copias esse ducerent, quas Agefilaus tunc secum habebat. Agefilaus autem vultu perquam hilari legatos renūtiare Tissapherni iubet, magnam se ipsi gratiam habere, quod peierando Deos sibi quidem infestos, Græcis vero focios & auxiliares reddidisset. Secundum hæc statim militi edicit, vt ad expeditionem suscipiendam res suas colligerent: oppidis vero, ad quæ moturū cum copiis in Cariam accedere necesse erat, denuntiat, vti venalium rerum forum instruerent. Ionibus quoque, & Æolensibus, & Hellepontiiis per litteras significat, vt copias secum hac expeditione militaturas Ephesum ad se mitterēt. Tissaphernes partim quod a copiis equestribus nō instructus esset Agefilaus, quibus etiam Caria nō satis esset apta, partim quod eum sibi succensere putaret ob fraudē; reabsertatus ipsum in Cariam, hoc est, domicilium suum, impetum facturum: peditatum omnem eo traducit, equitatu in Maxandri planiciem circumducto. Arbitrabatur enim, se copiis equestribus Græcos proterere prius posse, quam ad loca equitatu non apta peruenirent. Agefilaus autem, omisso in Cariam itinere, statim copiis in cōtrarium auersis, Phrygiam petiit; oppidaque in itinere sita subegit, & nec opinata irruptione magnam opum copiam cepit. Fuit hoc toto tempore tutum iter Agefilai, donec haud procul Dascyllo abesset. Ibi quum equites ipsum præcedentes, in collem quemdam prouehentur, vt quid vltierus ipsis esset a fronte, prospicerent: forte fortuna Pharnabazi equites, ducibus Rathine, ac notho fratre

Agefilai magnanimi copia.

Agefilai honesta fraude Tissaphernem eludit.

† al. Bazar

Αχροντα τοις τε παιδας κη τα παει τ αυτην χρη αυτων
 μαθη, κη ιππεις ως δεχεσθεις κη τα μηδ αλλα
 κατελιπεν εν κυζικω, αυτον δ κη τ υον αιασι-
 βασαμυρος ηκεν αγων παρος Αησιλαου. ιδων
 ο Αησιλαος ηδη τε τη παρθε, κη δθως
 αιτεπυνηανειο παει τ Φαρναβαζι χρας τε κη
 ερχης. επει ο μεγα φρονης ο Τισαφερ-
 νης επι τω καταβαιτη φραδύματι τω βα-
 σιλέως, παρθεπεν Αησιλαω πόλεμον ει μη
 απιο εν τ ασιας, οι μηδ ηνοι συμμαχοι κη
 λακεδαμονιων οι παροτες μηδ α αρθεσθεις
 φανεροι εχοντο. νομιζοντες ελατω τ παρθε
 δυαμιν ει Αησιλαω τ βασιλέως τω βα-
 σιλέως. Αησιλαος ο μαλα φαιδρω τω παρος-
 ωπω απαηγειλα Τισαφερνι τοις παρθεσθεις
 εκελθουεν, ως πολιω χρεν αυτω τ εχνη οτι εχοι
 επιτορικήςας, αυτος μηδ πολεμεις τοις θες εκ-
 τήσασ, τοις δ ελλησοι συμμαχοις επόησεν. εκ
 ο τετου δθεις τοις μηδ φραπώταις παρηγλε
 συκδαζεσθαι ως ες φραπαι τ ο πόλεσιν, ες
 κας αιάνκη κη αφικεσθαι φρατθουορδω επι
 κελαν, παρθεπεν αηραυ τω βασιλέως. ε-
 πεσθλε ο κη ιωσι, κη αιολοσι, κη ελλησποντιοις,
 πέμπην παρος εαυτ ες εφροσιν τοις συφραδύ-
 σομυρος. ο ο Τισαφερνής, κη οτι ιππικον εν
 ειχεν ο Αησιλαος, η ο κελια αφιππος κη
 οπι ηγειτο αυτον οργίεσθαι αυτω εχ τ απα-
 την, τα ονη νομισας επι τ αυτ οικον εις κελ-
 ελαν αυτον ορμήσην, ο μηδ πεζον απην διεβί-
 βασεν εκεισε, ο ο ιππικον [απην * ες ο μα-
 ανδρα παει ηγε πεδιον, νομιζων ικαρος ει] κη
 κατατησθη τη ιππω τοις ελλησας, παρθε ες τα
 δυοστωπα αφικεσθαι. ο ο Αησιλαος, αυτη τε
 επι κελαν ιενα, * δθεις τδμανηα επρε-
 φας, επι φρυγίας επορβέτο, κη τας τε εν τη
 πορεία πόλης κη εσρέφετο, κη εμβδων τ α-
 παρθεσθεις, παμπληθη χρηματα ελαμ-
 βαρε. κη τ μηδ ηνον χρονον ασφδης διεπορεύ-
 ετο: ε πορρω δ οντος δασκυλις, τ παρθεσθεις
 αυτ οι ιππεις ηλαυον επι λοφον πινα, ως παρ-
 ειδοιεν η τ παμπαροσθεν ειη κη τυχλω δε πινα κη
 οι τε Φαρναβαζι ιππεις οι παει Ραθινω κη
 τ Βαγκων τ νοτον αδελφον, οντες παρομοιοι τ Βαγκων
 τοις ηνοι τ εριθμον, πεμφθεις υπο Φαρνα-
 βαζι, ηλαυον κη ετοι επι τ αυτον ετον λοφον.
 τας, ο μηδ παρθεσθεις αμφοτεροι, οι μηδ ελ-
 λωες

Αησιλαος
 φραπαι
 τω βασιλέως
 κη οτι
 εχοντο
 οπι ηγειτο
 αυτον οργίεσθαι
 αυτω εχ τ απα-
 την
 τα ονη νομισας
 επι τ αυτ οικον
 εις κελ-
 ελαν αυτον
 ορμήσην
 ο μηδ πεζον
 απην διεβί-
 βασεν εκεισε
 ο ο ιππικον
 [απην * ες ο μα-
 ανδρα
 παει ηγε
 πεδιον
 νομιζων
 ικαρος
 ει]
 κη
 κατατησθη
 τη ιππω
 τοις ελλησας
 παρθε ες τα
 δυοστωπα
 αφικεσθαι
 ο ο Αησιλαος
 αυτη τε
 επι κελαν
 ιενα
 * δθεις
 τδμανηα
 επρε-
 φας
 επι φρυγίας
 επορβέτο
 κη τας τε
 εν τη
 πορεία
 πόλης
 κη εσρέφετο
 κη εμβδων
 τ α-
 παρθεσθεις
 παμπληθη
 χρηματα
 ελαμ-
 βαρε
 κη τ μηδ
 ηνον
 χρονον
 ασφδης
 διεπορεύ-
 ετο
 ε πορρω
 δ οντος
 δασκυλις
 τ παρθεσθεις
 αυτ οι
 ιππεις
 ηλαυον
 επι λοφον
 πινα
 ως παρ-
 ειδοιεν
 η τ παμπαροσθεν
 ειη
 κη τυχλω
 δε πινα
 κη
 οι τε
 Φαρναβαζι
 ιππεις
 οι παει
 Ραθινω
 κη
 τ Βαγκων
 τ νοτον
 αδελφον
 οντες
 παρομοιοι
 τ Βαγκων
 τοις ηνοι
 τ εριθμον
 πεμφθεις
 υπο
 Φαρνα-
 βαζι
 ηλαυον
 κη ετοι
 επι τ αυτον
 ετον
 λοφον
 τας
 ο μηδ
 παρθεσθεις
 αμφοτεροι
 οι μηδ
 ελ-
 λωες

ἄλλωες ἵπποις, ὡς τῶν Φάλαγγε, ἐπὶ τετρά-
 ρων ὡρατετραγμένοι, οἱ δὲ βαρβαροι, τὴς
 πρῶτοις οὐ πλέον ἢ ἐκ δώδεκα ποιήσαι-
 τε, ὁ βαρῶς δὲ ἐπὶ πολλῶν. ἔπειτα μύτοι
 πρῶτον ὤρμησαν οἱ βαρβαροι. ὡς δὲ ἐς
 χεῖρας ἦλθον, ὅσοι μὲν τῶν ἐλλήνων ἔπαισαι
 ἴνας, πρῶτες ζυώτεται τὰ δόξα. οἱ δὲ
 πέροσαι, κρανίνα παλὰ ἔχοντες, τὰ χὲ δώ-
 δεκα μὲν ἵππων, δύο δὲ ἵπποις ἀπέκτιναν.
 ἐκ δὲ τούτου ἐβέβησαν οἱ ἔλληες ἵπποις.
 βοηθήσαντος δὲ Αἰγισίλου σὺ τοῖς ὀπλί-
 ταις, πάλιν ἀπεχώρησαν οἱ βαρβαροι, καὶ
 τῶν εἰς αὐτῶν ἀποδύσαντες. ἡμομύτης δὲ
 τῆς ἵππομαχίας, ἡμομύτης τὰ Αἰγ-
 ισίλου τῆ ὑπεραίμα ἐπὶ πρῶτον ἄλθεα γί-
 γνεται τὰ ἰερά. τούτου μύτοι φανέντος, ἐρέ-
 νης ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν θάλασσαν. γινώ-
 σκων δὲ, ὅτι εἰ μὴ ἵππων ἰχθὺν κτήσασθε, οὐ
 δύνησθε καὶ τὰ πεδία στρατεύεσθαι, ἔγνω
 τὸ καὶ ἀσκήσασθαι, ὡς μὴ δραπέτῳ
 ὄντα πολεμεῖν δεοί. καὶ τὴς μὲν πλοισιωτά-
 τοις ἐκ πασῶν τῶν ἐκ πόλεων ἵππων ἔφην καὶ ἰε-
 λέξε. πρῶτον δὲ, ὅστις παρέχοι ὁ ἵππων καὶ
 ὀπλῶν, καὶ ἀνδρα δόκιμον, ὅτι ἔξεσαι αὐτῶν μὴ
 στρατεύεσθαι, ἐποίησεν. οὕτω τῶν ζυώτων
 πρῶτον ὡς τῶν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀποδύ-
 ναντων πρῶτον ζήτησιν, ἐκ τῶν τούτου, ὅτι
 ἔα ῥυπέφαινε, ζυώτα μὲν ἀπὸ τῶν ἐπὶ
 τῶν εἰς ἔφεσον. ἀσκήσασθαι δὲ αὐτῶν βουλό-
 μῆτος, ἀθλα πρῶτον ἔθηκε τῶν τε ὀπλιτικῶν
 πᾶσι, ἢ πῆς ἀρετῶν σωματικῶν ἔχει, καὶ τῶν ἵππων
 καὶ ἢ πῆς κρείττα ἵππων, καὶ πελάσασθαι δὲ
 καὶ τῶν ἀθλων πρῶτον ἔθηκεν, ὅσοι κρείτ-
 ται πρῶτον τῶν πρῶτον ἔργα φαινέται. ἐκ
 δὲ τούτου παρὰ ὅραν τὰ μὲν γυμνάσια
 πρῶτον μετὰ ἀνδρῶν τῶν γυμνασίων, τὸν
 δὲ ἵπποδρόμον τῶν ἵππων γυμνασίων. τὴς δὲ ἀ-
 χοντισίας καὶ τὴς τῶν ἀθλων, μελετήσασθαι. ἀξίαν
 δὲ καὶ ὄλεον τὴν πόλιν ἐν ἢ ἡ, τὴν ἔφε-
 στον, ἡδὲ ἐποίησεν. ἢ τε γὰρ ἀγροὶ ἡ μὲν
 ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ τῶν καὶ ἵππων, καὶ ὀπλων ὡ-
 νίων οἱ τε χαλκῶν, καὶ οἱ τέκτονες, καὶ οἱ χαλ-
 κῶν, καὶ οἱ σκυτοτόμοι, καὶ οἱ ζωγράφοι, πρῶτες
 πολεμικῶν ὀπλῶν κατεσκεύαζον, ὡς ἡ πόλιν ὄντως οἰεσθαι πολέμου ἐργασίον εἶναι. ἐπεὶ ῥῶ-
 νη δὲ αὐτῶν καὶ ἐκεῖνο ἰδὼν, Αἰγισίλου μὲν τῶν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τὴς ἄλλοις στρατιώταις ἐ-
 φεινωμένους ἀπὸ τῶν γυμνασίων ἀπὸ τῶν, καὶ ἀναπνεύσασθαι τὴς φεινοῖς τῆς Ἀρτέμιδος.

A dem equites phalangis instar in quaternos
 dispositi: barbari vero, in fronte non pluri-
 bus quam XII collocatis, in latitudine mul-
 tos habebant. Hinc in nostros impetum
 primi barbari faciunt, quumque ventum
 ad manus esset, quotquot hostem feriebāt
 Græci, hastas suas uniuersi cōtriuere: Per-
 se tragulis corneis instructi, mox equites
 XII, & equos II interfecere. Tum Græcis
 terga dantibus, & opem graui cum arma-
 tura ferēte Agesilao; vicissim barbari uno
 ex suis amisso cedunt. Secundū hoc certa-
 mē equestre, Agesilao postridie exta con-
 sulente, num progrediendum esset: exta fi-
 bris caruerunt. Id quum adparuisset, itine-
 re conuerso ad mare pergebat. Quumque
 animaduerneret, bellum se planis in locis
 gerere nō posse, nisi satis magnæ quitum
 copias pararet: statuit sibi has instruendas
 esse, ne fugiens in hostem pugnare cogere-
 tur. Itaque delectis ex omnibus istis
 oppidis opulentioribus, ut equos alerent,
 edixit. Quumque futurum denuntiasset,
 ut quicumque daret equum, & arma, &
 hominem idoneum, immunis esset a mili-
 tia: perfecit, ut hæc non aliter quasi com-
 pendio quodam facerent, atque si quis ala-
 criter aliquem suo loco moriturum qua-
 reret. Secundum hæc, ineunte vere, copi-
 as uniuersas Ephesum coegit: quumque
 vellet eas exercere, tum grauis armaturæ
 cohortibus præmia proposuit, qui scilicet
 corporibus optime comparatis essent: tum
 equestribus, qui equitandi essent peritissi-
 mi. Quin & cetratis, & sagittariis omnibus
 proposita fuere præmia, quotquot egregie
 præstare viderentur ea, quæ ipsorum offi-
 cij ratio posceret. Tum vero gymnasia cū-
 cta viris exercentibus se referta videre e-
 rat, refertumque hippodromum iis, qui e-
 quitabant: iaculatores etiam, sagittariique
 se exercebant. Itaque factum, ut totum E-
 phesinū oppidum, in quo versabatur, spe-
 ctatu dignum esset. Nam & forum omni-
 genis refertum erat equis armisque vena-
 libus, & fabri lignarij, & ærarij, & futores,
 & pictores, uniuersi arma bellica parabāt:
 ut reabs belli officinam esse urbem ipsam
 existimaret. Confirmabat hoc quoq; non
 neminis animum, quod primum Agesi-
 laum ipsum, deinde milites ceteros co-
 rollis redimitos e gymnasiis abire cerne-
 ret, ipsasque corollas Dianæ suspendere.

παρέχοιτο ἵππων

Agesilaus equitatum parat.

Agesilaus suos exercet.

πρῶτον

Agelilaus
Persas nu-
dos uendi
iubet.

Tissapher-
nes stulte
seipsum de-
cipit.

† Lectio
marginis.

Nam ubi homines religiose Deos venerantur, & bellicis in rebus exercentur, & se, ut dicto sint audientes, condocent faciant: qui non istic consentaneum sit optima spectata plena esse? Quum item existimaret, contentum hostium robur quoddam in animis ad pugnandum excitare: præconibus edixit, ut capti a prædonibus barbari nudi venderentur. Itaque milites, qui albos quidem eos esse cernerent, quod nunquam exuere se consueuissent; sed molles, nullisque laboribus exercitos, quod semper vehiculis uterentur: bellum hoc non aliud fore putabant, atque si prælio cum feminis decernendum esset. Adpetierat iam id tempus, quo anni spatium exactum erat a discessu Agelilai e patria. Ea re factum, ut Trigintauiiri, quorum princeps erat Lysander, patriam repeterent: eorumque successores, Herippida principe, adessent. Ex his Xenoclem Agelilaus, una cum quodam alio, copiis equestribus præfecit; tironibus, qui armatura graui utebantur, Scythen; Cyri militibus, Herippidam; Migdonem missis ab oppidis militibus. Denuntiat etiam, ducturum se statim via maxime compendiatia versus hostilis agri partem uberrimam: ut ex ea re tum corpora, tum animi ad pugnam præpararentur. Enimvero Tissaphernes hæc Agelilaum dicere putabat, volentem rursus dolo se circumuenire: nimirum iam reuera facturum in Cariam impetum. Itaque peditatum, uti prius quoque factum erat, in Cariam traducit: equitatu in Mæandri planicie subsistere iussit. At vero Agelilaus quod prædixerat, præstitit; ac recta Sardiniam in regionem impetum fecit. Quumque triduum hoste nullo conspecto, progrediretur; magnam rerum necessariorum copiam pro exercitu habebat. Die quarto equites hostium aderant. Tunc equitatus Persici dux impedimentorum præfecto imperat, ut amne Pactolo traiecto, castra metaretur. Hostes autem conspicati eos, qui Græcorum agmen sequebantur, hinc inde palatos prædam agere: complures ex eis trucidant. Id animaduertens Agelilaus, equites suis opem ferre iubet. Persæ quum his auxiliares copias summitti viderent, colligunt sese, ac vniuersas equestres turmas in aciem explicatas Græcis opponunt. Ibi vero Agelilaus secum ipse cogitans, necdum hostibus peditatum adesse, sibi vero nihil eorum, quæ ad bellum parauerat, deesse: opportune se facturum arbitratur, si decernere prælio cum hoste posset. Itaque cæsis victimis, recta phalangem ad-

ὅπως γὰρ ἄνδρες θεοῖς μὲν σέβονται, τὰ δὲ πολέ-
μικὰ ἀσχοῖεν, πρῆταρχεῖν δὲ μὴ τεῖν, πῶς οὐκ
εἰς ἐὶ τὸ πρῶτα μετὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν
εἶ; ἢ γὰρ μὲν οὐκ ἔστι καὶ ἀφροσύνη τῶν πολεμίων
ῥώμην πῖναι ἐμβόλην πρὸς τὸ μάχεσθαι, ἄφρο-
σύνη τε τοῖς κήρυξι, τοῖς ἑσπέρῃσι τῶν ἀλίσκοι μέ-
νους βαρβάρους γυμνὰς πωλῆν. ὁράντες οὖν οἱ
στρατιῶται λευκὰς μὲν, ἔχει δὲ μηδέ ποτε ἐκ-
δέσθαι, μαλακὰς δὲ καὶ ἀπίνας, ἔχει δὲ αἰεὶ ἐπὶ
ὄχημα εἶ, ἐνόμιζεν ἔδεν εἰσέρχονται τὸν πόλεμον ἢ
εἰ γυναιξὶ δέοι μάχεσθαι. οὐ γὰρ τέτρωται χροῖα
καὶ οὐ σῖται τὸς ἡδὴ, ἀφ' ἧς ἔξέπλευσεν ὁ Ἀγησί-
λαος, διεληλύθη, ὡς εἰ οἱ μὲν πρὸς Λύσανδρον
διδάσκοντα, οἱ καὶ ἀπέπλεον. ἔχοντο δὲ τὸ αὐτῶν
τῶν οἱ πρὸς Ἡερριππίδην παρῆσαν. τῶν τῶν Ξενο-
κλέα μὲν, καὶ δῆλον, ἔταξεν ὅτι τοῖς ἰππέσι, Σκύ-
θων δὲ ὅτι τοῖς νεοδαμῶδες ὀπλίταις, Ἡερρι-
πίδην δὲ ὅτι τοῖς Κυρεῖσις, Μίγδωνα δὲ ὅτι
τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων στρατιώταις. καὶ προσέειπεν αὐ-
τοῖς, ὅτι ὡς ὅθις ἠγήσοιτο τὸ συνέμμεναι τῆν ὅτι
τὰ κράιστα τῆς χώρας, ὅπως αὐτὸν οὐτὼ τὰ αὐτῶν
σώματα καὶ τῆν γνάμην πρὸς ἀσχευάζονται, ὡς ἀ-
γωνιέμενοι. οἱ μὲν τοὶ Τιισαφέρνης ταῦτα μὲν
ἐνόμιζε λέγειν αὐτῷ, πάλιν βαρβάρων ἔξαπα-
τήσας, ἐς καίαν ἵνωται ὅτι τὸ ἐκβόλην. καὶ ἐμβάλει
τὸ, ἰεπεζόν, κατὰ τὸν δὲ πρὸς ἀν, ἐς καίαν
διέβησας, καὶ δὲ ἰππικὸν ἐς τὸ μαχαιδρεν πεδῖον
κατέστησεν. οἱ δὲ Ἀγησίλαος ἐκ ἐφέυστατο, δὲ
ὡς τὸν προσέειπεν, ὅθις ἐς τὸ καρδιανόν τόπον ἐν-
έβηκε, καὶ ἦς μὲν ἡμέρας δι' ἐρημίας πολεμίων
πρὸς ὁμῶς, πολλὰ τὰ ὅτι τῆς ἀπὸ τῆς στρατιᾶς εἶ-
χε. τῆ δὲ τετάρτη ἦσαν οἱ τῶν πολεμίων ἰππῶσις, καὶ
τῶν μὲν ἀρχοντι τὸ σκόλοφορον εἶπε, ἔχοντα ἵππων ὅτι
τὸ πακτωλὸν ποταμὸν στρατοπεδούεσθαι. αὐτῶν
δὲ κατιδόντες τὸς τῶν ἐλλύων ἀκροῦσις ἐ-
σπαρμένους ἐς ἄρπαγόν, πολλοὺς αὐτῶν ἀπέ-
κλιθάν. ἀποτόμῃ δὲ Ἀγησίλαος, βοηθῆν ἐκέλευ-
σε τὸς ἰππῶσις. οἱ δὲ αὐτῶν πέρσας ὡς εἶδον τὸ βοή-
θῆσαι τῶν ἰππῶσις τάξασιν. εἶτα δὲ Ἀγησίλαος,
γινώσκων ὅτι τοῖς μὲν πολεμίοις ἔπειτα παρείη
τὸ πεζόν, αὐτῶν δὲ ἔδεν ἀπὸ τῆς παρεσκευα-
σμένων, τὸ καλὸν ἠγήσατο μάχην ἑωράσθαι, εἰ καί τὸν
δύνατο. σφραγισάμενος ἔν, τῶν μὲν φάλαγγα εὐ-
θείς

θεις ηρω οπι τοις τοις δεκα αφ ηνης τρειν
 * τ ιππων εκελδσε τοις δεκα αφ ηνης τρειν
 ομοσε αυτοις τοις πηταταις ειπε δρομω υφη
 τριπλη παρηγλας η τοις ιππευοισιν εμβολησεν, ως
 αυτ τε η παρτος ετραιδωματος εποιδουε. τοις
 μηδ η ιππασιας εδεξαντο οι παρτου. επει η αμα
 παρτου τα δηνα παρην, ενεκλιαν, η οι μηδ αυτ
 διθις εν ποταμω τ επεσον, οι δη ημοι εφυ
 τον. οι η ελληνιες επακροθυθηντες αργισι η δερα
 ποπεδον αυτ. η οι μηδ πηταται, ως παρ ειχες, ες
 δερα γλω εβραποντο ο δη Αγησιλαος κυκλω
 παρτου η φιλια η πολεμα ποιεετραλοπεδου
 βαο. η δικα λε πολλα χρηματια εληφθη, α ευρε
 πλεον η εδομηκοντα ιδυατια, η αι καμηλοι η
 ποτε εληφθη, ας Αγησιλαος ες τ ελλαδα α
 πηλαγη. οτε η αυτη η μαχη εγχετο, Τιασα
 φερνης εν σαρδεσιν ετυχεν ων. ως λε ηπιωντο οι
 παρτου ποροδεδοα η υπ αυτ. γνης η η αυτος ο
 παρτων βασιλας, Τιασα φερνην αιπον εη η κα
 κως φερεα η τα αυτ, Τιαραυσην κηλαπεμψιας,
 αποτεμψ αυτ πω κηφολην. τδπο η ποιησας ο
 Τιαραυσης, παρεσθες πεμψη παρτου Αγησι
 λαον λεροντας. ω Αγησιλαε, ο μηδ αιπος τριπ
 παρτου η υμιν, η ημιν, εχθ η δικην. βασιλας
 η αξιοι, σε μηδ αποπλην οικαδε, τας δη εν τη
 αοια πολης αβουομυς εσας τ αρχαιον διασπον
 αυτ αποφερην. αποκρινομυς η Αγησιλαος,
 οτι εκ αι ποιησθη τα αυτ η οικου η ηων. συ
 δι δηα, εως αι πύθη τα παρτου η πολεως, με
 τα κρησση, εφη, ες τ Φαριαβαζος, οπτη η ερω
 τ τον εχθρον τεπιμωρημη. εως αι τεινην, εφη ο
 Αγησιλαος, εκησε πορδωμμη, διδ ε τη τραλια
 λα οπι ηηδ φα. εκεινω μηδ η ο Τιαραυσης διδωσι
 διακοντα ιδυατια. ο η λαβων η η οπι τ Φαρνα
 βαζος φρυγια. οντι δη αυτ εν πο πεδω η υ παρ
 τ κμυς, ερχη απο τ οικου * τηων, ... αρχην
 η η ναυικη, οπως γινωσκει, η κηλασησασαυ
 ναυαρχον οντινα αυτος βελαλο. ετο δη εποιηη
 οι λακεδαμωνιοι τωδε λογιση, ως ει ο αυ
 τος αμφοτερων δερα, το, τε πεζον πολυ αν
 ισχυροτερον εη, καθ εν ουσης τ ισχυος αμφο
 τεροις, το, λε ναυικην, οπι φαινομυς τδ πεζοδ
 ενθα δεοι. ακουσας δε ταυτα ο Αγησιλαος,
 παρτου μηδ η πολεσι παρηγλας ταις εν ταις
 νησοις, η η οπι τα λαπιδιοις, τειηρης ποιηη,
 ο ποσας εκαση βουλοιο τριπ πολεων. κη εγε
 νοιτο κρηνα, ες ων αι τε πολης επηγηλαυτο,

A uersus instructos equites ducēbat; mā dās
 ut ex † peditibus armatis, quotquot annis † L. ecclio
 decem pubertatem excessissent, secum in marginis
 hostem cursu ferrentur, & iussis itidem ce
 tratis cursu subsequi. Equitatu quoq; de
 nuntiat, ut in aciem aduersam impetum fa
 ceret; se cum copiis vniuersis subsequutu
 rum, pollicitus. Excepere impressionem e
 quitū Persę. At vbi simul imminere omnia
 terribilia vidēt, acie inclinata, partim recta
 in flumen decidunt, partim fuga sibi con
 sulunt. Eos subsequuti Græci, etiam castris
 hostium potiūtur. Tum vero cetrati, ut fit,
 ad prædas se conuertunt. Agesilaus vndiq;
 copiis vniuersa tum sua, tum hostilia com
 plexus, inter alias opes, quas captas talenta
 lxx excedere cōperit, etiam camelis iis po
 titus est, quas deinde in Græciam abduxit.
 Dum hæc pugna cōmitteretur, forte Sar
 dibus Tissaphernes erat. Quare factum, ut
 ipsum Persę infimularent, quasi ab eo de
 ferti proditiq; fuisset. Et vero quia rex ipse
 Persarum intellexisset, vnius culpa Tiffa
 phernis fieri, quod essent res suæ male com
 paratæ: misso Tithrauste, caput homini
 præcidi iussit. Ea re confecta, legatos ad A
 gesilaum Tithraustes mittit, qui eū in hanc
 sententiam compellarēt: Belli huius, Age
 silae, tum vobis, tum nobis auctor, merito
 supplicio multatus est. Æquum autem rex
 arbitratur esse, ut tu domū nauiges, & Asia
 ciuitates suis vtendi legibus impetrata fa
 cultate, pristinum regi tributum pendant.
 Ad ea respondente Agesilao, numquam se
 id absq; magistratuum in patria consensu
 facturum: Ergo tu, inquit Tithraustes, do
 nec quid patria tibi denūtiat, intelligas, in
 Pharnabazi ditionē recedito: quando tuū
 hostem ego supplicio adfeci. Et Agesilaus:
 Da igitur, inquit, cōmeatū exercitui meo,
 donec eo perueniamus. Itaq; Tithraustes
 talēta xxx dedit, quibus acceptis Agesilaus
 Phrygiā versus, quæ Pharnabazo parebat,
 pergit. Quūq; in cāpo esset supra† Cumam † ai. Caus.
 sito, a magistratibus e patria quidā missus
 aderat, qui iubebat, ut etiā classis imperiū
 arbitrato suo caperet; ac præfectum classis
 constituere, quē ipse vellet. Id ex huiusmo
 di causa quadam ac ratione Lacedæmonij
 faciebant. Arbitrabantur fore, ut si vtrimq;
 idē imperaret, coniunctis ambabus copiis,
 tum terrestris exercitus lōge firmior esset,
 tū classis, succurrente huic terrestri, vbi res
 ita posceret. Ea quum accepisset Agesilaus,
 primum insulanicæ & maritimæ oppidis de
 nūtiat, ut triremes, quot quidē cuiq; oppi
 do visum esset, ædificarent. Factæ triremes
 nouę, partim ex, quas oppida policebātur,

* τ ιππων
 εκελδσε
 τοις δεκα
 αφ ηνης
 τρειν

ενεπεσον

Agesilai de
 Persarum
 equitatu
 victoria.

Tissapher
 nes a rege
 interfici
 tur.

Plut. Agesil. p. 1098.

Plut. Agesil. p. 1098.

Plut. Agesil. p. 1098.

† κωμικη
 εκουης
 * τελων ο
 οπι εελ
 λων αρ
 κη

† ai. Caus.
 Agesilao
 classis etiā
 subditus.

Plut. Agesil. p. 104 B. 1099.

Erratum Agesilai.

Tithraustes aucto Græcos corruptum pte.

Androκλειδῶν et Ἀγροκλειδῶν Ἰθελῆσιος, nominat. Plut. Lycaud. p. 820.

Græcorum cum Thebanis aduersus Lacedæmonios conspiratio.

partim quas homines priuati studio gratificandi Agesilao extruxere, circiter cxx. Classi Pisandrum, vxoris suæ fratrem præfecit; hominem quidem illum honoris laudisque cupidum, & præsentis animi: sed imperitiorē tamen instruendi omnia, prout vsus postularet. Ille digressus a castris, rem classiariam tractare cepit: Agesilao ita, vt instituerat, in Phrygiam contendente. Interim Tithraustes, qui animaduertente sibi videretur, Agesilao regis Persici res spernenti, nequaquam esse in animo, Asia excedere; sed potius magnas ipsum, de rege superando, spes concepisse: suspensus aliquantisper animo, quid potissimum ageret, tandem in Græciam Timocratem Rhodium mittit; datoque huic auro, quod argenti talenta L æquaret, operam daret, imperat; vt maximis fidei pigneribus acceptis, id in præfides ciuitatum distribueret, quo bellum illi Lacedæmoniis faceret. Profectus hic in Græciam, Thebis quidem Androclidæ, & Ismenia, & Galaxidoro aurum numerat: Corinthi vero, Timolao & Polyathi: Argis, Cycloni & ipsius complicibus. Athenienses quamuis participes auri huius facti non essent, nihilo tamen minus ad bellum propensi erant, simulque sibi deberi summum in bello imperiū existimabant. Igitur quotquot has pecunias sua intra oppida receperant, Lacedæmonios criminabantur. Quumque apud ciuitates suas odium horum excitassent, perfecterunt, vt vrbes amplissimæ inter se conspirarent. Et quia Thebanæ ciuitatis principes intelligebant, haudquaquam futurum, vt fœdera cum sociis inita Lacedæmonij violarent, nisi quis initium bello faceret: Locris Opuntis persuadent, vt ex agro inter Phocenses & Thebanos controuersio pecunias penderent; quod existimarent, si id fieret, Phocenses Locridem inuasuros. Neque spes eos sua fefellit. Nam mox Phocenses in Locridem irruentes, pecuniam multo maiorem eis ademerunt. Tum Androclidæ adherentes celeriter Thebanis persuadent, opem Locris esse ferendam. Non iam illos in regionem controuersam, sed in eam Locridem, quæ se Thebanis amicam fœderatamque profiteretur, impetum fecisse. Thebanis igitur e cōtrario Phocidem inuadentibus, & eorum populantibus agrum: mox Phocenses Lacedæmonem legatos mittunt, opem exposcunt, nō belli se auctores esse docēt, qui sui defendēdi causā profecti aduersus

Α καὶ οἰδιώτα ἐποιήντο. ἡγεῖσθαι βεβλήμενοι, ἐς εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Πείσαιδρον δὲ τὸ τρυμακὸς ἀδελφὸν ναύαρχον κατέστησε, φιλότιμοι μὲν καὶ ἔρρωμένον τὸ ψυχρῶ, ἀπρότερον δὲ τὸ πρῶτα σκλάβασα ὡς δὲ καὶ Πείσαιδρος μὲν ἀπελθὼν, τὰ ναυτικὰ ἔπραξε πρὸς τὸν Ἀγροκλειδῶν, ὡς ἔφωρ ὠρμησεν, ὅτι τὸ Φρυγίαν ἐπορεύετο. οἱ μὲντοι Τιθραύστης, κατὰ μαθήν δοκῶν, τὸν Ἀγροκλειδῶν κατὰ φρονιότητά τὴν βασιλείᾳς πρῶτα μὲν καὶ ἑδάμην ἔξενοσμένον ἀπείναι ἐκ τῆς Ἀσίας, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλπίδας ἔχοντα μεγάλας ἀρήσθην βασιλείᾳ, ἀπερὰν τὴν χροῖον τοῖς πράγμασι, πέμπει Τιμοκράτην τὸν ῥόδιον ἐς τὴν ἑλλάδα, δοῦναι χρυσίον ἐς πεντήκοντα τάλαντα ἀργυρεῖς, καὶ κελύβας πρῶτα, πρὸς τὰ μέγιστα λαμβάνοντα, δίδοναι τοῖς ποροεσηκῶσιν ἐν τῇ πόλει, ἐφ' ὅτι τὸν πόλεμον ἔξοισθην πρὸς λακεδαίμονας. ἐκείνος δὲ ἐλθὼν δίδωσιν, ἐν θήβαις μὲν, Ἀνδροκλείδῃ τε καὶ Ἰσμενίᾳ καὶ Γαλαξιδώρῳ ἐν Κορίνθῳ, Τιμοκράτῃ τε καὶ Πολυαθῆν ἐν Ἄργεῖ, Κύκλωνί τε καὶ τοῖς μετ' αὐτῶν ἀθηνῶσι καὶ ἑμεταλαβόντες [τῆς τοῦ *τῆς χροῖας, ὅμως πρῶτον μοι ἦσαν ἐς τὸν πόλεμον, Τιμοκράτης τε αὐτῶν ἀρχαῖος, οἱ μὲν δὲ δεξάμενοι τὰ χροῖα ἐς τὰς οἰκείας πόλεις, διέβαλον τοῖς λακεδαίμονας. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐς μῖσος αὐτῶν πρῶτον ἦσαν, σωίσθη καὶ τὰς μεγάλας πόλεις πρὸς ἀθήνας. γινώσκοντες δὲ οἱ ἐν τῇ θήβαις πρῶτον ὅτι εἰ μή τις ἀρχῶν πόλεμος, ἔκ ἐτελήσων οἱ λακεδαίμονες λύσειν τὰς ἀσπονδίας πρὸς τοῖς συμμάχοις, πείθουσι λοκρῶν τῶν ὀποντίων ἐκ τῆς ἀμφισθητήσιμου χώρας φωκασί τε καὶ ἑαυτοῖς χροῖα τελέσαι, νομίζοντες τοῖς φωκῆας, τῆς τοῦ ἡροκλειδῶν, ἐμβολῆν ἐς τὴν λοκρίδα. καὶ ἐκ ἐφύαθησαν, ἀλλ' ὅτι οἱ φωκῆς ἐμβαλόντες ἐς τὴν λοκρίδα, πολλαπλάσια χροῖα ἔλαβον. οἱ οὖν πρὸς τὸν Ἀνδροκλείδῃ καὶ ἔπεισαν τῶν θηβαίων βοηθῆν τοῖς λοκροῖς, ὡς οὐκ ἐς τὴν ἀμφισθητήσιμον, ἀλλ' ἐς τὴν ὁμολορημένον φίλιον τε καὶ σύμμαχον εἶναι λοκρίδα ἐμβεβληκῶν αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ οἱ θηβαῖοι ἀντεμβαλόντες ἐς τὴν φωκίδα ἐδήσου τὴν χώραν, ὅπως οἱ φωκῆες πέμπουσι πρῶτον ἐς λακεδαίμονα, καὶ ἠξίου βοηθεῖν αὐτοῖς, διδάσκοντες ὡς οὐκ ἦρξαντο πόλεμον, ἀλλ' ἀμεινώμενοι ἦλθον πρὸς τὸν πόλεμον.

ἀνομῶν τε αὐτῶν τὸ ἀρχ.

τὸς λο-

τοῖς Λακκοῖς. οἱ μὲντοι Λακεδαίμονιοι ἄσμενοι
 ἔλαβον ὠρόφασιν τὴν ἐπιτοίαν τῶν Θεβαίων,
 πάλαι ὄρχομενοὶ αὐτοῖς τὴν αἰπλήφωσ τὴν
 τῶν Ἀπολλωνος δεκάτης ἐν δεκελείᾳ, καὶ ὅτι
 τὴν περὶ αὐτῶν μὴ ἐθέλησαν ἀχολογήσασθαι. ἠπάντο
 δὲ αὐτοῖς καὶ κερειθίης πέρας μὴ συστραθῆναι.
 ἀνεμιμήσαντο ὅτι καὶ ὡς θύειν τὴν αὐλίδι τὸν
 Ἀγισίλαον ὅτι εἶων, καὶ τὰ τεθυμένα ἱερά ὡς
 ἔρριψαν ἀπὸ τῶν βωμῶν καὶ ὅτι οὐδὲ ἐς τὴν Ἀ-
 σίαν ζυωγράφου Ἀγισίλαω ἐλογίζοντο δὲ
 καὶ καλὸν καὶ ἐπὶ τῶν ἑσθίων στρατῶν ἐπὶ
 αὐτοῖς, καὶ παύσαι τῆς ἐς αὐτοῖς ὑβρεως. τότε
 γὰρ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καλῶς σφίσι ἐχθρὸν καὶ τοῦτος
 Ἀγισίλαου, καὶ ἐν τῇ ἑλλάδι ὁδοῖνα ἄλλον
 πόλεμον ἐμποδῶν σφίσι ἐπὶ. οὕτω δὲ γηνο-
 σχύσης τὴν πόλεως τῶν Λακεδαίμονίων, φρα-
 ρῶν μὲν οἱ ἔφοροι ἔφαγον, Λύσανδρον δὲ ἔξ-
 ἐπέμψαν ἐς Φωκέας, καὶ ἐκέλευσαν αὐτοῖς τε
 τῶν Φωκέων ἀγῆντα παρῆναι, καὶ οἰτάμοις, καὶ
 ἠρακλεώταις, καὶ μηλιέας, καὶ ἀνιαιῶνας, ἐς Ἀ-
 λιαρῶν. ἐκίσθη δὲ καὶ Πausanias, ὅς περ ἔ-
 μελλιν ἠγάσθη, ζυωπέθητο παρέσθαι ἐς
 ῥητιῶν ἡμέραν, ἔχων Λακεδαίμονιοις τε καὶ τοῖς
 ἄλλοις Συμμαχοῖς τῶν Πελοποννησίων. καὶ ὁ
 μὲν Λύσανδρος τὰ τε ἄλλα τὰ κελδομήνα
 ἔπραξε, καὶ περὶ ὄρχομενοῖς ἀπέστη-
 σε Θεβαίων. ὁ δὲ Πausanias, ἐπεὶ τὰ ἀρκα-
 τήρια ἐχθρὸν αὐτῶν, κατὰ ζομῶν ἐν τῇ τε-
 γείᾳ, τῶν ἱεραγωγῶν διέπεμπε, καὶ τῶν ἐκ τῶν
 παρῶν κιδῶν [πόλεων *στρατιώταις περὶ ἐκείνῃ].
 ἐπεὶ γὰρ μὲν δὴλον τοῖς Θεβαίοις ἐχθρὸν, ὅτι
 ἐμβάλλοιεν οἱ Λακεδαίμονιοι ἐς τὴν χώραν
 αὐτῶν, ἀπέστειλεν ἐπέμψαν ἀθλιώτα, λέγον-
 τας ταῦτα. Ὁ δὲ ἀνδρῶν ἀθλιώται, ἀμὲν μέμφε-
 σθε ἡμῖν, ὡς τὴν φημισαμῶν χαλεπὰ περὶ
 ὑμῶν ἐν τῇ κατὰ λυσι τῶν πόλεμον, ὅτι ὄρ-
 θως μέμφεσθε. οὐ γὰρ ἡ πόλις ἐκεῖνα ἐψη-
 φίσασθε, ἀλλ' εἰς αὐτὴν εἶπεν, ὅς ἐτυχε τότε ἐν
 τοῖς συμμαχοῖς κατὰ τῶν. ὅτε δὲ παρεκά-
 λου ἡμᾶς οἱ Λακεδαίμονιοι ὅτι τὸν περὶ αὐτῶν,
 τότε ἅπαντα ἡ πόλις ἀπεψηφίσασθε μὴ συ-
 στραθῆναι αὐτοῖς. δι' ὑμᾶς οὖν οὐχ ἠκίστα ὄρχο-
 μενοῖν ἡμῖν τῶν Λακεδαίμονίων, δίναν ἐπὶ
 νομίσομεν. βοηθῆναι ὑμᾶς τῇ πόλει ἡμῶν. πολὺ
 δὲ ἐπὶ μάλλον ἀξιοῦμεν, ὅσοι τῶν ἐν ἄσθῃ ἐχθρῶ-
 σθε, περὶ ὑμῶν ὅτι τοῖς Λακεδαίμονιοῖς ἱεναί.

A Locros essent. Enimvero Lacedaemonij
 perlubentes occasionem mouendi aduer-
 sus Thebanos belli arripiunt, iam olim eis
 infensū, quod apud Deceleā Apollinis de-
 cumam sibi vindicassent: & quod aduer-
 sus Piræum sequi Lacedaemonios noluis-
 sent. Hanc quoque culpam in eos confe-
 rebant, quod Corinthiis auctores exstitis-
 sent, ne in eadem expeditione se Laceda-
 moniis adiungerent. Succurrebat itidem
 animis, quod non solum in Aulide rem di-
 uinam Agesilaum facere prohibuissent: ve-
 rum etiam mactatas hostias de ara deiecis-
 sent. Eisdem ne quidem in Asiam ducen-
 tis Agesilai signa sequi voluissent. Tempus i-
 psum per opportunū se nactus arbitraban-
 tur ducendi aduersus eos copias, & reprimen-
 dae ipsorum contra se insolentiae. Quip-
 pe res in Asia secūdas esse, Agesilao rerum
 potiente: nec vllū sibi aliud in Graecia bel-
 lum esse impedimento. Hæc quum esset
 ciuitatis Lacedaemoniorum sententia, co-
 pias decernunt Ephori, & Lysandru Phocensibus
 mittunt; iussu Phocenses ipsos, & Oetæos, & Heraclien-
 ses, & Melientes, & Ænianos adducere, cumque his apud
 Haliartum præsto esse. Nam istic etiam
 Pausanias, huius belli dux, se ad diem con-
 stitutum vna cum Lacedaemoniis, ceteris-
 que Peloponesiorum sociis adfuturū con-
 dixerat. Lysander quum alia sibi impera-
 ta faciebat, tum etiā Orchomenios a fide
 Thebanorum auertit. At Pausanias, post-
 eaquam de traducendis copiis facta re sa-
 cra perlitasset, apud Tegeam subsistebat,
 ac partim cōducticij militis duces hinc in-
 de mittebat, partim finitimorū oppidum
 milites operiebatur. Interea facti certio-
 res Thebani, Lacedaemonios ipsorum fi-
 nes inuadere: legatos Athenas mittūt, qui
 hæc dicerent: Quod de nobis querimini, ἢ
 Athenienses, quali dura quædam sub belli
 finem aduersus vos decreuerimus: haud
 recte facitis. Nam id decretum non a repu-
 blica nostra factum, sed ab vno prolatum
 homine fuit, qui tunc fœderatorum in con-
 fessu erat. Quo vero tempore Lacedaemo-
 nij nos aduersus Piræum inuitabant, tum
 scilicet vniuersa respublica, decreto pro-
 mulgato, esse iuuandos eo bello Lace-
 daemonios negauit. Quare quum non
 minima ex parte vestri causa nobis illi
 succenseant, æquum censemus esse, ve
 vos ciuitati nostræ opem feratis. Quin &
 longe ducimus æquius, ex vobis eos po-
 tissimum, quotquot eratis in vrbe, cu-
 pidis animis Lacedaemonios inuadere.

Cause, ob
 quas infen-
 si Thebanos
 Lacedaemo-
 nij fuerunt.
 Plut. Lysand. p. 820.

Plut. Lysand. p. 820.
 Agz. p. 1094.

Lysander
 aduersus
 Thebanos
 expeditione
 Plut. Lysand. p. 821.

Pausanias. Pausa. P. Socic. p. 325.

ἢ γρα-
 πύου

ἄλλοις πε-
 λοποννη-
 σίως.

φημισα-
 μῶν

„ Nam illi statu reipublice vestre paucorum
 „ in dominationem conuerso, & odio popu-
 „ li contra vos cōcitato, deinde magnis cum
 „ copiis, velut focij vestri, venientes; multi-
 „ tudini plebeæ vos obiecerūt. Itaque quod
 „ ipsos adtinet, iamdudum periissetis: quod
 „ autem cōseruati estis, id huic plebi vestræ
 „ debetur. Enimuero cupere vos, Athenien-
 „ ses, imperium pristinum recuperare, ne-
 „ mo nostrum nescit. At qui fieri possit hoc
 „ commodius, quam si per iniuriam læsis a
 „ Lacedæmoniis auxilio fueritis? Neque vo-
 „ bis idcirco metuendum est, quod illi mul-
 „ tis imperent: sed potius eam ob causam a-
 „ nimis fidentibus estote. Nam cogitare de-
 „ betis, vos quoque tum temporis, quum in
 „ plurimos vobis imperium esset, plurimos
 „ itidem hostes habuisse. Nimirum quous-
 „ que non erant, ad quos deficerent, hosti-
 „ lem erga vos animum occultabant. Sed v-
 „ bi se Lacedæmonij duces præbuere, tum
 „ scilicet, quæ esset ipsorum de vobis senten-
 „ tia, declararunt. Nunc quoque si palam &
 „ vos, & nos ostenderit, aduersus Lacedæ-
 „ monios focia nos arma coniungere; sat
 „ scitote, multos adparituros, qui eos ode-
 „ rint. Vera nos dicere, statim intelligetis;
 „ si rem cum animis vestris expendetis.
 „ Nam quis iam reliquus est, qui beneuolo
 „ sit in eos animo? An non Argiui semper
 „ eis infesti sunt? Accesserunt hostes recen-
 „ tes Elei, magna & agri & oppidorum parte
 „ multati. Quid de Corinthiis, Arcadibus,
 „ Achæis dicendum erit? qui quidem in eo,
 „ quod gestum aduersus vos est, bello vehe-
 „ menter ab iis vniuersis rogati; laborum,
 „ periculorum, sumtuum in partem vene-
 „ runt. Post vbi Lacedæmonij, quæ volue-
 „ rant, perfecere; quodnam queso vel impe-
 „ rium, vel honorem, vel opes cum his com-
 „ municarunt? Nimirum † helotes dignos
 „ arbitrantur, quos vrbium prætores consti-
 „ tuant: fociorum vero, ingenuorum scilicet
 „ hominum, posteaquam fortuna sunt vsi
 „ prospera, dominos se declarāt. Quin illos
 „ etiam, quos ab amicitia vestra diiunxerūt,
 „ deceptos ab iis esse constat. Etenim pro li-
 „ bertate, duplici eos seruitute grauauerunt.
 „ Nā & ab oppidū prætoribus, & a decem-
 „ uiris, quos Lysander qualibet in vrbe cōn-
 „ stituit, indigna tyrannide premuntur. A sic
 „ quidem regi, qui plurimum eis adiumen-
 „ to fuit, vt suo vos imperio subiicerēt, quid
 „ aliud accidit modo, quam si & ipse bello
 „ vobiscum eos oppressisset? Qui ergo non
 „ fore consentaneum sit, vt si vos iam duces iis præbueritis, qui adeo manifestis iniuriis
 „ adfecti sunt, longe modo potentissimi omnium, qui vniquam exstiterūt, euadatis? Nam

† seruos
 μωος

Αἰεθνοὶ γὰρ κατασχέσασιν ὑμᾶς ἐς ὀλιγαρχίαν
 καὶ ἐς ἔθρῶν τὰ δῆμῳ, ἀφικόμενοι πολλῇ δύ-
 νάμῃ ὡς ὑμῖν σύμμαχοι, παρέδωκε ὑμᾶς τὰς
 πληθῆ. ὡς ἴε δὲ μὲν ἐπὶ ἐκείνοις εἶ), ἀπολώ-
 λαίε, ὅτι δῆμος ἔποσι ὑμᾶς ἔσωσε. καὶ μὲν ὅτι
 μὲν, ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι, βέλαιοι ἀντὶ ἀρχὴν,
 ἐὼ πρῶτον ἐκέκτηθε, ἀναλαβόν, πρῶτες
 ὄπιστά μιν. ἔποσι πῶς μάλλον εἰς γῆρας,
 ἢ εἰ αὐτοὶ τοῖς ἑσπέρων ἀδικημένοις βο-
 θοῖτε; ὅτι ἡ πολλῶν δῆμοι, μὴ φοβηθῆτε,
 Β ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἔλαττο παρρησίῃσι: ἐπιθυμῶ-
 μενοι, ὅτι καὶ ὑμῶς, ὅτε πλείων ἦρχε, τότε
 πλείους ἔθροισ ἐκέκτηθε. ἀλλ' ἔως μὲν οὐκ
 εἶθον, ὅτι ἀποσάιεν, ἔκρυπτον τὴν πρῶτον ὑμᾶς
 ἔθρῶν ἐπεὶ δὲ ἴε λακεδαμόνιοι πρῶτον ἔθρῶν,
 ποτε ἔφηναι οἷα πρῶτον ὑμῶν ἐγγίγνωσκον. καὶ ἴδον γε
 ἀνφανερῶν γῆρας ἡμῶς ἴε καὶ ὑμῶς τῆς ἑσπέρων
 ἀδικημένοις ἀντιπρῶτον τοῖς λακεδαμόνιοις, ὅτι ἴε
 ἀναφανήσονται πολλοὶ, οἱ μισοῦντες αὐτοὺς. ὡς δὲ
 δῆμῳ λέλομεν, εἰ ἀναλογισασθε, αὐτὰ γινώ-
 σκαθε. τίς γὰρ ἡδὴ καταλείπει αὐτοὺς δὲ μὲν;
 ἐκ ἀρχαίων μὲν αἰεὶ πόλεος δις μὲν αὐτοὺς ὑπάρ-
 χουσι; ἡλθοῖ γὰρ μὲν, καὶ ἔσθη μὲν καὶ γῶρας
 πολλῆς καὶ πόλεων, ἔθροισ αὐτοῖς πρῶτον γῆρας.
 κρημνίσας δὲ, καὶ ἀρκάδας, καὶ ἀχαίρας τὴν φάσμα;
 οἱ δὲ μὲν τὰ πρῶτον ὑμᾶς πολέμῳ, μάλα λι-
 παρῶμενοι ὑπὲρ ἐκείνων πρῶτων, καὶ ποίων καὶ κιν-
 δύνων καὶ τῶν δαπνημῶν μείζονα ἐπεὶ δὲ ἔθρῶν
 ἔσαν ἀεὶ ἔσθοντο οἱ λακεδαμόνιοι, πείρας ἢ δῆ-
 χῆς, ἢ πμῆς, ἢ ποίων χρημῶν μείλα δὲ δῶκα σιν
 Δ αὐτοῖς; ἀλλ' αὐτοῖς μὲν εἰλωτοῖς ἀρμύρας κατὰ
 ναὶ ἀξίῃσι, τῶν δὲ συμμάχων ἐλθόντων οἴτων,
 ἐπεὶ δὲ τύχη, δεσπῶν) ἀναπεφίνασιν. ἀλλὰ
 μὴν καὶ ἔς ὑμῶν ἀπέστη, φανεροὶ εἰσιν ἔθροισ
 τῆς αἰετῆς. ἀντὶ γὰρ ἐλθόντες διπλοῦν αὐτοῖς
 δουλείαν παρεθήκασιν. ὑπὸ τε γὰρ τῶν δῆμο-
 τῶν τυραννῶν, καὶ ὑπὸ δέκα ἀνδρῶν, ἔς Λύ-
 σαιδρος κατέστησεν ἐν ἐκείνῃ πόλει. ὅ γὰρ μὲν
 τῶν ἀσίας βασιλέως, καὶ τὰ μέγιστα αὐτοῖς συμ-
 Ε βολόμενος τὴν πρῶτον ὑμῶν κρατήσασιν, καὶ τίς ἴε
 ἔλαττο πρῶτον ἢ εἰ μὲν ὑμῶν καὶ ἐπολέμησεν
 αὐτοῖς; πῶς οὖν οὐκ εἰς, εἰ ὑμῶς αὐτῶν
 εἶθε τῶν ἔθρῶν φανεροὺς ἀδικημένων, καὶ τῆμας ὑμᾶς
 πολὺ ἢ δὴ μέγιστοι τῶν πρῶτον γῆρας, ὅτε
 μὲν γὰρ

Handwritten marginal notes in Greek script, partially visible on the right edge of the page.

ἰδὺν γὰρ ἤρχεσθε, τῶν καὶ θαλάσσιαι μόνου δῆπου ἄ
 ἠγείαθε νῦν ὅτι πόρτων καὶ ἠμῶν, καὶ πελοποννη-
 σίων, καὶ ὧν ἑσθ' ἀπὸ ἠρχεσθε, καὶ αὐτὴ βασιλείως
 τῶν μεγάλων δυνάμειν ἔχοντος ἠγεμόνες αἱ γέ-
 νησθε. καὶ τοὶ ἡμῶν πολλοὶ ἀξιοὶ καὶ ἐκείνοις σύμ-
 μαχρῶν, ὡς ὑμῶν ἐπίστασθε. νῦν δὲ γε εἰκὸς τὰς
 πόρταις ὑμῶν ἐρρωμένους ἠμαῖς τ' ἐφέσταται, ἢ
 τότε λακεδαίμονις. ὅσδε γὰρ ἑσθ' ἠσπασσέν, ἢ
 συρακυσίων, ἢ δὲ ἑσθ' ἀθηναίων, ὡς ἑσθ' πό-
 τε, ἀλλ' ἑσθ' ὑμῶν αὐτῶν ἀδικημάτων βοηθή-
 σομεν. καὶ ἔτι μὲν τοὶ καὶ εἰδέναι, ὅτι ἡ λακε-
 δαίμονιων πλεονεξία πολὺ δὲ καὶ ἰσχυρτέρη ἐσ-
 τὶ τῆς ὑμετέρας ἡρωμένης ἀρχῆς. ὑμῶν μὲν γὰρ
 ἔχοντες ναυικὸν, ἢ ἐκόντων ἠρχεσθε. ἔτι δὲ, ὅ-
 ληροι ὄντες, πολλὰ πλάσιον ὄντων, καὶ ἔδεν χεί-
 ρον ὠπλισμένων πλεονεκτήσει. ταῦτ' οὖν λέ-
 γομεν ἡμῶν. ὅτι γε μὲν τοὶ ἐπίστασθε, ὡς ἄνδρες
 ἀθλιώτοι, ὅτι νομίζομεν ὅτι πολὺ μείζων ἀ-
 γαθὰ τῶν θαλάσσιων ὑμῶν τῆς ὑμετέρας πόλεως, ἢ
 τῆς ἡμετέρας. ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν, ἐπαύσατο. τῶν
 δὲ ἀθλιωτῶν πᾶσι πολλοὶ μὲν ξυνηγρόθον, ἢ
 πόρταις δὲ ἐψηφίσαντο βοηθῆν αὐτοῖς. Θρασύ-
 βελος δὲ ἀποκρινάμενος τῶν ψηφισμάτων, καὶ τῶν
 ἀνεδείκνυτο, ὅτι ἀτρεχέως ἔπφραως ὄντος, ὁ-
 μως τῶν θαλάσσιων ἠσπασσέν χάριτα αὐτοῖς ἀπο-
 δοῦναι μείζονα, ἢ ἔλαβον. ὑμῶν μὲν γὰρ ἔφη, οὐ
 ξυνηγρόθισατε ἐφ' ἡμῶν, ἡμῶν δὲ γε μὲν ὑ-
 μῶν μαχούμεθα ἐκείνοις, αἱ ἴσως ἐφ' ὑμῶν. οἱ
 μὲν δὲ ἠθελῶσι ἀπελθόντες παρεσθλάζοντο
 ὡς ἀμυνόμενοι, οἱ δὲ ἀθλιώτοι, ὡς βοηθήσον-
 τες. καὶ μὲν οἱ λακεδαίμονιοι ἐκέτι ἔμνηον, ἀλλὰ
 Πausanias μὲν ὁ βασιλεὺς ἐπορεύετο ἐς τὴν
 βοιωτίαν, τὸ ἴσον ἔχων φράτθμα καὶ ὅτι ἐκ
 πελοποννήσου πλὴν κρείντηι ὅτι ἠχού-
 θου αὐτοῖς, ὁ δὲ Λύσανδρος ἀγων ὁ ἀπὸ Φω-
 κίων, καὶ ὄρχομεν, καὶ τῶν κατ' ἐκεῖνα χω-
 είων φράτθμα, ἐφθῆ τὸν Πausanias ἐν τῶν
 ἀλιάρτων ἡρωμένος. ἠκὼν δὲ, ὅτι ἐπέησεν ἡμῶν
 ἔχων ἀνέμνησεν ὁ ἀπὸ τῶν λακεδαίμονιων φρά-
 τθμα, ἀλλὰ σὺν οἷς εἶχεν ἠδὲ πρὸς τὸ πεί-
 χος τῶν ἀλιάρτων. καὶ ὁ μὲν πρὸς τὸν ἔπει-
 θεν αὐτοῖς ἀφίστασθαι θηβαίων, καὶ ἀβιό-
 μοις γίνεσθαι. ἐπεὶ δὲ τῶν θηβαίων πινες ὄν-
 τες ἐν τῶν πείχῃ διεκώλυον, πρὸς ἐβόλε πρὸς
 μισθὸν ἀλακεδαίμονιων ἐκσπεκτᾶν: sed cum iis, quos habebat, militibus ad
 Haliartiorum mœnia pergēs, primum suadebat, a Thebanis uti deficerent, seq; in liber-
 tatem adsererēt. Id vero quum Thebani quidam in oppido fieri prohibuissent, muro co-

συμμα-
χίον

λακεδαί-
μονος

A quo tempore vos rerum potiebamini, tan-
 tum duces maritimi scilicet eratis. At nunc
 & omnium nostrum, & Peloponesiorum,
 & eorum, quibus olim præeratis, & ipsius
 denique regis, cuius amplissima est poten-
 tia, vobis esse ducibus licet. Atqui nos La-
 cedæmoniis fœderati maximo eramus v-
 fui, quod ne vos quidem ignoratis. Nunc
 tamen verò est simile, nos omnino firmio-
 ribus animis vos sequuturos, quam tunc
 sequuti Lacedæmonios simus. Nec enim
 vel insulanorū gratia, vel Syracusanorum,
 B vel omnino in aliena causa, quod tunc fa-
 ctum fuit; sed in nostra, qui iniuste læsi su-
 mus, opem feremus. Hoc quoque scien-
 dum est, statum hunc Lacedæmoniorum,
 potiozem condicione reliquorum, euerri
 posse multo facilius; quàm imperium illud,
 quod vos obtinuistis. Nam vos a nauali-
 bus copiis instructi, vel inuitos in officio
 continebatis: at hi perpauci numero supra
 ceteros, longe ipsis plures, nec quidquam
 deterius armis instructos, semet efferunt.
 Atque hæc sunt, quæ vobis exponere vi-
 sum fuit. Illud quidem certe scire debetis,
 C Athenienses, existimare nos, ad ea vos in-
 uitari a nobis, quæ reipublicæ vestræ plus
 adlatura sint boni, quam nostræ. His expo-
 fitis, legatus Thebanus dicendi finem fe-
 cit. Ea vero complures ex Atheniensibus
 probata suadebant, omnes ferèdam The-
 banis opem latis suffragiis decernebant.
 Quumque plebiscitum hoc Thrasylbulus
 Thrasylbu-
 lus ex A-
 thenienses
 gratos se er-
 ga Theba-
 nos decla-
 rant.
 responli loco eis exposuisset, id etiam signi-
 ficabat; populum Atheniensem, tametsi
 Piræeus nec dū muris cinctus esset, nihilo-
 minus suo cum periculo maiorem The-
 banis gratiam referre conaturum, quam ip-
 se beneficium accepisset. Nam vos The-
 bani, ait, expeditioni aduersus nos haud
 interfuistis: at nos vobiscum aduersus La-
 cedæmonios pugnabimus, si quidem vos
 bello petiuerint. Itaque Thebani domum
 profecti, ad defensionem se comparabant:
 Athenienses, ad opem eis ferendam. Nec
 Lacedæmonij quidem amplius cunctabā-
 tur, sed rex Pausanias cum Laconicis do-
 mo productis, ac Peloponesi copiis in Bœ-
 otiam pergebat. Soli Corinthij non seque-
 bantur. Interea Lyfander, qui Phocesium,
 Lyfander Plut. p. 821. Lyfand.
 Haliartū
 adoritur.
 Orchomeniorum, hisque vicinorum op-
 pidum ducebat copias, prius ad Haliartū,
 quam Pausanias, præsto fuit. Quumq; iam
 eo venisset, quiescere non poterat, neque

Thrasylbu-
lus ex A-
thenienses
gratos se er-
ga Theba-
nos decla-
rant.

Lyfander Plut. p. 821. Lyfand.
Haliartū
adoritur.

pias admouit. Ea re Thebani audita, cursu ad ferendas suppetias, cum grauis armaturæ peditibus, & equitum copiis, Haliartum contendunt. Vtrum vero in Lysandrum clā ipso inciderint, an potius animaduertens ille Thebanos aduentare substiterit, quasi qui sibi victoriam policeretur, incertum est. Hoc quidem constat, ad ipsa mœnia pugnatū, & tropæum ad portas Haliartiorum constitutum fuisse. Lysandro interfecto, quum ad montem alij fugerent, acriter Thebani eos persequebantur. Iam in montis cacumen euaserant persequēdo, quum in delatos ad angusta, transituque difficilia loca, grauis armaturæ pedites se conuertunt, & iaculis ac telis eos feriunt. Quumque duo vel tres, qui erant in frōte, cecidissent; & in reliquos per loca decliua Lacedæmonij saxa deuoluerent, magnaq; cum alacritate animorum eos vrgerent; vertuntur ab aduerso monte in fugam Thebani, ac plures ce occiduntur. Itaque dies is in mærore consumtus, quod non minus se detrimenti accepisse, quam intulisse ducerent. Postridie quum Phocēses & ceteros omnes noctu domum quoq; suam profugisse comperissent, maiores ob rem gestam animos sumebant. At vbi Pausaniam cum Laconicis copiis conspexere, ingenti se rursus in periculo esse arbitrabatur, adeoque magnum in eorum exercitu silentium, animorumq; deiectionem fuisse, commemorabatur. Sed quum postridie nō solum Athenienses ad eos venissent, seque cum ipsis in acie coniunxissent, verumetiam Pausanias exercitum nō adduceret, neque prælij copiam faceret: tum vero creuere plurimum Thebanis animi. Pausanias autem † polemarchis & militum quinquagenum præfectis conuocatis, manūne confereret, an per indutias Lysandrum & alios cum ipso cæfos tolleret, deliberabat. Quumque tam Pausanias ipse, quam ceteri Lacedæmoniorum magistratus secum reputarent, Lysandrum occubuisse: milites, quos habuerat, victos profugisse: Corinthios prorsus sequi noluisse: ceteros, qui aderant, nō satis alacres esse hæc in militia: hostium equitatum magnum esse, suum exiguum: occisorum cadauera sub ipsis iacere mœnibus, vt iam ne victoribus quidem, propter vim hostium de turribus, ea tollere sit procliue: de hisce caussis omnibus decreuerūt, interfectoꝝ corpora per indutias esse tollēda. Negant ea Thebani se reddituros alia condicione, quā vt finib. suis Lacedæmonij excederēt.

Αδ τῆχος ἀκούσαντες ὁ ταῦτα οἱ θεβαῖοι, ὄρωμα ἐβόηθησαν, οἱ τε ὀπλίται καὶ οἱ ἵππαις, ὅποτε ἔα μὲν οὖν, εἴτε λαθόντες τὸν Λύσανδρον * ἔπεσον ἐπὶ πύλαις αὐτῶν, εἴτε καὶ ἀποθνήσκοντες ὡς κρατήσων ὑπέμεινεν, ἀδελφὸν τῆτο δὲ οὖν σαφές, ὅτι τῶν δὲ τῆχος ἡ μάχη ἐγένετο, καὶ ἔσπαμον ἔσκηκε τῶν πύλων τῶν θύλακων. ἐπεὶ δὲ ἀποθανόντος Λυσάνδρου ἐφύθησαν οἱ θεβαῖοι τῶν δὲ ὄρωμα, ἐδίωκον ἐρρωμένως οἱ θεβαῖοι. ὡς δὲ ἀνω ἡδὴ ἢ διώκοντες, τὴν φενοχωρία τε καὶ δις-Β πρὸς ἐλάμβανεν αὐτοὺς, ἔσπαρον αἰετοὶ οἱ ὀπλίται ἠκόντιζον τε καὶ ἐβόηον. ὡς δὲ ἔπεσον αὐτῶν δύο ἢ τρεῖς οἱ ἄριστοι, καὶ ἔπειτα τοῖς λοιποῖς ἔπεκωλίδεν πέτραις ἐς τὸν κάταντες, καὶ πολλῇ τρωθυμία ἐνέκριντο, ἐβέβησαν οἱ θεβαῖοι ἀπὸ τῶν κατὰ τοὺς, καὶ ἀποθνήσκουσιν αὐτῶν πλείους ἢ δεκάσποιοι. ταῦτα μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ οἱ θεβαῖοι ἠθύμην, νομίζοντες ἐκ ἐλάττω κακὰ πεποιθέναι ἢ πεποιθέναι. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἔπειτα ἦσαν τοῦ ἀπεληλυθῶτος ἐν νυκτὶ τὸς τε φωκῆας καὶ τὸς ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν οἰκᾶδε ἐκείνοις, ἐκ τούτου δὲ μῆζον τὸ φερόμεν ὅτι τὰ γενηθήσονται, ἐπεὶ δὲ ἐφρόνοιαι αὐτῶν Πασανίας ἀνεφάνετο ἔχων δὲ ἐκ λακεδαίμονος φράτευμα, πάλιν αὐτῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ ἠγέοντο εἶ, καὶ πολλῶν ἐφαρῶ σιωπῆν τε καὶ ἀπρόνοτητα ἐν τῶν φραδύματι εἶ αὐτῶν. ὡς δὲ τῇ ὑστεραίᾳ οἱ τε ἀδελφῶοι ἐλθόντες ζυμπαρετάξαντο, ὅτι Πασανίας ἔσπαρον αἰετοὺς, ἐδὲ ἐμάχετο, ἐκ τούτου δὲ μὲν θεβαίων πολὺ μῆζον φερόμεν ἐγένετο ὅτι Πασανίας συγκαλέσας ἀπολεμήσας καὶ πενήκωσθρας, ἐβελύετο, πότερον μάχην ζυμάπτοι, ἢ ἀποσπονδὸν τὸν τε Λύσανδρον ἀναμείνῃ, καὶ τὸς μετ' αὐτῶν πεσόντας, λογιζόμεν ὅτι Πασανίας καὶ οἱ ἄλλοι ἐν τέλει τῶν λακεδαίμωνιων, ὡς Λύσανδρος τὴν ἡμέραν εἶη, καὶ δὲ μετ' αὐτῶν φράτευμα ἠπήνησαν ἀποκεχωρήσει, καὶ κρείντοι μὲν πάλιν ἴπασιν ἐκ ἠκρόθεν αὐτοῖς, οἱ δὲ παρόντες οὐ τῶν ἰσχυρῶν φραδύσιντο ἐλογίζοντο ὅτι καὶ δὲ ἵππικόν, ὡς δὲ μὲν ἀντίπαλον πολὺ, δὲ αὐτῶν, ὀλίγον τὸ εἶη, εἴη πὶ δὲ καὶ ὅτι οἱ νεκροὶ ἀπὸ τῶν τείχεσιν ἐκέντο, ὡς ἐδὲ μέγιστον κρείττοσιν ἔσσι δὲ τὸς ἀπὸ τῶν πύργων ῥάδρον εἶη ἀνελέσθαι. ἀφ' οὖν πάντων ταῦτα ἐδοξεν αὐτοῖς, τοῖς νεκροῖς ἀποσπονδὸν ἀναμείνῃ. οἱ μὲν τοὶ θεβαῖοι εἶπον, ὅτι ἐὰν ἀποδοῖεν τοῖς νεκροῖς εἰ μὴ ἐφ' ὅτι ἀπέναι ἐκ τῆς χύρας οἱ δὲ,

olymp. 96. a. 1.

Lysander a Thebanis occiditur. Plut. Lysand. p. 822. Pausan. p. 325.

Plut. Lysand. p. 822. Λακεδαίμωνιων ἀπὸ τῶν θεβαίων ἀποθνήσκουσιν οἱ θεβαῖοι.

Plut. Lysand. p. 822.

† Adpellatio muneris Laconici. q. d. belli præfectos.

Handwritten notes on the right margin, including the word 'EEN' and 'XEN'.

οι δε, ἀσμενοι τε ταυτα η̄κουσαν, καῑ ἀνελόμενοι τοις νεκροῖς, ἀπήεζ̄ ἐκ τῆς βοιωτίας. τούτων ἡ παραρτητων, οἱ μὲν λακεδαμονιοι ἀθύμους ἀπήεσαν· οἱ δὲ θηβαῖοι μάλ' ὑβριστικῶς, εἰ καῑ μικρόν τις τῶν χειρῶν τῆς ὀπιβάτης πάσης, ἐδίωκον ἐς τὰς ὁδοὺς. αὐτὴ μὲν δὲ ἕτως τῆς γραπῆς τῶν λακεδαμονίων διελύθη. ὁ μὲντοι Πausanias ἐπεὶ ἀφίκετο οἴκαδε, ἐκρίνετο περὶ θανάτου. κατηγορεῖ μὲν δὲ αὐτῶν, ὅτι ὑπερήσθεν ἐς ἀλιάρτον τῶν Λυσάνδρου, ξωφελῆδος ἐς τὴν αὐτῶν ἡμέραν παρέσεσθαι, καὶ ὅτι ἕποσσοῖδοις, ἀλλ' ἔμειχεν ἐπειρᾶτο τὸς νεκροὺς ἀιαιρῆσθαι, καὶ ὅτι τὸν δῆμον τῶν ἀθιναίων λαβῶν ἐν τῇ πειραῖς, αἴηκε, καὶ πρὸς τούτοις, ἔπαρήντος ἐν τῇ δίκη, θάνατος αὐτῶν κατεγνώσθη καὶ ἔφυγεν ἐς τεγέα, καὶ ἐτελεύτησε μὲντοι ἐκεῖ νόσῳ. καὶ μὲν οὖν τὴν ἐλλάδα ταῦτ' ἐπείραθη.

A Ea res perlubenter audita, sublatisque cadaveribus, e Bœotia discessum. Atque his ita gestis, abiere mæsti Lacedæmonij. Thebani autem petulanter admodum, si quis vel parumper in villas diuertisset, cædendo ad vias vsque persequabantur. Hic eius expeditionis Lacedæmoniorū exitus fuit. E'imuero Pausanias, posteaquā domum rediisset, capitis iudicium subiit. Quumque accusaretur, quod serius Lyandro apud Haliartum præsto fuisset, quamquam conuētum inter ipsos esset, ut ad eundem diem eo venirent: quod per indutias, non commissa pugna, tollere mortuorum caduera conatus fuisset: quod plebem Atheniensem captam in Piræeo dimisisset: quod denique iudicio se non stitisset: capitis damnatus fuit. Ipse Tegeam fuga se recepit, atque istic morbo extinctus est. Hæc tum in Græcia gesta sunt.

Plut. Lyfand. p. 824.

Pausanias rex dāna. Plut. Lyf. p. 824. eius capitis, exul mortuus.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

XENOPHONTIS HISTORIARVM GRAECARVM LIBER QVARTVS.

ΔΕ Αγησίλαος, ἐπεὶ ἀφίκετο ἄμα μελοπύρῳ ἐς τὴν τῆς Φαρναβάζου Φρυγίαν, τὴν μὲν χώραν ἕκαστος ἐπόρηξ, πόλεις δὲ, τὰς μὲν βία, τὰς δὲ ἐκύσας πρὸς ἐλάμβανε. λέγωντος δὲ τῶν Σπιθριδάτου, ὡς εἶέλθοι πρὸς τὴν παφλαγονίαν, αὐτῶν, ἡ τὸν τῶν παφλαγόνων βασιλέα καὶ ἐς λόγους ἄλλοι, καὶ ζύμμαχον ποιήσοι, πρὸς ἑμῶς ἐπορεύετο, πάλαι τούτου ἐπιθυμῶν, τῶν ἀφιστάναι τὸ ἔθνος ἀπὸ βασιλείας. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν παφλαγονίαν, τῆντε Κότυς, καὶ ζύμμαχίαν ἐποίησεν. καὶ γὰρ καλούμενος ὑπὸ βασιλείας οὐκ ἀναβέβηκει. πείσαντος δὲ τῶν Σπιθριδάτου, κατέλιπε τὰς Αγησιλάῳ χιλίους μὲν ἰσπείας, διχίλους δὲ πελταστας. χάριν δὲ τούτων εἰ-

GESILAVS autē, posteaquam sub autumnum Pharnabazi Phrygiā ingressus esset, agrum incendiis ac populationibus infestabat: vrbes partim vi, partim deditione spontanea sibi adiungebat. Quumque diceret Spithridates se, si ad Paphlagoniam secum accederet, perfecturum, ut Paphlagonum rex in colloquiū societatemq; veniret: lubens hanc profectiōnem suscepit, iamdudum cupiens eam nationem a fide regis auertere. Quum ventum in Paphlagoniam esset, aderat τὸς Cotys, & foedus inibat. Etenim a rege Persico arcessitus, ad eum profectus nō fuerat. Deinde suafu Spithridatē Agēsilaο cις quidem equites reliquit Cotys, cetratos autem ιι cις. Ob eam rem

Agēsilai res in Asia prospere gesta.

† al. Cotys, sed praeue.

πὶ ἡλθεν Οπυς